

**Het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat
bij de mensen**

**Het
Boek van de Hemel**

Deel 25

Oproep aan de mensen om terug te keren
naar de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen zijn

Luisa Piccarreta

De kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Het Boek van de Hemel

Deel 25

7 oktober 1928 - 4 april 1929

**Deze teksten zijn een vertaling van
het
originele Italiaanse Manuscript**

Wij wachten op de officiële vertaling van het Vaticaan

**Voor privégebruik
Studieversie**

SG - De Goddelijke Wil - Lumen Luminis

<https://lichtopdeweg.lumenluminis.xyz>

25-1- 7 oktober 1928 – Opening van het Huis van de Goddelijke Wil in Corato. Vergelijking met de geboorte van Jezus in Bethlehem. Mijn intrede in het Huis. De Eucharistische lamp en de levende lamp van degene die de Goddelijke Wil doet. De gevangene is dicht bij de Gevangene. Jezus is blij met dit gezelschap.

(1)"Mijn Jezus, leven van mijn arme hart, U die weet in welke bitterheid ik verkeer. Kom mij helpen!
Omring het kleine pasgeboren kindje van uw Goddelijke Wil met uw vlammen om mij de kracht te geven om aan een nieuw boek te beginnen.

Moge uw Goddelijk Fiat mijn ellendige wil overschaduwen,
- dat deze geen leven meer heeft,
- dat uw Goddelijke Wil deze mag vervangen en zelf schrijven,
met de letters van zijn Licht, wat U, mijn Liefde, wil dat ik schrijf.

En opdat ik geen fouten maak, fluister mij de woorden in.
En alleen als U zich ertoe verbindt om mijn woord, mijn gedachten en mijn hartslag te zijn, en mijn hand met het uwe te leiden,
kan ik het offer brengen om opnieuw te schrijven wat U wil.

Mijn Jezus, ik ben hier, bij het tabernakel van uw Liefde.
Vanuit dit kleine, geliefd deurtje dat ik mag aanschouwen, voel ik uw goddelijke vezels, uw kloppend Hart, dat oneindige vlammen en stralen van Licht uitstraalt bij elke slag

En in deze vlammen hoor ik uw gekreun, uw zuchten,
uw onophoudelijke smeekbeden en uw herhaalde snikken.
Want U wil Uzelf bekendmaken, uw Leven aan iedereen geven.
Ik voel me met U verteerd door te herhalen wat U doet.

Daarom, terwijl U mij vanuit het tabernakel aankijkt en ik naar U kijk vanuit mijn bed, vraag ik U mijn zwakheid te versterken,
zodat ik het offer kan brengen om te blijven schrijven.

(2) Maar om te kunnen vertellen wat Jezus mij gezegd heeft, moet ik kort vermelden dat hier in Corato een huis geopend is, dat opgericht is en begonnen ter nagedachtenis aan de eerbiedwaardige priester Annibale Maria di Francia. Trouw aan de wil van hun stichter, hebben zijn volgelingen het voltooid. En zij hebben het huis de naam van 'Huis van de Goddelijke Wil' gegeven, volgens de wens van de eerbiedwaardige priester.

Hij wou dat ik in dit huis zou komen wonen. Op de eerste dag van de opening hebben de zonen, dochters en de eerbiedwaardige moeders mij in hun goedheid naar een kamer gebracht. Deze is zodanig gelegen dat ik, wanneer de deur open is, het tabernakel kan zien, de heilige Mis bijwonen, en altijd onder de Ogen van mijn Jezus in het Sacrament kan zijn.

O, wat ben ik blij dat, als Jezus wil dat ik blijf schrijven, ik dit vanaf nu kan doen met één oog op het tabernakel gericht, en het andere oog op het papier!

Daarom vraag ik U, mijn geliefde, om mij te helpen en om mij de kracht te geven om het offer te brengen dat U zelf vraagt.

(3) Op de dag dat de deuren geopend werden, waren er vele mensen: religieuzen, kinderen, een onophoudelijk komen en gaan van mensen die druk bezig waren. Jezus zag dat ik erg onder de indruk was.

Hij zei mij:

(4) "Mijn dochter, deze mensen die je ziet komen en gaan voor de opening van het Huis van mijn Goddelijke Wil, symboliseren de groep mensen die aanwezig waren toen Ik in Bethlehem geboren werd. De herders kwamen en gingen om Mij, het klein Kindje, te bezoeken. Dit wees iedereen op de zekerheid van mijn geboorte.

Op dezelfde manier wijst deze groep mensen, die allemaal in beweging zijn, op de wedergeboorte van het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.

Kijk hoe in de hele Hemel mijn geboorte weerklinkt, wanneer de engelen, om haar te vieren, Mij aan de herders aangekondigd hebben en hen naar Mij toe brachten. Ik herkende in hen de eerste vruchten van het Koninkrijk van mijn Verlossing.

En nu, in deze groep mensen, religieuzen, meisjes en zusters, herken ik het begin van het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.
O, hoe juicht en verheugt mijn Hart zich.
En hoezeer viert de hele Hemel feest!

Net zoals de engelen mijn geboorte vierden, vieren zij nu het begin van de wedergeboorte van mijn Fiat onder de mensen.

Maar zie hoe *mijn Geboorte* veel meer verwaarloosd en armer was: Ik had zelfs geen priester bij Mij, enkel arme herders.

Voor het begin van mijn Wil echter, is er niet enkel een groep zusters en kleine meisjes die van buitenaf gekomen zijn, en vele mensen die zich haasten om de opening te komen bijwonen. Er is ook een aartsbisschop en er zijn priesters die mijn kerk vertegenwoordigen.

Dit is het teken en de aankondiging aan iedereen, dat *het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil* met meer pracht en praal gevormd zal worden, dan het Koninkrijk van de Verlossing zelf.

En iedereen, koningen en prinsen, bisschoppen, priesters en alle volkeren, zullen het Koninkrijk van mijn Fiat kennen en bezitten.

Vier daarom ook jij, deze dag waarin mijn Zuchten en mijn Offers, evenals die van jou, om mijn Goddelijke Wil bekend te maken, de eerste dageraad zien en de hoop bevestigd zien, dat de Zon van mijn Goddelijk Fiat spoedig zal opgaan.

(6) Toen brak de avond *aan van deze dag gewijd aan de Koningin van de Rozenkrans, de Koningin van overwinningen en triomfen.*

En er was nog een ander wonderbaar teken:
De soevereine Koningin veroverde haar Schepper. Zij bekleedde Hem met haar kettingen van Liefde en haalde Hem zo van de Hemel naar de aarde, om daar het Koninkrijk van de Verlossing te stichten.

Zo laten de zoete en krachtige parels van haar rozenkrans Haar opnieuw zegevieren en triomferen voor de Godheid. Zo zal zij het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat veroveren om het onder de mensen te laten komen.

Ik had er helemaal niet aan gedacht dat ik diezelfde avond nog zou verhuizen naar het Huis van de Goddelijke Wil, dichtbij mijn gevangen Jezus.

Ik had Hem alleen gevraagd om mij niet bekend te maken wanneer dat zou gebeuren. Ik wou een dergelijke daad niet ontheiligen door mijn menselijke wil. Zo zou niets van mij komen en zou ik in alles de Goddelijke Wil kunnen doen.

Het was acht uur 's avonds toen de biechtvader kwam, tegen zijn gewoonte in. Op verzoek van de eerbiedwaardige moeder-oversten, legde hij mij de gehoorzaamheid op, om de oversten tevreden te stellen.

Ik heb me lang genoeg verzet. Want ik dacht dat als de Heer het wilde, het in de maand april zou zijn, wanneer het warmer was.

Wij konden er op dat moment dan over nadenken.

Maar de biechtvader drong er zo op aan dat ik moest toegeven.

Omstreeks half tien 's avonds werd ik naar dit huis gebracht, vlakbij mijn gevangen Jezus.

En dit is het korte verhaal dat verklaart waarom ik in het Huis van de Goddelijke Wil ben.

(7) Ik ga nu verder met wat ik aan het vertellen was.

's Avonds bleef ik alleen achter met mijn Jezus in het Sacrament.

Mijn ogen bleven gericht op het deurtje van het tabernakel.

Het leek alsof het lampje dat voortdurend flikkerde uit zou gaan, maar dan werd het weer aangestoken. Mijn hart sloeg een slag over, uit angst dat Jezus in het donker zou blijven.

Mijn altijd vriendelijke Jezus bewoog zich in mij.

Hij nam me in zijn armen en **Hij zei mij:**

(8) Wees niet bang, *mijn dochter*, want de lamp zal niet doven.

En mocht ze toch uitgaan, dan heb Ik **jou, een levende lamp**. Met haar flikkering, **zegt deze lamp**, beter dan het flikkeren van de eucharistische lamp, **tegen Mij:**

"ik bemin U, ik bemin U, ik bemin U."

O, hoe mooi is het flikkeren van jouw "*ik bemin U*". Deze flikkering vertelt Mij over jouw liefde voor Mij. Door je te verenigen met mijn Wil, vormen Wij uit twee willen nog slechts Een Wil.

Oh, hoe mooi is jouw lamp met het flikkeren van jouw "*ik bemin U*". Zij is niet te vergelijken met de lamp die brandt voor mijn tabernakel van Liefde. Temeer omdat mijn Goddelijke Wil in jou is, vorm jij het flikkeren van je "*ik bemin U*" in het centrum van de Zon van mijn Fiat.

Ik zie en voel geen lamp, maar een zon die voor Mij staat.
Welkom mijn gevangene! Je bent gekomen om je Gevangene gezelschap te houden.
We zitten allebei in de gevangenis: jij in een bed, en Ik in het tabernakel. Het is terecht dat wij dicht bij elkaar zijn.

Temeer omdat er maar één reden is waarom we in de gevangenis zitten: *de Goddelijke Wil, de Liefde, de zielen*.
Hoe aangenaam zal het gezelschap van mijn gevangene voor Mij zijn.
We zullen het samen zijn om het Koninkrijk van het Goddelijk Fiat voor te bereiden.

Maar weet, mijn dochter, dat mijn Liefde jou voorgegaan is.
Ik was de eerste die Mijzelf in deze cel opsloot, in afwachting van mijn gevangene en jouw zoet gezelschap.

Zie dus hoe mijn Liefde als eerste naar je toe rende, hoezeer Ik je beminde, en hoezeer Ik je bemin.
Want gedurende zoveel eeuwen van gevangenschap in dit tabernakel, heb Ik nooit een gevangene gehad om Mij gezelschap te houden, om zo dicht bij Mij te blijven.

Ik ben altijd alleen geweest of, hooguit, in het gezelschap van zielen, die geen gevangenen waren, waarin Ik mijn eigen kettingen niet zag.

Eindelijk is nu de tijd voor Mij gekomen, om een gevangene te hebben,
- haar voortdurend bij Mij te houden, onder mijn sacramentele Blik,
- een gevangene die alleen door de kettingen van mijn Goddelijke Wil gevangen gehouden wordt.

Ik had me geen aangenamer en prettiger gezelschap kunnen wensen. Dus terwijl wij samen in de gevangenis zitten, zullen Wij ons samen bezighouden met het Koninkrijk van het Goddelijk Fiat. Wij zullen samen werken en ons samen opofferen om het aan de mensen bekend te maken.

25-2- 10 oktober 1928 – Meer dan veertig jaar ballingschap. De deugd en de kracht van een langdurig offer. Materiaal verzamelen om het te ordenen. Gelukzaligheid van Jezus bij het zegenen van zijn kleine gevangen dochter. De kussen in de Goddelijke Wil. Beslissing van de priesters om de Geschriften voor te bereiden voor publicatie. De verrassende genaden die Jezus aan de priesters zal schenken.

(1) Mijn leven speelt zich af voor mijn Jezus in het Sacrament. O, hoeveel gedachten komen er in mijn hoofd op.

Ik zei tegen mezelf:

"Na veertig jaar en enkele maanden dat ik het tabernakel niet gezien heb, dat ik niet voor zijn aanbiddelijke sacramentele Aanwezigheid mocht staan,- veertig jaar niet alleen gevangenschap, maar ook ballingschap,- eindelijk.

Na zo'n lange ballingschap ben ik teruggekeerd naar mijn vaderland als gevangene, maar niet langer verbannen en dicht bij mijn Jezus in het Sacrament.

En ik ben bij Hem, niet één keer per dag, zoals dit was vooraleer Jezus mij tot gevangene maakte, maar altijd, altijd.

Mijn arm hart, als ik het nog in mijn borst heb, voelt zich verteerd door zoveel Liefde van Jezus.

Terwijl ik hierover en over andere dingen nadacht, bewoog mijn allergrootste Goed Jezus, zich in mij. En Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, geloof je dat Ik je toevallig meer dan veertig jaar lang in de gevangenis gehouden heb, zonder een groot Plan te hebben? Nee! Nee! Het getal veertig is altijd veelzeggend geweest en is een voorbereiding op grote werken.

De Joden hebben veertig jaar door de woestijn gezworven

voordat ze het beloofde land, hun vaderland, bereikten. Na veertig jaar van offers verkregen ze weldaad om het in bezit te nemen. Maar hoeveel wonderen, hoeveel genaden werden er gegeven, zodanig dat ze zelfs met hemelse manna gevoed werden!

Een langdurig offer heeft de kracht en de sterkte om grote dingen van God te verkrijgen.

Tijdens mijn Leven op aarde

wilde Ik veertig dagen in de woestijn blijven, ver weg van iedereen, zelfs van mijn moeder, vooraleer Ik in het openbaar het Evangelie ging verkondigen dat het leven van mijn Kerk zou vormen, dwz. het Koninkrijk van de Verlossing.

Ik wilde veertig dagen na mijn Verrijzenis blijven om

- mijn Verrijzenis te bevestigen en
- om alle weldaden van de Verlossing te bezegelen.

Ook **voor jou, mijn dochter**,

om het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil te bekend te maken,

wilde Ik veertig jaar van offers.

Maar hoeveel Genaden heb Ik je niet gegeven!

Hoeveel Openbaringen!

Ik kan zeggen dat Ik gedurende deze lange tijd

- al het kapitaal van het Koninkrijk van mijn Wil gegeven heb, en
- alles wat nodig is om de mensen dit te laten begrijpen.

Zo was je lange gevangenschap het voortdurend wapen,

- altijd in strijd met je Schepper Zelf,
- om mijn Koninkrijk bekend te maken.***

(3) Nu moet je weten dat:

- alles wat Ik aan jouw ziel bekend gemaakt heb,
 - de Genaden die Ik je heb gegeven,
 - de vele Waarheden die je hebt opgeschreven over mijn Goddelijke Wil,
 - jouw lijden en alles wat je gedaan hebt,
- niets anders is dan het verzamelen van materiaal om te bouwen.

Het is nu tijd om alles te ordenen en voor te bereiden.

Ik heb je niet alleen gelaten, maar ben altijd bij jou geweest, om de nodige dingen te verzamelen, die mijn Koninkrijk moeten dienen.

Zo zal Ik je niet alleen laten om hen te ordenen en het groot bouwwerk te tonen, dat Ik al zoveel jaren samen met jou voorbereid heb. Onze Offers en ons Werk zijn dus nog niet voltooid. Wij moeten doorgaan totdat het Werk voltooid is.

(4) Ik ben dicht bij mijn Jezus in het Sacrament en elke ochtend is er de zegening met de Allerheiligste. Terwijl ik mijn lieve Jezus vroeg om mij te zegenen, bewoog Hij zich in mij en **Hij zei mij**:

(5) “Mijn dochter, Ik zegen je met heel mijn Hart. Meer nog, Ik zegen mijn Wil in jou. Ik zegen jouw gedachten, jouw ademhaling en jouw hartslagen opdat je altijd aan mijn Wil denkt, opdat je Hem voortdurend inademt en opdat alleen mijn Wil in jouw hartslag klopt.

En uit liefde voor jou, zegen Ik alle menselijke willen, opdat ze bereid zouden zijn om het Leven van mijn Eeuwige Wil te ontvangen.

Mijn zeer geliefde dochter, als je eens wist, hoe zoet het voor Mij is, hoe gelukkig Ik ben, om de kleine dochter van mijn Wil te zegenen... Mijn hart verheugt zich bij het zegenen van haar, die de oorsprong bezit, het Leven van ons FIAT, en die zal beginnen met het vestigen van de heerschappij van mijn Goddelijke Wil.

Terwijl Ik je zegen, stort Ik in jou de weldadige dauw van het Licht van mijn Goddelijke Wil uit. Hij zal je schitterend maken en nog mooier in mijn sacramentele Ogen.

Wanneer Ik in deze monstrans naar mijn kleine gevangen dochter, kijk, omringd en gebonden door de zachte kettingen van mijn Wil, zal Ik me nog gelukkiger voelen.

En telkens als Ik je zal zegenen, zal Ik het Leven van mijn Goddelijke Wil in jou laten groeien.

Hoe aangenaam is het gezelschap van degene die mijn Wil doet! Zij laat in het diepste van haar ziel de echo laat weerklinken van alles wat Ik in deze heilige Hostie volbreng.

Hierdoor voel Ik Mij niet alleen in mijn daden, want deze ziel bidt met Mij. En door onze smeekbeden en zuchten te verenigen, vragen Wij maar één ding: *dat de Goddelijke Wil bekend wordt en dat zijn Koninkrijk spoedig komt.*"

(6) Mijn leven speelt zich af in de nabijheid van mijn gevangen Jezus. Telkens wanneer de deur van de kapel opengaat, wat vaak gebeurt, stuur ik drie of vijf kussen naar mijn Jezus in het Sacrament, of ik breng Hem een kort bezoek.

Hij bewoog zich in mij en **Hij zei mij**:

(7) Mijn dochter, hoe aangenaam zijn Mij jouw kussen.

Ik voel dat je Mij kust met de Kussen van mijn Wil Zelf.

Ik voel mijn Goddelijke kussen zelf

op mijn Lippen, op mijn Gezicht, op mijn Handen en in mijn Hart.

In de ziel waarin mijn Goddelijke Wil heerst, is alles goddelijk.

Ik voel in jouw daden mijn Liefde die Mij verfrist, de frisheid, de zoetheid van mijn Goddelijke Wil zelf, die Mij omhelst, Mij kust en Mij bemint.

O, hoe aangenaam is het wanneer mijn Goddelijke Wil in de mens werkt. Terwijl Ik in haar verblijf, geeft zij Mij alle Schoonheid en Heiligheid van mijn Daden zelf terug en ontvouwt hen voor Mij.

Daarom **heb Ik zo'n groot verlangen dat mijn Wil bekend wordt**:

om in de mensen al mijn Daden te kunnen vinden, die Goddelijk zijn en Mij waardig.

(8) Ik ga nu verder met te zeggen dat mijn lieve Jezus hier op mij leek te wachten, in dit Huis, naast zijn tabernakel van Liefde. Hij wou de priesters het startsein te geven om ertoe beslissen de Geschriften voor te bereiden om te publiceren.

En terwijl ze onderling overlegden over de manier waarop ze dat zouden doen, lazen ze de negen excessen van Jezus, die Hij in zijn incarnatie getoond heeft. Deze zijn vermeld in het eerste deeltje van mijn Geschriften.

Terwijl zij lazen, luisterde Jezus in mij, met gespitste oren.

En Jezus in het tabernakel leek hetzelfde te doen.

Bij elk woord dat Hij hoorde, klopte zijn Hart feller
En bij elke exces van zijn Liefde klopte het opnieuw, nog feller.
Het was alsof de kracht van zijn Liefde hem alle excessen
die Hij in zijn Incarnatie getoond had.

Hij kon zijn vlammen niet bedwingen. En **Hij zei mij**:

(9) “Mijn dochter, alles wat Ik je verteld heb over mijn Incarnatie, mijn
Goddelijke Wil en andere zaken, was niets anders dan het
overvloeien van mijn ingehouden Liefde.

Maar nadat mijn Liefde zich in jou had uitgestort, bleef zij onderdrukt.
Want Zij had gewild dat haar vlammen nog hoger zouden oplaaien om
- alle harten te kunnen vullen en
- om bekend te maken wat Ik deed en wil doen voor de mensen.

Omdat alles wat Ik je verteld heb, verborgen blijft, beleeft mijn Hart
een nachtmerrie die Mij beklemmt. Mijn vlammen zijn verhinderd om op
te laaien en zich te verspreiden.

Daarom, als ik hen hoorde lezen en hen zag beslissen om voor de
publicatie te verzorgen, voelde Ik de nachtmerrie verdwijnen.
En de last die de vlammen van mijn Hart verstikte, werd lichter.
Hierdoor klopte het feller en sneller. Het sprong op en je kon de
herhaling van al die excessen van Liefde voelen. Temeer omdat
wanneer Ik iets één keer doe, Ik het oneindig keren herhaal

*Mijn ingehouden Liefde is een lijden voor Mij, één van de grootste, die
Mij zwijgzaam en bedroefd maakt.*

Aangezien mijn eerste vlam geen leven krijgt, kan Ik de anderen die
Mij verslinden en verteren niet vrij maken

En daarom zal Ik aan die priesters die Mij van deze nachtmerrie willen
verlossen door mijn Geheimen bekend te maken en hen openbaar
maken, een zeer verrassende genade en kracht geven om dit te doen,
En Ik zal hen het Licht geven zodat zij als eersten zullen weten en
begrijpen wat zij aan anderen bekendmaken.
Ik zal onder hen zijn en hen in alles leiden.

(10) Het lijkt mij echter dat elke keer de eerwaarde priesters de

geschriften herlezen om zich voor te bereiden, mijn lieve Jezus aandachtig toekijkt om te zien wat ze doen en hoe ze het doen.

Ik kan alleen maar bewondering hebben voor de goedheid en liefde van mijn geliefde Jezus, die aandachtig wordt in mijn hart, en zijn echo heeft in het tabernakel. Vanuit deze cel doet wat Hij in mijn hart doet. Ik blijf helemaal in de war als ik dit zie, en ik dank Hem uit het diepste van mijn hart.

25-3- 17 oktober 1928 – Elke Waarheid van het Fiat is een fascinatie voor de menselijke wil. De oorlog van het Fiat. Analogie tussen de Conceptie van Jezus en de Eucharistie, en tussen de Gevangene en de gevangene.

(1) Mijn arme geest dwaalde rond in de Goddelijke Wil. Ik voelde alle Waarheden die door mijn allergrootste Goed, Jezus, bekend gemaakt waren, als zoveel Zonnen die mijn kleine menselijke wil overspoelden. Zozeer zelfs dat mijn kleine menselijke wil, betoverd door zoveel verscheidenheid aan licht, zich niet in staat voelde om te handelen. Jezus, mijn Immense Goedheid, bewoog zich in mij.

En **Hij zei mij**:

(2) “Mijn dochter, elke Waarheid die Ik over mijn Goddelijke Wil bekend gemaakt heb, is niet enkel een Goddelijk Leven dat uit Mijzelf voortkomt.

Zij bezit ook een zachte betovering om de menselijke wil te verrukken. Overweldigd door de Mijne, zal hij zich ontwapend voelen en de plaats vrijlaten voor mijn Goddelijke Wil.

Elke Waarheid betreffende mijn Goddelijke Wil zal een geoefend leger zijn tegen de menselijke wil.

Maar weet je wat haar zo doeltreffend maakt?

Het Licht, de Kracht, de Liefde, de Schoonheid, de Heiligheid, zullen de wapens zijn die gebruikt worden om oorlog te voeren tegen de menselijke wil.

Wanneer de menselijke wil zal geconfronteerd worden met deze wapens, zal hij een zachte betovering ondergaan en zich laten overwinnen door het Goddelijk Fiat.

Elke extra Waarheid over mijn Wil zal dus een extra betovering zijn voor de menselijke wil.

Je kan zeggen dat alle Waarheden, die Ik je verteld heb over mijn Goddelijke Wil, evenzovele wegen zijn om zijn weg te vinden in de menselijke wil, om mijn heerschappij te midden van de mensen voor te bereiden en vervolgens te vormen.

En net zoals elke Waarheid een betovering bezit, *is elke daad die door de mens in mijn Wil verricht wordt*, een ontmoeting met mijn Wil om alle Kracht van deze Goddelijke Betovering te ontvangen.

Dus hoe meer de ziel daden in mijn Wil verricht, hoe meer menselijk terrein zij loslaat, om goddelijk terrein te verwerven.

En als zij zich volledig in mijn Wil laat onderdompelen, zal er slechts een vage herinnering aan de menselijke wil overblijven. Deze zal immers rusten en als betoverd zijn door de Goddelijke Wil."

(4) Daarna zette ik mijn daden in het Goddelijke Fiat verder. En ik volgde de Zijne. Ik stond stil bij ***de Conceptie van Jezus in de Moederschoot***.

Jezus bewoog zich in mij. ***Hij zei mij:***

(5) "Mijn dochter, hoe groot is ***de analogie tussen***
- mijn Conceptie in de Moederschoot en
- wat Ik doe in elke geconsacreerde Hostie.

Zie, Ik ben uit de Hemel neergedaald, om verwekt te worden in de Moederschoot van mijn hemelse Moeder.

Ik daal uit de hemel neer om geconsacreerd te worden, verborgen onder de sluier van de gedaante van brood.

In het donker, onbeweeglijk, ben Ik in de Moederschoot gebleven. In het donker, onbeweeglijk en nog kleiner, blijf ik in elke Hostie.

Kijk naar Mij, Ik ben hier, verborgen in het tabernakel.

Ik bid, Ik ween, en zelfs mijn ademhaling is stil.

In de sacramentele sluiers houdt mijn Goddelijke Wil Mijzelf als dood, vernietigd, beperkt, samengedrukt, terwijl Ik leef en leven

geef aan iedereen.

Oh! afgrond van mijn Liefde, hoe onmetelijk bent U!

In de Moederschoot

droeg Ik het hele gewicht van alle zielen en alle zonden.

Hier, in elke Hostie, hoe klein ook,

voel Ik de enorme last van de zonden van elke mens.

En hoewel Ik me verpletterd voel onder de enorme last van zoveel zonden, word Ik niet moe.

Want ware Liefde wordt nooit moe en wil overwinnen door de grootste offers te brengen. Zij wil haar leven geven voor haar geliefden.

Daarom gaat mijn Leven verder, vanaf het moment van mijn Conceptie tot aan mijn Dood, in elke sacramentele Hostie.

(6) Maar nu wil Ik je zeggen hoe blij Ik ben dat je dicht bij mijn tabernakel bent, onder mijn sacramentele Blik, en de analogie die er tussen jou en Mij bestaat.

Zie, Ik ben hier verborgen onder het gezag van mijn Goddelijke Wil.

Ah! Het is mijn Wil zelf, zijn Kracht, die het wonder bezit om Mij in elke Hostie te verbergen bij de Consecratie.

Jij ligt alleen in je bed door de heerschappij van mijn Fiat.

Ach! Het zijn geen lichamelijke ziekten die je belemmeren – nee, het is alleen mijn Wil die het zo wil.

Door van jou een sluier te maken, verbergt Hij Mij en vormt Hij voor Mij een levende Hostie, een levend Tabernakel.

Hier, in dit tabernakel, bid Ik voortdurend

Maar weet je wat mijn eerste Gebed is?

Dat mijn Wil bekend wordt, dat zijn Heerschappij, die Mij verborgen houdt, over alle mensen uitgeoefend wordt, om over hen te heersen en te regeren.

Op dat moment zal mijn Sacramenteel Leven zijn vruchten afgeworpen hebben. Het zal het resultaat zijn van zoveel offers en het herstel van mijn Leven in de mensen.

In feite, alleen wanneer mijn Wil bekend zal zijn en Hij zijn Koninkrijk in hen vormt, zal mijn sacramenteel Leven zijn volle vrucht dragen. Het zal het resultaat zijn van zoveel offers, het herstel van mijn Leven in de mensen. Ik ben hier verborgen en Ik breng vele offers in afwachting van deze triomf: het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.

Ook jij bidt. En jouw woorden weerklinken in mijn Gebed. Zij zetten al mijn Daden en alle geschapen dingen in beweging, en vragen Mij, in naam van alles en iedereen, dat mijn Wil bekend wordt en zijn Rijk vormt.

Jouw echo en de Mijne zijn één, en Wij vragen hetzelfde:
- dat alles terugkeert naar het Eeuwig Fiat,
- dat zijn rechtmatige Rechten aan Hem teruggegeven worden.

Zie dan hoe groot de analogie tussen jou en Mij is. Maar het mooiste is dat, wat Ik wil, jij ook wilt. Wij zijn beiden opgeofferd voor een zo heilige Zaak. Daarom is jouw gezelschap Mij zo dierbaar. Te midden van zoveel Pijnen die Ik moet lijden, maakt zij Mij gelukkig.

25-4- 25 oktober 1928 – De ziel die in het Fiat leeft, doet alle Goddelijke Werken herleven en maakt hen allemaal actief. Voorbeeld. De verwelkoming van de Hemelse Vader.

(1) Ik voel dat mijn arme, kleine geest als het ware vastzit in het Goddelijk Fiat. Ik voel de kracht van de zoete betovering van het Licht van zijn Waarheden. Ik zie de betoverende taferelen van alle Wonderen en de verscheidenheid aan Schoonheden die zij bevatten.

En zelfs als ik aan iets anders zou willen denken, heb ik daar geen tijd voor. Want de Zee van de Goddelijke Wil fluistert onophoudelijk. Dit gefluister overstemt en verstikt alles en houdt me ondergedompeld in zijn Zee om met haar te fluisteren.

Oh Macht! O zoete betovering van de Eeuwige Wil!
Hoe bewonderenswaardig en beminnelijk bent U!

Ik zou willen dat iedereen met mij mee fluisterde.
En ik vroeg de Soevereine Koningin om mij het gefluister van haar Liefde en van haar kussen, te geven, om hen aan Jezus terug te geven. Ik had de Communie ontvangen en ik wou Jezus blij maken door Hem de kussen van zijn Moeder te geven.

Mijn altijd vriendelijke Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**
(2) "Mijn dochter alles terug wat de Koningin van de Hemel volbracht heeft, is in het Goddelijk FIAT aanwezig. Zij had de glorie en de eer om Hem te bezitten Haar daden zwemmen in Hem als vissen in de zee.

En de ziel die in Hem leeft, laat niet alleen alle daden van de hemelse Moeder, maar ook alle Werken van haar Schepper terug in het licht treden en herleven.

Enkel de ziel die in mijn Wil leeft, kan aan de goddelijke Tafel plaatsnemen. Enkel zij kan al zijn Schatten openen, het heiligdom van de meest intieme Geheimen van de Goddelijke Schuilplaatsen binnengaan. Als eigenares kan zij alles nemen en alles aan haar Schepper terug aanbieden.

En oh! Hoeveel dingen brengt zij in beweging, laat zij herleven.
Zij zet alle goddelijke Werken klaar om actief te zijn.
Nu eens maakt zij goddelijke muziek, dan weer creëert zij één van de mooiste en ontroerendste taferelen.
Dan weer zet zij al zijn Liefde in beweging en door Haar te laten herleven vormt zij een betoverend tafereel, vol Liefde voor haar Schepper.
Zij hernieuwt dus alle vreugde en alle geluk voor haar Schepper.

Kijk, toen je Mij ***de kussen van de Koningin-Moeder*** wilde geven, bracht je hen in beweging en zij renden naar Mij toe om Mij te kussen.

Zo gaat het met de ziel die in mijn Goddelijke Wil leeft, als met iemand die een koninklijk paleis binnengegaan is.
De koning geeft er concerten. En bezit prachtige voorwerpen en kunstwerken bezit die zijn salons verfraaien
Die persoon neemt deel aan de concerten en begint muziek te spelen.
De koning, aangetrokken door de eerste noten, gaat naar haar toe om naar haar sonate te luisteren.

Maar deze persoon, die ziet dat de heer des huizes geboeid is en geniet van zijn muziek, zet ook een scène op met de voorwerpen en het decor van het paleis.

De koning is er verrukt over. En alhoewel hij weet dat al deze dingen van hem zijn, is hij deze persoon dankbaar omdat zij hen gebruikt heeft om hem een plezier te doen.

Zo is het ook met de ziel die in mijn Goddelijk Fiat leeft.
Zij treedt binnen in het koninklijk paleis van haar hemelse Vader.
Daar vindt zij talrijke en gevarieerde Schoonheden. En zij maakt met hen een mooi tafereel om Hem, die haar binnenlaat, blij te maken, te verrukken en te beminnen.

En aangezien er geen Goeds is dat mijn eeuwige Wil niet bezit, is er geen vreugde, liefde en glorie, die de ziel niet aan haar Schepper kan geven.

En, o, hoe aangenaam is het voor Ons wanneer Wij deze gelukkige ziel zien in het Koninklijk Paleis van Onze Goddelijke Wil.
Zij wil alles nemen, alles in beweging wil zetten, alles aanraken!
Het lijkt erop dat zij enkel tevreden is als zij alles neemt

- om Ons alles te kunnen geven,
- om een feest voor Ons op touw te zetten en
- om onze Vreugde en ons Geluk te vernieuwen.

Bij haar aankomst heten Wij haar welkom **met de woorden**:

"Lieve dochter, snel, snel:

- speel voor Ons één van onze goddelijke sonates,*
- herhaal voor Ons één van onze ontroerende Liefdes-scènes,*
- hernieuw voor Ons ons Geluk."*

En zij vernieuwt voor Ons:

- nu eens de vreugde van de Schepping,
- dan weer de vreugde van de soevereine Koningin,
- dan terug de Vreugde van de Verlossing.

En zij eindigt altijd met haar en ons geliefd refrein: ***"Moge uw Wil op aarde geschieden en heersen zoals in de Hemel."***

25-5- 28 oktober 1928 – Niet alles wat door God gedaan is, is door de mens aangenomen. De Werken van Jezus. Het Feest van Christus Koning, de voorbode van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.

(1) Ik vervolgde mijn rondgang in de Goddelijke Wil om al zijn Daden te volgen. Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij en **Hij zei mij:**

“Mijn dochter, alles wat Ik in onze Goddelijke Wil gedaan heb, zowel in de Schepping als in de Verlossing en de Heiligmaking, is niet allemaal door de mens opgenomen. Maar alles wacht in mijn Goddelijke Wil om zich aan de mensen te geven.

Als je alles wat in mijn Goddelijk Fiat is, zou kunnen zien, zou je daar een leger van onze Daden aantreffen. Zij zijn uit Ons voortgekomen, om aan de mensen geschonken te worden.

Maar omdat onze Wil niet heerst, hebben de mensen:

- noch de ruimte om hen te plaatsen,
- noch het vermogen om hen te ontvangen.

En deze Goddelijke Strijdmacht wacht al twintig eeuwen op het moment om in actie te komen.

Zij wil de gaven, de gewaden, de vreugde en de Goddelijke Wapens brengen, die elk van onze Daden bezit. Zo wil Zij samen met hen één goddelijk Leger vormen, één hemelse Strijdmacht.

Opdat het Koninkrijk van onze Goddelijke Wil onder de mensen kan heersen, is het noodzakelijk dat de mens in zichzelf al deze Daden, die door de Liefde van de Godheid volbracht zijn, in zich opneemt.

En de mens moet hen zodanig in zichzelf opnemen,

- dat hij alles wat mijn FIAT bezit, in zich bevat,
- dat hij deze Daden verinnerlijkt en
- dat hij hen in zichzelf assimileert.

Zo zal mijn Goddelijke Wil, die in de mens opgenomen is, dit hele Goddelijke Leger terug in de mens laten binnengaan.

Al onze daden, die bij de Schepping, de Verlossing en de Heiligmaking, uit Ons voortgekomen zijn, uit Liefde voor de mensen, zullen opnieuw in de mensen binnengaan.

En mijn Goddelijke Wil, Die opnieuw in hen binnentreedt en geassimileerd wordt, zal zich triomfantelijk voelen en er samen met Ons Goddelijk Leger, heersen en regeren.

Daarom doe Ik niets anders dan je voortdurend kleine slokjes te laten drinken van alles wat door Ons gedaan is en wat er in de Schepping, de Verlossing en de Heiligmaking gedaan is, om nogmaals te kunnen zeggen, **zoals Ik op het Kruis zei**:

"Het is volbracht. Ik heb niets meer te doen om de mens te verlossen."

En mijn Wil zal herhalen:

"Ik heb alles volbracht in deze ziel, zodat al onze Daden in haar opgesloten zijn. Ik heb er niets aan toe te voegen.

Ik heb alles volbracht opdat de mens hersteld kan worden en zodat het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil zijn Leven en zijn Heerschappij op aarde zoals in de Hemel kan hebben."

(3) Oh, als je eens wist hoeveel Werken Ik verricht in het diepste van je ziel om dit eerste Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil te vormen... Zodra Ik het eerste Rijk gevormd heb, zal het van de ene mens naar de andere overgaan, zodat mijn Koninkrijk meer bevolkt zal zijn dan alle andere.

Bij het vormen van dit Koninkrijk, is mijn Liefde zo groot, dat Ik in de ziel waarin mijn Goddelijke Wil moet heersen, wil opsluiten:

- alles wat Ik in de Verlossing gedaan heb,
- alles wat de soevereine Koningin gedaan heeft,
- en alles wat de Heiligen gedaan hebben en zullen doen.

Want zij moet in het bezit zijn van al onze werken. En om dat te bereiken, zet Ik al onze Macht, onze Wijsheid en onze Liefde in. "

(4) Daarna dacht ik aan het Feest van vandaag:

het Feest van Christus Koning.

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij**:

(5) "Mijn dochter, de Kerk begrijpt slechts intuïtief wat zij moet weten van mijn Goddelijke Wil en hoe zijn Koninkrijk moet komen. Dit Feest is dan ook de voorbode van het Koninkrijk van mijn Goddelijk Fiat.

In werkelijkheid eert de Kerk mijn Mensheid met de titels die Haar rechtmatig toekomen. Wanneer zij Mij alle eer bewezen heeft, die mij toekomt, zal zij het Feest van het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil die mijn Mensheid bezielde, instellen.

De Kerk gaat stap voor stap vooruit:

- nu stelt zij het *Feest van mijn Hart* in,
- dan weer wijdt ze de eeuw plechtig toe aan *Christus de Verlosser*. Nu gaat zij met nog grotere plechtigheid over naar de instelling van *het Feest van Christus Koning*.

Christus Koning betekent dat Hij zijn Koninkrijk moet hebben.
Hij moet volkeren hebben die een dergelijke Koning waardig zijn.

En wie zal ooit in staat zijn om dit Koninkrijk voor Mij te vormen, behalve mijn Wil? Dan kan Ik zeggen: "Ik heb mijn volk. Mijn Fiat heeft het voor Mij gevormd."

Oh! Als de leiders van de Kerk wisten

- wat Ik je heb geopenbaard over mijn Goddelijke Wil,
- wat Ik wil doen, zijn grote Wonderen,
- mijn vurige Verlangens, mijn pijnlijke Hartkloppingen,
- mijn angstige Zuchten!

Want Ik wil dat mijn Wil heerst,

- om iedereen gelukkig te maken,
- om de menselijke familie te herstellen.

Dan zouden zij voelen dat er op dit feest van Christus Koning niets anders is dan de geheime echo van mijn Hart, die in hen weerklinkt.

Zonder dat ze het weten, laat Hij hen voor Mij, het feest van Christus Koning instellen, om hun aandacht en hun overweging te wekken:

"Christus Koning... En zijn ware volk - waar is het?"

En ze zouden zeggen:

"Laten we haast maken om zijn Goddelijke Wil bekend te maken. Laten we Hem laten heersen, zodat we Christus Koning, die wij zo genoemd hebben, een volk kunnen geven. Anders hebben we Hem alleen met woorden geëerd, maar niet in daden."

25-6- 4 november 1928 – Het Licht van de Eeuwige Wil bezit de kracht om het Leven van de Schepper te doen herleven in het hart van de mens. De Zegen van Jezus.

(1) Mijn beperkt verstand voelt zich overweldigd door het Licht van het Goddelijk Fiat. Dit Licht geeft niet alleen warmte en licht. Het is drager van het Leven dat zich in de ziel concentreert. Het vormt in haar zijn eigen warmte en licht. En vanuit dit centrum wordt het Goddelijk Leven herboren.

Hoe mooi is het om te zien ***dat het Licht van de eeuwige Wil de kracht heeft om het Leven van haar Schepper te doen herleven in het hart van het schepsel.***

En dit gebeurt zo vaak als deze Goddelijke Wil zich neerbuigt om aan de mens andere openbaringen over Zichzelf mee te delen.

Mijn geest dwaalde doorheen dit Licht. Mijn lieve Jezus zich in dit Licht waarin Hij ondergedompeld leek te zijn. **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, de Waarheden die Ik je over mijn Goddelijke Wil geopenbaard heb, zijn evenzovele Lichtstralen die uit ons Goddelijk Hart voortkomen, en die zich in jou vestigen. Zij maken zich echter niet los van het Centrum van uw Schepper.

Want het Licht is onlosmakelijk verbonden met God en wordt doorgegeven en verankerd in de mens, zonder ooit gescheiden te worden van het Centrum waaruit het voortgekomen is.

Hoe mooi is het om de mens te zien, met al dat Licht dat zich in deze ziel gevestigd heeft. Dit Licht heeft de kracht om, telkens een

Waarheid aan de ziel geopenbaard wordt, de Schepper in haar opnieuw te laten leven.

Ik heb je ontelbare Waarheden over mijn Goddelijke Wil laten zien. Ze zijn zo talrijk dat je hen niet allemaal kan opsommen. Het zijn vele Lichten, d.w.z. talrijke Lichtstralen die in jou verankerd zijn. Zij zijn afkomstig van God en maken zich niet los van zijn Goddelijk Hart.

Deze Lichtpunten vormen in jou de mooiste versiering, en het mooiste Geschenk dat je van God kan ontvangen.

Deze Waarheden zijn in jou verankerd. Zo geven zij je rechten op de Goddelijke Eigenschappen. En deze rechten zijn even talrijk als de vele Waarheden die Ik je bekend gemaakt heb.

Je kunt de Waarde van de bruidsschat, die God je gegeven heeft met deze Waarheden en die als lichtpunten in je ziel vastgelegd zijn, niet inschatten.

De hele Hemel is verbaasd om in jou zoveel Licht te zien, volledig gevuld met Goddelijk Leven. En wanneer je dit Licht aan andere mensen doorgeeft, breidt het zich uit, om:

- zich in andere harten te vestigen, zonder jou ooit te verlaten, en
- overal het Goddelijk Leven te vormen.

Mijn dochter, welke grote Schat is jou toevertrouwd met deze vele Waarheden, die Ik je over mijn Goddelijke Wil verteld heb!

Dit is een Schat:

- die zijn oorsprong vindt in het Goddelijk Hart en
- die zonder ophouden Licht zal geven.

Mijn Waarheden zijn meer dan de zon die de aarde verlicht, haar bedekt en zich erin nestelt.

Door zich te vestigen, brengt zij op haar oppervlak en voor alle dingen de effecten van het goede dat haar licht bevat.

Maar uit jaloersheid laat zij haar licht niet los uit haar centrum.

En dat is zo waar dat wanneer zij zich verplaatst om andere gebieden te verlichten, de aarde in duisternis gehuld blijft.

De Zon van mijn Waarheden maakt zich niet los van haar Centrum in de ziel en vormt daarin een eeuwige Dag.

(3) Daarna volgde **de Zegen van het Allerheiligste Sacrament.**
Ik vroeg Hem vanuit het diepste van mijn hart om mij te zegenen.

(4) Jezus bewoog zich in mij.
Hij deed hetzelfde als Jezus in het Sacrament: Hij hief zijn
Rechterhand op en zegende mij, terwijl **Hij zei:**

“Mijn dochter,

- *Ik zegen jouw hart* en druk er de zegel van mijn Goddelijke Wil op, opdat je hart, verenigd met mijn Goddelijke Wil, in alle harten kan kloppen, zodat je alle harten kunt oproepen om Hem te beminnen.
- *Ik zegen jouw gedachten* en Ik druk er mijn Goddelijke Wil op opdat je alle intelligenties kunt oproepen om Hem te leren kennen.
- *Ik zegen jouw mond*, opdat mijn Goddelijke Wil door je stem kan stromen en je alle menselijke stemmen kunt oproepen om over mijn Fiat te spreken.
- *Ik zegen geheel jezelf*, mijn dochter, opdat alles in jou mijn Goddelijke Wil kan oproepen en je naar iedereen kunt rennen om Hem bekend te maken.

O, hoe veel gelukkiger voel Ik Mij om te werken, te bidden, de ziel te zegenen waarin mijn Goddelijke Wil heerst!
Ik vind in haar mijn Leven, het Licht, het gezelschap.
Alles wat Ik doe, stijgt onmiddellijk op. En Ik zie de effecten van mijn Daden. Ik ben niet alleen als Ik bid en werk, maar ik vind gezelschap en iemand die met Mij samenwerkt.

Anderzijds, in deze sacramentele gevangenis, zijn de gedaanten van de Hostie stom. Zij zeggen Mij geen woord. Ik werk helemaal alleen, zonder ook maar één zucht te vinden die zich met de Mijne verenigt, noch een hartslag die Mij bemint.

Integendeel, voor Mij is er alleen de kou van een graf, dat Mij niet alleen gevangen houdt, maar Mij ook begraaft.
En Ik heb niemand om ook maar één woord tegen te zeggen, noch iemand om Mij aan toe te vertrouwen.

Omdat de Hostie niet spreekt, ben Ik altijd in stilte.
Met Goddelijk Geduld wacht Ik tot de harten Mij ontvangen om mijn stilte te doorbreken en van een beetje gezelschap te genieten.

Maar in de ziel waarin Ik mijn Goddelijke Wil vind,
voel Ik Mij teruggekeerd in het Hemels Vaderland.

25-7- 10 november 1928 – De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, heeft haar eigen zee. Zij sluit alles in zich op en wanneer ze bidt, laat zij de hemel, de zon en de sterren fluisteren. De Zegen van Jezus. Allen maken zich klaar voor een feest en wedijveren om de kleine dochter van de Goddelijke Wil te zegenen.

(1) Na meerdere dagen van gemis van mijn lieve Jezus te hebben doorstaan, kon mijn arm hart het niet meer aan.

Ik voelde me bedrukt en herinnerde me duidelijk zijn vele bezoeken. Zijn lieve aanwezigheid, zijn betoverende schoonheid, de vriendelijkheid van zijn stem, zijn vele mooie lessen waren evenzovele herinneringen die mij pijn deden. Zij bedrukten mij en deden mij hevig verlangen naar mijn hemels Vaderland, als een arme pelgrim die vermoeid is door zijn lange reis.

Ik dacht bij mezelf:

"Alles is voorbij en ik hoor alleen nog maar een diepe stilte. Ik zie enkel een immense zee die ik moet oversteken zonder ooit te stoppen. En overal en op alle plaatsen moet ik vragen naar het Koninkrijk van de Goddelijke Wil."

Vermoeid, begon ik mijn gebruikelijke rondgang om zijn daden te volgen. Mijn lieve Jezus, bewoog zich in mij en omhelsde mij om mij kracht te geven. **Hij zei mij:**

(2) *"Mijn dochter, net zoals de zee voortdurend fluistert, hoor Ik in jou het gefluister van mijn Goddelijk Fiat. En met je gebed, vorm je in zijn Zee je voortdurend gefluister.*

En als je dat doet:

- als je de zon omsluit, fluistert hij het licht,
- als je de hemel omsluit, laat hij de sterren fluisteren,
- als je de wind omsluit, fluistert hij gekreun en liefdeskreten,
- als je de aarde omsluit, fluistert hij bloemen.

Daardoor laat je in je gefluister:

- nu eens het licht stromen,
- dan weer de hemel,
- dan terug de sterren,
- de wind met zijn liefdeskreten,
- het onuitsprekelijke gekreun van een gekwetst hart,
- de uitzinnige kreten van onbeantwoorde liefde.

En soms laat je alle bloesems stromen die Ik geschapen heb.

O, wat een schoonheid in mijn zee en die van jou!

Oh! Hoezeer is de zee van de aarde hun ondergeschikt.

Want zij fluistert, maar zonder de hemel, de zon, de wind en alle dingen in haar ruisen te omvatten. Zij bevat alleen de vissen.

De Zee van mijn Wil echter, en daarin het gefluister van jouw gebed, omvat al mijn Werken.

Dit is zo, omdat de Goddelijke Wil de hemel, de zon, de sterren, de zee en alle dingen in Zichzelf bewaart, als in zijn eigen Macht. En wanneer je met je gebed in Hem fluistert, vind je hen allemaal terug.

De Zee vormt boven haar voortdurende gefluister haar gigantische golven. Zo vorm jij, in de oceaan van mijn Goddelijke Wil, naast het onophoudelijk fluisteren van jouw gebeden, jouw gigantische golven van licht, sterren, gekreun en bloemen.

Je doet dit telkens wanneer je met toenemende bezorgdheid en verlangende zuchten om de heerschappij van mijn Goddelijke Wil vraagt. Wat zijn die golven mooi!

En vanuit dit tabernakel hoor Ik het ruisen, het gebulder van jouw golven, die zich in mijn Zee storten. Hier in mijn tabernakel, heb Ik mijn eigen Zee waar Ik voortdurend fluister met mijn Gebeden.

Wanneer Ik jouw golven hoor aankomen, verenig Ik jouw zee met de Mijne, die al één zijn. Ik kom met jou fluisteren.

En Ik voel Mij niet meer alleen in dit tabernakel.

Ik heb mijn aangenaam gezelschap en wij fluisteren samen.

In ons gefluister **horen wij**: "*Fiat! Fiat! Fiat!*

Moge zijn Koninkrijk op aarde bekend en hersteld worden!"

Mijn dochter, leven in mijn Wil, bidden in Hem, is de Hemel op aarde brengen, en de aarde in de Hemel.

Het is bijgevolg onze ware en totale Triomf, onze Overwinning. Het zijn onze Goddelijke Veroveringen.

Wees Mij dus trouw en wees aandachtig.

(3) Daarna volgde **de Zegen met het Allerheiligste Sacrament**.

Ik heb het geluk gehad om haar, deze laatste dagen van mijn leven hier op aarde, elke dag te mogen ontvangen. Ik hoop immers dat mijn ballingschap zo snel mogelijk zal eindigen.

En mijn lieve Jezus, op het ogenblik dat ze mij de zegen gaven, bewoog zich in mij. **Hij zei mij**:

(4) "Mijn dochter, Ik zegen je, maar Ik zou niet tevreden zijn als Ik alleen was om je te zegenen. Ik vraag iedereen in mijn gezelschap:

- de Vader en de Heilige Geest,

- de hele hemelse Hofhouding,

opdat allen de kleine dochter van mijn Goddelijke Wil zegenen.

Overal waar mijn Wil heerst, voelen allen in de Hemel en op aarde een krachtige Kracht die hen met Mij verenigt, om te doen wat Ik doe, om op deze ziel alle Goeds dat mijn Goddelijke Wil bevat te laten neerkomen.

Wanneer zij dus zien dat Ik jou zegen, beginnen zij jou ook te zegenen. Dan begint in de hemel een soort Feest, een competitie om degene te zegenen in wie mijn Wil heerst.

En om dit nog plechtiger te maken, roep Ik alle geschapen dingen op, zodat niemand zich afzijdig kan houden en iedereen mijn dochter kan zegenen.

Ik vraag dus aan de zon om je te zegenen, zodat zij je kan zegenen door je haar licht te geven.

Ik vraag het water je te zegenen wanneer je het drinkt.

Ik roep de wind op om je te zegenen door te waaien.

Kortom, ik vraag het aan iedereen. Wanneer zij jou zegenen en mijn Goddelijke Wil in jou vinden, voelen zij zichzelf ook gezegend, door de Wil van hun Schepper die zij in jou vinden.

Wanneer mijn Goddelijke Wil handelt in een ziel waarin Hij verblijft en heerst, roept Hij iedereen op. Hij verenigt de hele hemelse Familie en brengt hen allemaal in feeststemming,

Daarom, in deze sacramentele gevangenis waar Ik mijn gevangene bij Mij heb, voel Ik de vreugde die mijn Goddelijke Wil Mij schenkt in het hart van onze kleine dochter.

Mijn vele pijnen worden onderbroken telkens

- wanneer Ik je zegen,
- wanneer Ik sacramenteel in je hart neerdaal,
- wanneer Ik voel dat je Mij in dit tabernakel aankijkt.

En Ik beantwoord je blik. En Ik weet dat Ik iets te doen heb voor de kleine pasgeboren dochter van onze Wil, of haar iets wil geven.

En dan leg Ik alles opzij, zelfs mijn Pijnen. En Ik vier feest omdat mijn Goddelijke Wil ontelbare vreugden en een eeuwig feest bevat.

Daarom wil Ik dat je je met Mij verheugt, en dat je, in navolging van mijn Zegen, Mij zegent in de zon, in het water, in de lucht die je inademt, in je hartslagen.

Ik zal dan in alle geschapen dingen voelen dat je Mij zegent.

25-8- 14 november 1928 – De mens bezit de menselijke eenheid. Wie in de Goddelijke Wil leeft, bezit de Goddelijke Eenheid. Wie de Goddelijke Wil doet, wordt moeder.

(1) Ik voel me helemaal overgegeven aan de Goddelijke Wil. En ondanks het gemis van Jezus wordt mijn arme geest gegrepen door een onweerstaanbare Kracht om zijn Daden te volgen.

Ik geloof dat het de Goddelijke Wil zelf is die, nadat Hij de mijne onderworpen heeft, zijn weg vervolgt en al zijn Daden oproept, alsof Hijzelf hen uitvoert.

En terwijl ik Hem in zijn daden volgde, dacht ik aan **de eerste tijden van de Schepping**, toen alles gelukzaligheid was in de mens. En omdat hij in de Wil van zijn Schepper was, leefde hij toen in zijn Eenheid. Daarin kon hij alles ontvangen en alles aan de Allerhoogste. Geven. Eenheid betekent alles.

Terwijl ik hierover nadacht, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij.

Hij zei mij:

(2) “Mijn dochter, Wij hebben de mens geschapen naar onze Gelijkenis, zodat ook hij zijn menselijke eenheid bezit.

Wanneer hij dus spreekt, werkt, loopt, enz., kan je dat allemaal de uitwerkingen van zijn eenheid noemen. Zijn wil is immers één, zijn hoofd is één. En hiervan hangen al zijn handelingen af.

Je kan dus zeggen dat het de kracht van de eenheid van zijn wil is, die spreekt, handelt en loopt als uitwerkingen daarvan.

Als de mens deze eenheid niet zou hebben, zouden al zijn handelingen met elkaar in tegenspraak zijn.

Dat is wat er gebeurt met **de zon**:

vanuit haar hoge positie is haar handeling: het verspreiden van licht.

Omdat zij de eenheid van het licht bezit, dat haar door haar Schepper gegeven is, zijn haar lichtwerkingen ontelbaar, hoewel haar handeling één is.

Voor de mens die handelt en leeft in mijn Wil,

- houdt de menselijke wil op te bestaan,
- eindigt zijn leven en heeft het geen bestaansreden meer.

Want dan begint het Leven van de Eenheid van mijn Wil.

Mijn Daad is Eén. Alles wat Hij heeft geschapen of kan doen, kan het effect van deze Ene Daad genoemd worden.

Zo leeft de ziel in deze Eenheid van mijn Goddelijke Wil, als in haar eigen centrum, aanwezig in alle Effecten van deze Ene Daad.

O, hoe mooi is het om deze gelukkige ziel te zien in alle Effecten die onze Wil kent en kan voortbrengen.

Zij rent in het zonlicht als het effect van onze Wil, in de hemel, in de zee, in de wind, in alle dingen.

Zoals de menselijke wil in alle menselijke handelingen stroomt, en en zoals het zonlicht in al zijn effecten stroomt, zo stroomt de ziel in het Fiat, in alle effecten die Hij bezit en voortbrengt.

Daarom ***is het Leven in onze Goddelijke Wil het grootste Wonder.***

Als onze Godheid er een groter wonder van zou willen verrichten, zou Hij dat niet kunnen.

Hij zou niets kunnen vinden dat groter, meer wonderbaar, machtiger, mooier en gelukkiger is dan onze Wil, om aan de mens te geven.

Want door onze Goddelijke Wil te geven, geven Wij alles.

Zijn Kracht vormt onze Echo in de diepten van de ziel, en vormt onze mooiste Evenbeelden.

En de echo van de menselijke kleinheid wordt één met de Onze.

Zodanig dat, zich verenigend met onze Ene Daad, verspreidt zij zich in alle Effecten die de Ene Daad van God voortbrengt.

Daarna verscheen mijn lieve Jezus in de gedaante van een klein kindje. Hij sloeg zijn armen om mijn nek en **Hij zei**:

(3) "*Mijn mama, mijn mama.*

Zij die de Goddelijke Wil doet, wordt moeder.

Mijn Goddelijk Fiat verfraait haar voor Mij, transformeert haar en maakt haar vruchtbaar zodat ze alle kwaliteiten krijgt om een echte moeder te zijn. En Hij blijft deze moeder vormen met de weerspiegelingen van de Zon van mijn Goddelijke Wil.

Ik juich en Ik beleef veel plezier aan het zeggen van "*mijn mama, mijn mama...*" En Ik kies haar niet alleen als moeder, maar Ik roep ook een groot aantal kleintjes, om hen aan mijn moeder te geven, zodat zij hun moeder kan zijn.

(5) En terwijl Hij dit zei, toonde Hij mij een groot aantal kleine jongens en meisjes om mij heen.

Het Kindje Jezus zei hen:

“Dit is mijn moeder en jullie moeder.”
Al deze kleintjes waren in feeststemming.
Ze omringden mij samen met Jezus.

Hij voegde eraan toe:

(6) “Deze kleintjes die je ziet, zijn niets anders dan de eerste groep kinderen van mijn Goddelijke Wil. In Hem zullen ze allemaal klein zijn. Want de Goddelijke Wil heeft de kracht om hun frisheid en schoonheid te bewaren, net zoals ze uit onze scheppende Handen voortgekomen zijn.
En omdat Hij jouw kleinheid geroepen heeft om in Hem te leven, is het rechtvaardig dat, jij als eerste, de kleine moeder bent van deze allerkleinste kinderen.

25-9- 20 november 1928 – Zij die in de Goddelijke Wil leeft, is in het bezit van de eeuwige Dag. Zij kent geen nacht en wordt eigenaar van God Zelf.

(1) Ik voelde me helemaal ondergedompeld in het Allerhoogste Fiat. Mijn arme geest dwaalde rond tussen zoveel Waarheden, die mijn beperkt vermogen te boven gingen.

Alle Openbaringen die mijn lieve Jezus mij over zijn heilige Wil meegedeeld had, stonden in mijn ziel op een rij, als evenzovele Zonnen van een betoverende Schoonheid,
- allemaal verschillend van elkaar,
- met de volheid van de vreugde en het geluk die elke Waarheid bezit.

Hoewel deze zonnen verschillend leken, vormden ze toch één geheel. Wat een betovering, wat een betoverende schoonheid!

Deze Zonnen overspoelden mijn kleine verstand. En ik zwom in dit oneindig Licht. Vol verbazing dacht ik aan veel dingen met betrekking tot de Goddelijke Wil.

Mijn altijd vriendelijke Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, zeer geliefde dochter van mijn Wil, zij die dochter is van mijn Wil, is in het bezit van de eeuwige Dag die geen nacht kent.

Alles is Licht voor de ziel die in mijn Wil leeft.

Haar bezittingen zijn: Licht, Schoonheid, Vreugde en Geluk.

En dat is nog niets.

Want door onze Wil aan de mens te geven, maken Wij hem eigenaar van Onszelf, en stellen Wij Ons ter beschikking van deze ziel.

We laten haar haar gang gaan en alles overwinnen wat ze wil.

Want het is niet een menselijke wil die Ons beheerst, maar onze eigen Wil die zich in de ziel biloceert.

Daarom wordt wat zij doet, zegt en overwint, door Ons niet beschouwd als iets buiten Ons, maar als iets dat van Onszelf is.

Wij vinden het aangenaam om haar te laten spreken, doen en overwinnen. Temeer omdat zij Ons overwint en Wij haar overwinnen.

Wanneer Wij onze Wil aan een ziel geven, en deze aanvaardt Hem als haar eigen leven, dan beginnen Wij een spel tussen haar en Ons. Zij treedt binnen in ons Goddelijke Domeinen.

Als eigenares regeert zij. Wij beleven veel vreugde wanneer Wij zien dat haar kleinheid, onze eeuwige Wil bevat, over onze Bezittingen heerst en zelfs over Onszelf.

Wat kunnen Wij onze Wil weigeren? Niets.

Integendeel, Wij scheppen er plezier in om onze meest intieme Vreugden, onze Geheimen, onze eeuwige Gelukzaligheid te tonen.

Zo verblijden Wij de kleinheid van de ziel, waarin mijn Wil heerst.

En door haar over hen te laten heersen, vermaken Wij Ons en beginnen Wij het spel tussen de mens en Ons.

Toen Wij de mens schiepen, konden Wij hem niets groters geven dan onze Wil. Want alleen in Hem kon hij gaan waar hij wilde en alles doen wat hij wilde, zodanig dat hij heer werd van wat Ons toebehoort.

Dit hebben Wij niet gedaan bij het scheppen van de andere dingen. zij worden door Ons beheerst en zij kunnen niet doen wat zij willen. Hun rechten zijn beperkt.

Bij het scheppen van de mens was er inderdaad een uitstorting van intensere vurigere Liefde. In deze vurige Liefde versmolt het Al met het niets. En het niets kreeg nieuw leven in het Al.

Om hem in grotere veiligheid te bewaren, hebben Wij hem onze Goddelijke Wil als erfenis gegeven. Zo kon de Wil één zijn en de bezittingen gemeenschappelijk, voor zover de mens daartoe in staat is. En de liefde van de één zou even groot zijn als de liefde van de ander, zodat zij elkaar zouden beheersen.

Daarom is het mooiste voor Ons, wat Ons het meest in vervoering brengt en Ons verheerlijkt, de ziel waarin onze Goddelijke Wil heerst. Daarom is het mooiste voor Ons, wat Ons het meest in vervoering brengt en verheerlijkt, de ziel waarin Onze Goddelijke Wil heerst.

Want enkel zij zorgt ervoor, **dat Wij niet tegen onze Liefde zeggen:** ‘Genoeg met geven’, maar dat Wij altijd iets te geven hebben, altijd iets te zeggen hebben. En om er nog meer van te genieten, maken Wij haar tot overwinnares over Onszelf.

Wees dus aandachtig, mijn dochter, als je alles wil, zorg er dan voor dat onze Wil in jou heerst”.

25-10- 2 december 1928 – Het Eucharistisch Tabernakel en het Tabernakel van de Goddelijke Wil.

(1) Het missen van Jezus wordt langer.
Als ik mezelf zonder Hem zie, verlang ik alleen maar naar de Hemel.
Oh! Hemel, wanneer zal je je deuren voor mij openen?
Wanneer zal je medelijden met mij hebben?
Wanneer breng je de kleine balling terug naar haar Vaderland?
Ah! Ja! Alleen dan zal ik mijn Jezus niet meer missen!

Hier, als Hij zich laat zien, terwijl je denkt Hem te bezitten, glipt Hij als een bliksem aan je voorbij en moet je de lange tocht zonder Hem afleggen.
Zonder Jezus veranderen alle dingen in pijn, zelfs de heiligste dingen, de gebeden, de sacramenten, zijn zonder Hem martelingen.

Ik dacht bij mezelf:

"Wat heeft het voor zin dat Jezus me toestaat om dicht bij zijn tabernakel van Liefde te komen, om daar in stilte te blijven?"

Het lijkt me eerder dat Hij zich nog beter verborgen heeft, dat Hij mij geen lessen meer geeft over het Goddelijke Fiat.

Het leek me dat Hij zijn leerstoel diep in mij had en altijd iets te zeggen had. Maar nu hoor ik niets anders dan een diepe stilte.

Nu hoor ik in mij alleen het voortdurende gefluister van de Zee van Licht van de Eeuwige Wil. Zij fluistert altijd Liefde, Aanbidding, Glorie. En Zij omarmt alles en iedereen.

Terwijl ik dat dacht, bewoog mijn lieve Jezus in mij, slechts één ogenblik. Hij zei mij:

(2) "Wees moedig, mijn dochter!

Ik ben het die, in de diepten van je ziel de golven van de Zee van Licht van mijn Goddelijke Wil laat bewegen.

Altijd, altijd fluister Ik, om van mijn Hemelse Vader het Koninkrijk van mijn Wil op aarde af te smeken. Jij doet niets anders dan Mij volgen.

Als je Mij niet zou volgen, zou Ik het alleen doen.

Maar dat zal je niet doen. Je zult Mij niet alleen laten, want mijn Fiat zelf houdt je in Hem ondergedompeld.

Ach, weet je dan niet dat **je het Tabernakel bent van mijn Goddelijke Wil?**

Hoeveel Werken heb Ik in jou volbracht!

Hoeveel genaden heb Ik je geschonken om dit tabernakel voor Mij te vormen?

Een tabernakel – zou Ik kunnen zeggen – dat uniek is in de wereld.

Wat betreft de Eucharistische Tabernakels, Ik heb er in feite een groot aantal. Maar in dit tabernakel van mijn Goddelijk Fiat

- voel Ik Mij geen gevangene,
- bezit Ik de oneindige ruimte van mijn Wil,
- voel Ik Mij niet alleen,
- heb Ik iemand die Mij eeuwig gezelschap houdt, en

- soms handel Ik door te onderwijzen en geef Ik je mijn hemelse Lessen,
- soms heb Ik mijn uitbarstingen van Liefde en Pijn, en
- soms vier Ik feest, zodanig dat Ik Mij samen met jou verheug.

Dus als Ik bid, als Ik lijd, als Ik ween en als Ik feest vier, ben Ik nooit alleen, want Ik heb de kleine dochter van mijn Goddelijke Wil bij Mij.

En Ik heb dan de grote eer en de mooiste verovering die Mij het meest bevalt, namelijk een menselijke wil die zich volledig voor Mij heeft opgeofferd en als voetbankje van mijn Goddelijke Wil dient.

Ik zou het ***mijn favoriete Tabernakel*** kunnen noemen.

Ik ben er zo blij mee, dat Ik het niet zou willen ruilen voor de eucharistische tabernakels. Want in hen, ben Ik alleen, en de Hostie geeft Mij niet een Goddelijke Wil zoals Ik Hem in jou vind.

Hij bevindt zich op twee plaatsen.

Hij is in Mij en Ik vind Hem ook in jou.

En de Hostie is niet in staat om Hem te bezitten.

En zij begeleidt Mij niet in mijn Daden.

Ik ben altijd alleen. Alles om Mij heen is koud.

Het tabernakel, de ciborie, de Hostie zijn levenloos, en zij geven dus geen gezelschap.

Daarom vind Ik het zo heerlijk om naast mijn eucharistische tabernakel te zijn, dat door mijn Goddelijke Wil in jou gevormd is.

En enkel door naar jou te kijken, doorbreek je mijn eenzaamheid.

En Ik ervaar de pure vreugde die een ziel, die mijn Goddelijke Wil in zich laat heersen, Mij kan schenken.

Daarom zijn al mijn plannen, mijn zorgen en mijn belangen:

mijn Goddelijke Wil bekend te maken en Hem te laten heersen onder de mensen.

Elke mens zal dan voor Mij een levend tabernakel zijn,

niet een stom tabernakel, maar een sprekend tabernakel.

Ik zal niet langer alleen zijn, maar Ik zal mijn eeuwig gezelschap hebben.

Met mijn Goddelijke Wil in hen gebiloeerd, zal Ik mijn goddelijk gezelschap in de mens hebben. Zo zal Ik mijn Hemel in elk van hen hebben. Want het tabernakel van mijn Goddelijke Wil bezit mijn Hemel op aarde.

25-11- 5 december 1928 – Voor degene die de Goddelijke Wil doet en in Hem leeft, is het alsof zij de zon op aarde laat neerdalen. Verschil.

(1) Ik voelde me helemaal ondergedompeld in de Goddelijke Wil. Ik voel mijn arme, kleine geest gefixeerd op een extreem hoog Lichtpunt. Dit punt kent geen grenzen. Je kan noch de hoogte die het bereikt, noch het einde van zijn diepte waarnemen.

Terwijl de geest zich met Licht vult, wordt hij omringd door Licht, zodanig dat hij alleen nog maar licht ziet. Hij ziet dat hij slechts een beetje van dit Licht opneemt omdat er zoveel is. Zijn vermogen is immers zo beperkt, dat het lijkt alsof hij slechts een paar druppels opneemt.

Oh! Wat voelt het goed om midden in dit Licht te zijn. Het is immers Leven. Het is Woord, het is Geluk. De ziel voelt in zichzelf alle weerspiegelingen van haar Schepper en voelt dat het Goddelijke Leven in haar geboren wordt.

Oh Goddelijke Wil, hoe bewonderenswaardig bent U! U alleen bent degene die het Leven van God in de mens voortbrengt, in stand houdt en overal tegelijk aanwezig maakt.

Terwijl mijn geest zich verloor in het Licht van het Allerhoogste Fiat, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, een ziel die in mijn Goddelijke Wil leeft! Dat is meer dan de zon voortdurend op aarde laten schijnen. Wat zou er dan gebeuren? De nacht zou van de aarde verdwijnen. Het zou altijd dag zijn.

Door altijd in contact te staan met de zon, zou de aarde niet langer een zwart lichaam zijn, maar een lichtgevend lichaam. Ze zou niet langer vragen om de effecten van de zon. Maar zij zou in

zichzelf de essentie van de effecten van het licht ontvangen.
De zon en de aarde zouden dan immers een gemeenschappelijk leven leiden en één leven vormen.

Welk verschil:

- de zon bevindt zich in de hoogte van haar sfeer en
- de aarde bevindt zich op een lage plaats.

De arme aarde is onderhevig

- aan de nacht, aan de seizoenen, en
- aan het vragen aan de zon om prachtige bloemen, kleuren, de zoetheid en de rijpheid van haar vruchten te creëren.

En de zon is niet vrij om al haar effecten op de aarde te laten zien als de aarde zich niet leent om hen te ontvangen.

Zo bereikt de zon bepaalde delen van de aarde niet en en andere delen zijn droog en zonder vegetatie.

Dit is niets anders dan de vergelijking tussen

- de mens die mijn Goddelijke Wil doet en in Hem leeft, en
- de mens die leeft vanuit zijn menselijke wil.

De eerste laat niet alleen de Zon van mijn Goddelijke Wil binnen in zijn ziel, maar ook de hele Hemel. Met deze Zon bezit zij dus de eeuwige Dag, een Dag die nooit ondergaat.

Want het Licht heeft de kracht om de duisternis te verdrijven.

Ook de nacht van de hartstochten, de nacht van zwakheid, ellende, koude, verleidingen, kunnen niet bestaan met deze Zon.

Als ze dichterbij willen komen om de seizoenen in de ziel te vormen, straalt deze Zon haar stralen uit en Zij jaagt alle nachten weg.

Zij zegt:

"Ik ben hier en dat is genoeg. Mijn seizoenen zijn seizoenen: van Licht, van Vrede, van Geluk, van eeuwige Bloei."

Deze ziel draagt de Hemel op aarde.

Maar voor degene die mijn Goddelijke Wil niet doet en niet in Hem leeft, is het vaker nacht dan dag in haar ziel.

Zij is onderhevig:

- aan de seizoenen en
- aan lange regenachtige dagen die haar verstoren en vermoeien of
- aan lange droogte, zodanig dat ze de vitale vochten mist om haar Schepper te beminnen.

De Zon zelf van mijn Goddelijke Wil, is niet vrij om haar al het Goede te geven dat Hij bezit, omdat zij niet in Hem leeft,

Zie je wat het betekent om mijn Goddelijke Wil te bezitten?

Het betekent de Bron bezitten van het Leven, van het Licht en van alle Goeds.

Degene die Hem niet bezit, is

- als de aarde die geniet van de effecten van het licht, en
- als bepaalde gebieden die nauwelijks verlicht worden, en die zonder de effecten van het licht zijn.

25-12- 8 december 1928 - De hele Schepping viert de Conceptie van de Soevereine Koningin. De Maagd Maria wacht op haar dochters in haar zeeën, zodat zij koninginnen kunnen worden. Het Feest van de Onbevleete Ontvangenis.

(1) Ik dacht: "Waarom juichte de hele Schepping van vreugde en vierde ze zo uitbundig Feest bij de Onbevleete Ontvangenis van onze Koningin van de Hemel?

Mijn altijd liefdevolle Jezus bewoog zich in mij en Hij zei:

(2) "Mijn dochter, wil je weten waarom? Omdat de Goddelijke Wil aan de oorsprong lag van het Leven van dit hemels meisje en daarmee ook van alle goede dingen in de mensen.

Want al het goede begint, stijgt en daalt vanuit zijn Bron.

Zo verwierf dit hemels kind, dat haar leven begon in het Goddelijke FIAT, vanaf haar Onbevleete Ontvangenis, door mijn Wil, het Goddelijke Leven.

Zij kwam voort uit het menselijk geslacht en zij had de kracht om het Goddelijke en het menselijke te verenigen:

Zij gaf aan God wat de mens Hem geweigerd had, namelijk zijn wil.

En zij gaf de mensen het recht om toegang te krijgen tot de omhelzing

van hun Schepper.

En dankzij de kracht van ons FIAT verenigt Zij God met de mensen.

De hele Schepping, de Hemel en de aarde en zelfs de hel, voelden in de Onbevleete Ontvangenis van deze kleine Maagd, vanaf het moment dat Zij in de schoot van haar moeder ontvangen werd, de kracht van de Orde die Zij overal instelde.

Zij verboederde met iedereen, omhelsde iedereen, hield van alles en iedereen. En allen verlangden naar haar, hielden van haar, voelden zich vereerd om in deze bevoorrechte Maagd de Goddelijke Wil te aanbidden.

Tot op die dag was de mens de wanorde onder de geschapen dingen geweest. Niemand had de moed, de heldhaftigheid gehad om tegen zijn Schepper te zeggen: "Ik wil mijn wil niet kennen, ik geef hem aan U, ik wil alleen het Leven van uw Goddelijke Wil."

Deze heilige Maagd gaf echter haar wil, om in de Goddelijke Wil te leven. Hierdoor voelde de Schepping het geluk van de orde, die haar door Haar werd teruggegeven.

Toen begonnen de hemel, de zon, de zee en alles, te wedijveren om Haar te eren. Zij nam immers bezit van mijn FIAT.

En zij gaf de kus van de Orde aan alle dingen.

Mijn Goddelijke Wil

- stelde Haar aan als Goddelijke Koningin en
- omringde haar hoofd met de Kroon van het bevel en
- benoemde haar tot Heerseres van het hele universum."

(2) Ik voel me alsof ik vernietigd ben. Het langdurig gemis van mijn lieve Jezus maakt mijn leven onbestaande en dooft het kleine atoom dat ik ben uit.

Het voelt zich voortdurend blootgesteld aan de brandende stralen van de Zon van het Goddelijke FIAT. Het voelt zijn levenssappen opdrogen. En terwijl het brandt, sterft het niet en verbrandt het niet. Ik voel me bedrukt en verslagen.

Alsof Hij me wilde troosten, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij. Hij kustte me en Hij zei:

(3) "Mijn dochter, houd moed, laat je niet ontmoedigen.
Ik wil immers dat je geniet van je gelukkig lot.
Want mijn Goddelijke Wil, die je overspoelt en zijn Stralen op jou richt,
vervangt je menselijke gemoedstoestanden door gemoedstoestanden
van Goddelijk Licht.

Vandaag is het de dag van de Onbevleete Ontvangenis:
Zeeën van Liefde, Schoonheid, Kracht en Geluk zijn over dit hemels
meisje uitgestort. Het is de menselijke wil, die de mensen verhindert
van toegang te krijgen tot deze Zeeën.

Wat Ons betreft, wordt de Daad die Wij eenmaal verrichten een
voortdurende Daad die zich herhaalt in het oneindige. Het ligt immers
in de natuur van de Godheid om onophoudelijk te geven.

Deze Zeeën stromen vandaag nog steeds over.
En de Koningin-Moeder wacht op haar dochters om erin te komen
wonen en er eveneens koninginnen te worden.

De menselijke wil heeft echter geen recht om er binnen te gaan.
En enkel zij die in de Goddelijke Wil leven, hebben er toegang toe.
Daarom kan jij naar de zeeën van je Moeder gaan wanneer je maar
wilt, temeer omdat Zij op je wacht.

Door dit te doen, maak je Ons, door jouw geluk, dubbel zo gelukkig.
Want Wij ervaren vreugde door te geven.
En wanneer de mens onze Gaven niet aanneemt, verstikt hij in Ons
de Gelukzaligheid die Wij hem willen geven.

Vandaag wil Ik dus niet dat je je bedrukt voelt.
Het is immers de belangrijkste Feestdag, de dag waarop de
Goddelijke Wil in de Koningin van de Hemel begon te leven.

Het was het Feest onder alle Feesten. Het was de eerste kus, de
eerste goddelijke omhelzing die het schepsel aan zijn Schepper gaf,
krachtens ons Fiat, dat het vorstelijk Kind bezat, het schepsel dat aan
tafel zat met haar Schepper

Daarom is het vandaag ook jouw feest, in het bijzonder vanwege de
zending die mijn Goddelijke Wil jou heeft toevertrouwd. Kom daarom

naar de Zeeën van de Onbevleete Koningin om te genieten van haar en jouw Feest.”

(4) Plotseling voelde ik me buiten mezelf getransporteerd, in deze eindeloze Zeeën, maar ik heb geen woorden om uit te drukken wat ik voelde, dus ik stop hier.

(5) Op een gegeven moment begon de biechtvader in het openbaar voor te lezen wat in deel 15 geschreven staat over de Onbevleete Ontvangenis.

Toen ik hem hoorde voorlezen, vierde mijn geliefde Jezus feest in mijn ziel. **Hij zei mij**: "Mijn dochter, wat ben Ik blij!

We kunnen zeggen dat mijn Soevereine Moeder vandaag door de Kerk, Goddelijke Eer ontvangt. In Haar, als eerste daad van haar leven, wordt het Leven van de Goddelijke Wil geëerd.

Dit zijn de grootste eerbewijzen die je kan geven.

Zij heeft immers nooit haar menselijke wil in haar laten werken, maar alleen en altijd de Goddelijke Wil.

Dat is het geheim van haar Heiligheid, haar Grootheid, haar Kracht, haar Schoonheid, enz. Ons FIAT, door zijn warmte, verteerde de erfzonde en maakte haar onbevleet en zuiver.

En mijn Kerk, in plaats van mijn Goddelijke Wil te eren, die de eerste oorzaak en de eerste Daad was, eerde zijn effecten en riep haar uit : ‘Onbevleet en zonder zonde verwekt’.

Je kan zeggen dat de Kerk haar menselijke eer bewees en geen Goddelijke Eer. En zij verdiende deze terecht, aangezien een Goddelijke Wil haar permanent bewoont.

Het was een groot leed, zowel voor Mij als voor Haar, aangezien Ik van mijn Kerk niet de eer kreeg die toekomt aan een Goddelijke Wil, die in de Koningin van de Hemel leefde.

En zij kreeg evenmin de eer die haar toekomt omdat Hij het mogelijk maakte om in haar het Leven van het Allerhoogste FIAT te vormen.

Vandaag werd bekend gemaakt

- dat zij aan de basis lag van het Wonder van mijn Wil, en

- dat alle andere voorrechten en privileges op de achtergrond traden, omdat ze slechts de gevolgen waren van de effecten van deze Goddelijke Wil die haar beheerste.

We kunnen dus zeggen dat we vandaag met waardigheid, goddelijke glorie en pracht de dag van de Onbevleete Ontvangenis vieren.

Deze dag wordt beter genoemd: "De ontvangenis van de Goddelijke Wil in de Koningin van de Hemel".

En deze Conceptie was het gevolg van alles wat zij is en deed, en van de grote wonderen van dit Hemels Kind".

(6) Vervolgens **voegde Hij op een zeer tedere toon toe**:

(7) "Mijn dochter, hoe mooi en aangenaam was het om naar dit kleine Kind te kijken, vanaf haar Conceptie.

Wij zagen in haar kleine aarde, voortgekomen uit de menselijke familie, de Zon van onze Eeuwige Wil stromen en zich uitbreiden en de Hemel en de aarde vullen.

Onze Almacht verrichtte het Wonder dat de kleine 'aarde' van de jonge Koningin, de Zon van onze Goddelijke Wil kon bevatten.

Zo zag je dat de 'aarde' en de 'Zon', en alles wat zij deed, omgezet werd in Licht: haar gedachten, haar woorden, alles wat uit haar voortkwam was slechts Licht, want haar kleine aarde was kleiner dan de immense Zon die zij omvatte, en haar daden gingen verloren in het Licht.

De kleine aarde van de Hemelse Soeverein, die voortdurend werd beziel, geanimeerd en in stand gehouden door de Zon van mijn FIAT, stond altijd in bloei, met bloesems die heerlijke vruchten voortbrachten, Wij konden onze Ogen niet van haar afhouden, omdat Zij Ons zoveel schoonheid en geluk bracht.

De Kleine Onbevleete Maagd was zo charmant door haar betoverende en verrukkelijke Schoonheid! Om haar te kunnen omschrijven, volstaat het te zeggen dat zij een Wonder was van onze Wil.

Oh, als de mensen wisten wat het betekent om te leven vanuit de Wil van God, dan zouden zij hun hele leven gebruiken om Hem te leren kennen en in Hem te leven!

25-13- 13 december 1928 - Alle geschapen dingen bezitten een dosis Gelukzaligheid. Het gemis van Jezus doet het Leven herleven.

(1) Ik versmolt met de Goddelijke Wil
Ik begeleidde zijn Daden in de schepping
Mijn lieve Jezus openbaarde zich in mij en **Hij zei mij:**

“Mijn dochter, alle dingen zijn door Ons geschapen met een dosis gelukzaligheid die van elkaar verschilt. Elk geschapen ding brengt de mens dus de kus, de gelukzalige lucht, het Leven van onze Gelukzaligheid.

Maar weet je welke mens alle effecten voelt van onze vele Gelukzaligheden die verspreid zijn in de Schepping, zodanig dat hij er erdoor doordrenkt is als een spons?
Degene die leeft in onze Goddelijke Wil.

Onze Gelukzaligheid is haar niet vreemd omdat haar smaak gezuiverd is door ons Fiat en niet bedorven is door de menselijke wil. Haar smaak en al haar zintuigen hebben de kracht om te genieten van alle geluk dat in de geschapen dingen aanwezig is.

En Wij voelen zulk geluk en zulke vreugde wanneer Wij iemand zien die onze Wil doet, alsof zij aan de tafel van onze Zaligheden zou gaan zitten en zich zou voeden met evenveel verschillende hapjes als er zaligheden zijn in de geschapen dingen.

Oh, hoe mooi is het om de mens gelukkig te zien!”

(3) Op dat moment zweeg Jezus
Ik hoorde de harmonieuze muziek in de kapel
Jezus spitste zijn oren om te luisteren en **Hij voegde eraan toe:**

(4) Oh, wat ben Ik blij dat deze muziek de kleine dochter van mijn Wil in vervoering brengt. En als Ik haar hoor, verheug Ik Mij met haar.
O, wat is het mooi om samen gelukkig te zijn.

Degene die Mij bemint gelukkig maken is mijn grootste vreugde.

(5) En ik: "Jezus, mijn Liefde, het geluk voor mij, bent U alleen. Niets anders interesseert mij."

(6) Jezus zei mij:

"Ik ben zeer zeker voor jou het grootste Geluk.
Want Ik ben de Bron van alle Goeds en alle Geluk.
Maar Ik ben blij je kleine geluksmomenten te schenken.
Net zoals Ik ze zelf voel en ervan geniet,
wil Ik dat jij ze ook voelt en ervan geniet, samen met Mij.

(7) Ik zei toen tegen mezelf:

"Jezus is zo gelukkig wanneer ik geniet van de kleine gelukzaligheden die Hij in de schepping verspreid heeft.
Waarom doet Hij me dan zoveel pijn en maakt Hij me zo ongelukkig zodanig dat ik het gevoel heb dat ik zonder Hem geen leven meer in mij heb?
En omdat ik me levenloos voel, verdwijnt alle geluk uit mijn arme ziel!"

Jezus voegde eraan toe:

(8) "Mijn dochter, als je eens wist hoe nuttig mijn ontberingen zijn Je hebt het gevoel dat je zonder Mij niet meer leeft, je voelt je alsof je dood bent. *Maar het is in deze pijn en deze dood dat mijn nieuwe Leven gevormd wordt.*

Dit nieuwe Leven brengt je de nieuwe Openbaringen van het Leven in mijn Goddelijke Wil. In feite is jouw verdriet een Goddelijk Verdriet, dat je het gevoel geeft dat je dood bent, maar zonder te sterven. Het heeft de kracht om mijn eigen Leven te doen herleven.

Het maakt je ziel ontvankelijk om te luisteren naar de belangrijke Waarheden over mijn Goddelijk Fiat en hen te begrijpen.

Als je Mij niet zo vaak zou missen, zou je de nieuwe verrassingen van uw Jezus niet hebben, zijn vele Lessen.

Nadat je Mij moest missen en toen je dacht dat alles voor jou voorbij was, heb je zelf gezien, hoe mijn Leven in jou herleefde. En toen begon Ik je opnieuw vol Liefde en Vreugde, mijn Lessen te geven!

Dus wanneer je Mij moet missen, blijf Ik verborgen in jou om het werk voor te bereiden dat Ik je moet geven.

Mijn leven herleeft opnieuw.

Ook Ik, heb de pijn van de dood ondergaan, om de mensen in het lijden van mijn Dood terug tot leven te wekken.

*De dood, geleden in de Goddelijke Orde en om de Goddelijke Wil te volbrengen, brengt Goddelijk Leven voort,
zodat alle mensen dit Goddelijke Leven kunnen ontvangen.*

Na zoveel keren de dood te ondergaan, wilde Ik werkelijk sterven.

En hoeveel Goeds heeft mijn Verrijzenis niet gebracht!

Je kan zeggen dat met mijn Verrijzenis alle Goeds van mijn Verlossing terug tot leven gekomen is en tegelijkertijd alle Goede Dingen voor de mensen en zelfs hun leven zelf.

Wees daarom aandachtig en laat Mij mijn werk doen.

25-14- 14 december 1928 – De Boom van de Goddelijke Wil. De Ene Daad van God. Zij die in de Goddelijke Wil leeft, vormt de echo ervan in alle geschapen dingen.

(1) Ik maakte me zorgen over de publicatie van de Geschriften van de Goddelijke Wil en over alle vragen die ze me stelden.

Ik zei tegen mezelf:

“Alleen Jezus kent mijn martelaarschap. Hij weet hoe bedrukt ik me voelde toen mensen met autoriteit, spraken over hun voornemen om hen te publiceren. Het was zo erg dat niemand erin slaagde mijn innerlijke bedruktheid te kalmeren en mij 'Fiat' te laten zeggen.

Enkel Jezus kon mij met zijn zachte overtuigingskracht, ertoe bewegen om 'Fiat' te zeggen. Hij gaf mij immers angst voor het groot kwaad, dat ik zou aanrichten als ik me niet aan de Goddelijke Wil zou houden.

Nu zie ik dat alles zo langzaam gaat. En ik herinner me mijn innerlijke strijd, mijn zwaar martelaarschap vanwege deze publicatie.

Wat heeft al dit lijden voor zin? Wie weet wie deze publicatie zal zien?
Misschien zal Jezus mij een plezier doen, door mij dit vanuit de Hemel te laten zien.

Ik dacht hieraan en aan andere dingen en ik begon te bidden.
Toen zag ik in mijn geest een boom, vol met vruchten die Licht uitstraalden.

En mijn lieve Jezus was gekruisigd in het midden van deze boom.
Het Licht van deze vruchten was zo sterk dat Jezus in dit Licht verdween.

Ik was verbaasd. **Jezus zei mij:**

(3) “Mijn dochter, deze boom die je ziet, is de Boom van mijn Goddelijke Wil. Mijn Wil is de Zon. En daarom veranderen zijn vruchten in Licht. En zij vormen vele andere zonnen.

Ik ben het Centrum van zijn Leven en daarom ben Ik in zijn midden.

De vruchten die je ziet, zijn de Waarheden die Ik je over mijn Goddelijk Fiat geopenbaard heb. Zij brengen hun Licht voort in de generaties.

Degenen die zich hiermee zouden moeten bezighouden en zich zouden moeten haasten, maar dat niet doen, verhinderen dat de vruchten van deze boom geboorten van Licht vormen, en dat dit Licht zoveel Goeds voortbrengt.

Daarom moet je getroost zijn in je martelingen en je lijden.
Tussen jou en Mij is alles in orde. Ik zou immers in jou zelfs geen schaduw van verzet tegen mijn Wil getolereerd hebben.

Dat zou mijn grootste verdriet geweest zijn.

En **Ik had niet kunnen zeggen:** “De kleine dochter van mijn Wil heeft Mij haar wil geschonken en Ik heb haar de Mijne gegeven.”

Want deze uitwisseling van wil is één van mijn grootste vreugden, en ook voor jou.

Als er een fout gemaakt is, dan is dat door degenen die nalatig zijn.

Daarom, maak je geen zorgen en wees niet ongerust over de vragen die zij je zullen stellen.

Ikzelf zal in jou zijn om je het Licht en de nodige woorden in te geven.
Je moet weten dat dit meer mijn belangen zijn dan de jouwe.

(3) Ik bleef verder nadenken over het Goddelijk Fiat.

Mijn lieve **Jezus voegde eraan toe:**

(4) Mijn dochter, in Ons, in onze Godheid, volstaat één enkele Daad om alles te doen.

Deze Handeling is wil, gedachte, woord, werk en stap.

Zo is één enkele van onze Handelingen een stem die spreekt, een hand die werkt, een voet die stapt.

Onze Ene Handeling omvat alles.

Wanneer de mens denkt, werkt, spreekt en stapt, dan vormt de kracht van onze ene Daad een weerklank in elke handeling van de mens.

En Hij geeft het goede van de gedachte, het woord en al het overige door. Daarom kan je zeggen dat Wij de drager zijn van alle mensen en van al hun handelingen.

Oh, hoe beledigd voelen Wij Ons wanneer onze Handelingen een stem, een gedachte, een werk en een stap zijn,

- die niet alleen niet voor Ons gedaan zijn,
- maar die Ons ook beledigen.

De mensen gebruiken onze eigen Daden om wapens te vormen die Ons verwonden! Menselijke ondankbaarheid, hoe groot ben je!

(5) Maar degene die onze Goddelijke Wil doet en in Hem leeft, verenigt zich met onze Ene Daad. Haar wil is verenigd met de Onze en vloeit over in onze Daad.

Zij wordt, met Ons, gedachte, stem, werk, stap van iedereen.

Onze Kracht neemt de menselijke kleinheid aan, maakt haar, samen met Ons, tot draagster van alle daden van de mensen.

Zij gebruikt al onze Daden en vormt wapens,

- niet om Ons te verwonden,
 - maar om Ons te verdedigen, Ons te beminnen en te verheerlijken.
- Daarom noemen Wij haar onze Krijger, die onze Rechten verdedigt.

(6) Daarna volgde ik de Goddelijke Wil in de Schepping.

Het leek alsof ik mij alles wilde toe-eigenen:

- de zon, om Hem de glorie van het licht en de warmte te geven,
 - de zee, om Hem de glorie van dat onophoudelijke ruisen te geven
- Ik zou alles in mijn macht willen hebben om te kunnen zeggen:
"U hebt mij alles gegeven en ik geef U alles."

Ik dacht hieraan en aan andere dingen.

Mijn geliefde Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(7) "Mijn dochter, hoe mooi is jouw leven in mijn Wil:
Jouw echo weerklinkt overal. Waar mijn Goddelijke Wil aanwezig is,
en die is overal aanwezig, is jouw echo te horen.

Hij weerklinkt in de zon, in de zee, in de wind, in de lucht, en dringt zelfs door tot in de Hemel. Daar schenkt hij jouw Schepper zijn eigen Glorie, zijn eigen Liefde en zijn eigen Aanbidding.

En mijn Goddelijke Wil voelt zich niet eenzaam onder de geschapen dingen. Hij heeft het gezelschap van de echo van haar die in mijn Goddelijke Wil leeft. En Hij voelt dat Hem alle Liefde en alle Glorie, die Hij in de Schepping verspreid heeft, teruggegeven wordt.

25-15- 16 december 1926 – Over de negen Excessen van Jezus in de Incarnatie. De voldoening van Jezus. Zijn Woord is een Schepping. Jezus ziet de taferelen van zijn Liefde zich herhalen. Voorbodes van zijn Koninkrijk.

(1) Ik was aan het mediteren.

Aangezien vandaag het begin is van de noveen van het Kindje Jezus, dacht ik aan de negen excessen van de Incarnatie, die Jezus mij met zoveel tederheid verteld had.

Zij worden beschreven in Deel 1.

Het was echt met tegenzin dat ik mijn biechtvader hieraan herinnerde. Toen hij hen las, had hij immers gezegd dat hij hen in onze kapel, in het openbaar wilde voorlezen.

Ik dacht daaraan. Toen bewoog het **Kindje Jezus** zich in mijn armen. Hij was zeer klein. Hij streelde mij met zijn klein Handje en **Hij zei mij:**

(2) “Wat is mijn kleine dochter mooi, wat is zij mooi!
Hoe dankbaar ben Ik je dat je naar Mij geluisterd hebt.

(3) En ik: “Mijn Liefde, wat zegt U nu! Ik ben het die U moet bedanken dat U tot mij gesproken hebt en mij als leraar, met zoveel Liefde, zoveel lessen gegeven hebt, die ik niet verdiende.

(4) Jezus: “Ach, mijn dochter, er zijn er zovelen met wie Ik zou willen praten en die niet naar Mij luisteren. Zij leggen Mij het zwijgen op en Ik blijf in verstikkende vlammen.
Wij moeten elkaar dus feliciteren: jij bedankt Mij en Ik dank jou.

Maar waarom wil je niet dat de negen Excessen van Liefde gelezen worden?

Ah! Je weet niet hoeveel Leven, hoeveel Liefde en hoeveel Genade zij bevatten! Je moet weten dat mijn Woord een Schepping is.

Ik bracht je de negen Excessen van mijn Liefde in de Incarnatie. Hiermee vernieuwde Ik niet alleen de Liefde die Ik had toen Ik Mij incarneerde. Ik creëerde ook een nieuwe Liefde om de mensen te doordringen en hen te veroveren zodat ze zich aan Mij zouden geven.

Deze negen uitingen van mijn overmatige Liefde werden jou met zoveel Tederheid, Liefde en Eenvoud getoond. Zij vormden de voorbode van de vele Lessen die Ik je over mijn Goddelijk Fiat ging geven, om zijn Koninkrijk te kunnen vormen.

En nu, bij het herlezen ervan, wordt mijn Liefde vernieuwd en verdubbeld. Wil je dan niet dat mijn verdubbelde Liefde zich verspreidt en andere harten vervult.

Dan kunnen zij hen, als een voorbode, voorbereiden op de Lessen van mijn Wil, om Hem bekend te maken en te laten heersen.

(5) En ik: “Mijn lief Kindje, ik geloof dat velen over uw Incarnatie gesproken hebben.”

(6) Jezus: “Ja, ja, ze hebben erover gesproken, maar het waren woorden die aan de rand van mijn Liefde geplukt waren. Bijgevolg bezaten zij geen Tederheid, noch volheid van Leven.

Maar deze paar woorden die Ik tegen jou gezegd heb, heb Ik vanuit het Leven van de Bron van mijn Liefde uitgesproken. Zij bevatten het Leven, een onweerstaanbare Kracht en een zodanige Tederheid, dat enkel de doden geen medelijden met Mij zullen hebben: een klein Kindje, dat zelfs in de Schoot van mijn hemelse Moeder zoveel Lijden doorstaan heeft!

Daarna las de biechtvader in de kapel de eerste Uiting van de overmatige Liefde van Jezus in de Incarnatie voor. Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. Hij spitste zijn Oren om te luisteren. Hij trok mij naar Zich toe en **Hij zei mij:**

“Mijn dochter, wat ben Ik blij om hen te horen. Maar mijn geluk wordt nog groter door jou in dit Huis van mijn Wil te houden, waar wij met z'n tweeën luisteren:
- Ik, naar wat Ik jou gezegd heb,
- jij, naar wat jij van Mij gehoord hebt.

Mijn Liefde neemt toe, borrelt op en stroomt over. Luister, luister! Wat is het mooi!

Het Woord bevat de adem, en wanneer het wordt uitgesproken, draagt het Woord de adem die,
- net als lucht, van mond tot mond gaat en
- de Kracht van mijn Scheppend Woord overbrengt.
En de nieuwe Schepping die mijn Woord bevat, daalt neer in de harten.

Luister, mijn dochter: In de Verlossing had Ik het gezelschap van mijn Apostelen. Ik was temidden van hen, vol Liefde, om hen te onderwijzen. Ik heb geen enkele moeite gespaard om het fundament van mijn Kerk te leggen.

Nu, in dit Huis, voel Ik het gezelschap van de eerste kinderen van mijn Wil. Als Ik jou onder hen zie, voel ik mijn Liefdes-taferelen zich herhalen. Vol liefde, wil je hen de lessen van mijn Goddelijk Fiat bijbrengen, om de fundamente te leggen van het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.

Als je eens wist hoe blij ik ben dat je over mijn Goddelijke Wil spreekt.
Ik wacht ongeduldig op het moment dat je begint te spreken,
- om naar jou te luisteren en
- om het Geluk te voelen dat mijn Goddelijke Wil Mij brengt.

25-16- 21 december 1928 – De Zee van Liefde in de Overmatige Liefde van Jezus. Voorbeeld van de zee. De Goddelijke Wil, Zonnestraal die het Leven van de Hemel brengt. De Goddelijke Wil aan het werk. Geluk van Jezus.

(1) De kerstnoveen gaat verder

Ik bleef luisteren naar de negen uitingen van Overmatige Liefde in de Incarnatie. Mijn geliefde Jezus trok mij naar zich toe om mij te laten zien, hoe elke uiting van zijn overmatige Liefde, een grenzeloze Zee was.

En in deze Zee rezen gigantische golven op. Hierin kon je alle zielen zien, die door deze Vlammen verteerd werden.

Vissen zwemmen in het water van de zee.

Het water van de zee vormt:

- het leven van de vissen,
- de gids, de verdediging, het voedsel,
- het bed en het paleis van deze vissen.

Wanneer de vissen uit deze zee uitkomen, kunnen zij zeggen:

"ons leven is voorbij, omdat we ons erfgoed hebben verlaten hebben, het vaderland dat onze Schepper ons gegeven heeft".

Op dezelfde manier wilden deze gigantische Vlammen, die uit deze Zeeën van Vuur oprezen en de mensen verslonden,

- het Leven, de Gids, de Verdediging, de Voeding,
- het Bed, het Paleis en het Vaderland van de mensen zijn.

Maar wanneer zij uit deze Zee van Liefde komen, vinden ze plotseling de dood.

En het Kindje Jezus weent, jammert, bidt, roept en zucht.

Want Hij wil dat niemand uit zijn verslindende Vlammen komt.

Hij wil niemand zien sterven.

O, als de zee verstand had, zou ze als een tedere moeder wenen omwille van haar vissen die uit haar zee weggerukt zijn. Want zij voelt dat een leven, dat zij bezat en met zoveel liefde beschermde, haar ontnomen wordt.

Zij zou zich met haar golven storten op degenen die het gewaagd hebben om haar zoveel levens te ontnemen. Zij zijn immers haar bezit en zij vormen haar rijkdom en haar glorie.

Jezus zei:

(2) "Als deze zee niet weent, dan ween Ik. Ik zie immers, dat mijn Liefde alle mensen opgenomen heeft. Zij zijn ondankbaar en willen niet in mijn Zee van Liefde leven. Zij maken zich los van haar Vlammen. Zij verbannen zich uit mijn Vaderland. En zij verliezen hun paleis, hun gids, hun verdediging, hun voedsel, hun bed en zelfs hun leven.

Hoe kan Ik dan anders dan wenen!
Zij zijn immers uit Mij voortgekomen, zij zijn door Mij geschapen. En zij werden verteerd door de vlammen van mijn Liefde op het ogenblik dat Ik Mij uit Liefde voor alle mensen incarneerde.

Wanneer Ik de negen Excessen hoor, die voorgelezen worden, stijgt de Zee van mijn Liefde hoog op. Zij borrelt op en zij vormt immense Golven. Zij brult zo hard dat zij hen allemaal wil overstemmen. Dan kunnen zij niets anders meer horen dan mijn gekreun van liefde, mijn kreten van verdriet, mijn herhaalde snikken.

Deze zeggen hen: "Houd ermee op om Mij te laten wenen en laten we elkaar de vredeskus geven. Laten we elkaar beminnen. Dan zullen we allemaal gelukkig zijn – de Schepper en de mensen."

(3) Jezus zweeg. Op dat moment zag ik de Hemelen zich openen. Er kwam een straal van Licht van boven, die op mij gericht was. Zij verlichtte iedereen om ons heen.

Mijn altijd vriendelijke **Jezus begon terug te spreken:**

(4) “Dochter van mijn Wil, deze Zonnestraal die op jou gericht is, is mijn Goddelijke Wil, die het Leven van de Hemel in je ziel brengt. Hoe mooi is deze Zonnestraal, die

- niet alleen jou verlicht en je zijn Leven brengt,
- maar ook het Leven van Licht laat voelen aan iedereen die jou nadert en bij jou is.

Want net als de zon, verspreidt Hij zich rondom en geeft Hij degenen om je heen de warme kus van het Licht van zijn Adem, van zijn Leven. En Ik ben blij om in jou te zien dat mijn Goddelijke Wil zich verspreidt en zijn weg begint te banen. Zie, de Zeeën van mijn Liefde, zijn niets anders dan mijn Wil aan het werk.

Wanneer mijn Wil wil handelen, stijgen de Zeeën van mijn Liefde. Zij borrelen op. En zij vormen gigantische golven, die wenen, jammeren, roepen, bidden en oorverdovend zijn.

Maar wanneer mijn Fiat niet wil handelen, is de Zee van mijn Liefde kalm. Ze fluistert slechts zachtjes. Haar stroom van vreugde en geluk, die onlosmakelijk met haar verbonden zijn, is continu.

Je kan niet begrijpen hoe groot mijn vreugde is, mijn geluk, en mijn eigen wens, om iemand die zich bezighoudt met het bekendmaken van mijn Goddelijke Wil, te verlichten en mijn eigen Woord, mijn eigen Hart aan hem aan te bieden.

Mijn wens is zo groot, dat Ik hem in Mijzelf opneem. Ik stroom uit hem naar buiten. Ik neem het woord. En Ik spreek zelf over mijn Wil, die aan het werk is in mijn Liefde.

Denk je dat het je biechtvader is, die 's avonds spreekt, als hij in het openbaar over de negen uitingen van mijn overmatige Liefde vertelt?
Ik ben het, die zijn hart in mijn Handen neem en hem laat spreken.

(5) Terwijl Hij dit zei, werd de Zegen gegeven.

Jezus voegde eraan toe:

(6) “Dochter, Ik zegen je. Alles is geluk voor Mij wanneer Ik moet handelen met iemand die mijn Goddelijke Wil bezit. Want als Ik jou zegen, vindt mijn Zegen de plaats om de Goede Dingen en de effecten die mijn Zegen bevat, te plaatsen.

Als Ik je bemin, vindt mijn Liefde in mijn Fiat de ruimte om zich te vestigen en haar Leven van Liefde te leiden.

Daarom voel Ik Mij gelukkig bij alles wat Ik voor jou, in jou en met jou doe. Ik weet immers dat een Goddelijke Wil ruimte schept voor alles wat Ik je wil geven, en de kracht heeft om de Goede Dingen die Ik je geef te vermenigvuldigen.

Want het is Hij, die alles doet.

Hij zet zich in, om zoveel mogelijk Levens te vormen, als er daden zijn die Wij verrichten met de mens waarin Hij heerst.

(7) Daarna ging ik verder met mijn rondgang in het Goddelijk Fiat.

Ik begaf mij opnieuw naar **de eerste tijden van de Schepping** om mij te verenigen met de daden, die onze vader Adam in staat van onschuld verricht heeft. Ik wou mij met hem verenigen en van daaruit verder te gaan.

Mijn geliefde Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(8) “Mijn dochter, toen Ik de mens schiep, heb Ik hem een zichtbaar universum gegeven. Hierin kon hij zich vrij bewegen.

Hij kon er de Werken van zijn Schepper aanschouwen.

Zij waren geschapen met zoveel Orde en Harmonie, uit Liefde voor hem. En in deze leegte kon hij zijn eigen werken verrichten.

En net zoals Ik hem een zichtbare leegte gegeven heb, zo heb Ik hem ook een onzichtbare leegte gegeven voor zijn ziel. Deze is zelfs nog mooier. En de mens kan er zijn heilige werken, zijn zonnen, zijn hemelen, zijn sterren in neerleggen.

Hij moest deze leegte vullen met al zijn werken, gedaan In navolging van zijn Schepper.

Maar hij verloor de Echo van zijn Schepper en het voorbeeld, om onze Werken te kunnen navolgen.

Daarom kunnen we zeggen dat er in deze leegte niets anders is dan de eerste stappen van de mens. Al het andere is leeg.

Maar deze leegte moet opgevuld worden!

Daarom wacht Ik met zoveel Liefde op haar die leeft in mijn Wil, en zij die er moeten in leven. Zij zullen de Kracht van onze Echo voelen en onze Voorbeelden in zich hebben. En zij zullen zich haasten om deze onzichtbare leegte te vullen, die Ik hen met zoveel Liefde in de Schepping gegeven heb.

Maar weet je wat die leegte is? Het is onze Wil.

Net zoals Ik de mens een hemel en een zon gegeven heb, heb Ik de hemel en de zon van mijn Fiat aan zijn ziel gegeven.

En wanneer Ik je zie lopen in de voetsporen van de onschuldige Adam, **zeg Ik**:

"Eindelijk, hier begint de leegte van mijn Goddelijke Wil, de eerste veroveringen en de eerste werken van de mens te ontvangen."

Wees daarom aandachtig en zet je vlucht in mijn Goddelijke Wil verder.

25-17- 25 december 1928 - De kleine dochter bereidt voor het Kindje Jezus een Feest voor. Zij maakt Hem gelukkig. Adam is de eerste Zon. Voorbeeld van de ambachtsman.

(1) Ik dacht aan de geboorte van het Kindje Jezus.

En ik vroeg Hem om in mijn arme kleine ziel geboren te worden.

En om hem te loven en te eren bij zijn Geboorte, versmolt ik met de heilige Goddelijke Wil. En ik stroomde doorheen alle geschapen dingen. Ik wilde de hemel, de zon, de sterren, de zee, de aarde en alles met mijn "*ik bemin U*" bezielen.

Ik wilde alles in verwachting brengen van de Geboorte van Jezus.

Zo zou alles Hem dan kunnen zeggen

'ik bemin U en 'wij willen uw Wil op aarde'.

Terwijl ik dat deed, leek het alsof alle geschapen dingen hun aandacht richtten op de Geboorte van Jezus.

Toen het dierbare Kindje uit de Schoot van zijn hemelse Moeder kwam, riepen de hemelen, de zon en zelfs het kleinste vogeltje in koor

"wij beminnen U" en

"wij willen het Koninkrijk van uw Wil op aarde".

Mijn *"ik bemin U" in de Goddelijke Wil*, verspreidde zich in alles waarin de Goddelijke Wil zijn Leven had.

Daardoor zong alles de lof van de Geboorte van zijn Schepper.

Het pasgeboren Kindje wierp zich in mijn armen. Trillend **zei Hij mij**:

(2) "Welk prachtig feest heeft de dochter van mijn Wil voor Mij voorbereid. Hoe mooi is het koor van alle geschapen dingen dat tegen Mij zegt: *"ik bemin U"* en *"wij willen het Koninkrijk van uw Wil."*

Zij die in Hem leeft, kan Mij alles geven en alle middelen aanwenden om Mij gelukkig te maken en Mij te laten glimlachen, zelfs te midden van tranen. Daarom wachtte Ik op jou, om van jou een verrassing van Liefde te ontvangen, krachtens mijn Goddelijke Wil.

Je moet namelijk weten dat mijn leven op aarde niets anders was dan lijden, werk en voorbereiding op alles wat het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil moest dienen. Dit zal een Koninkrijk van Geluk en Overvloed zijn.

Daarom zullen mijn Werken hun vruchten afwerpen en voor Mij en voor de mensen veranderen in Zoetigheden, in Vreugde en in overvloed.

(3) Nadat Hij dit gezegd had, verdween Hij mijn zicht.

Maar Hij kwam vlug terug in een klein gouden wiegje, gekleed in een kleedje van Licht.

(4) Hij voegde eraan toe:

Mijn dochter, vandaag is het mijn Geboortedag.

En Ik ben gekomen om je gelukkig te maken met mijn aanwezigheid.

Het zou voor Mij vandaag te moeilijk zijn, om haar, die in mijn Goddelijke Wil leeft, niet gelukkig te maken. Ik wil mijn eerste kus aan jou geven en ***'Ik bemin je'*** zeggen, als antwoord op het jouwe.

Ik druk je zeer stevig aan mijn klein Hartje. En het zou Mij ook te moeilijk vallen om jou mijn Hartslagen niet te laten voelen. Zij stralen vuur uit en zij willen alles verbranden wat niet tot mijn Wil behoort.

En ik doe dit zoveel meer omdat jouw hartslag in de Mijne weerklinkt.

En hij herhaalt voor Mij **dit aangenaam refrein**:

"Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel."

Als je Mij gelukkig wil maken en mijn Kindertranen wil stillen, herhaal dit dan dikwijls.

Zie, jouw liefde heeft voor Mij een gouden wieg klaar gemaakt. En jouw daden in mijn Goddelijke Wil, hebben voor Mij het klein kleedje van Licht gemaakt. Ben je niet gelukkig?

(5) Daarna zette ik mijn daden in het Goddelijk Fiat verder. Ik keerde terug *naar Eden, naar de eerste Daden van de Schepping van de mens*. Mijn lieve Jezus, bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(6) "Mijn dochter,
Adam was de eerste menselijke Zon. Hij was bekleed door onze Wil. Zijn daden waren meer dan zonnestrallen. Zij verspreidden zich en breidden zich uit. Zij moesten de hele menselijke familie overspoelen. De velen moesten gezien worden in één, als kloppende harten in deze stralen, allemaal verzameld in het midden van deze eerste menselijke zon.

Allen moesten de kracht hebben om hun eigen zon te vormen, zonder de band met de eerste Zon te verbreken. Aangezien het leven van iedereen zijn oorsprong moest vinden in deze Zon, *moest iedereen in staat zijn om zelf een zon te zijn.*

Hoe mooi was de schepping van de mens!
Oh, hoe overtrof zij de schepping van het hele universum.
De verbinding, de vereniging van één in velen, was het grootste wonder van onze Almacht,

Onze Wil is "één" in zichzelf. Hij moest de onafscheidelijkheid van allen handhaven, het communicatieve en verenigende leven van alle mensen, symbool en beeld van onze Godheid.
Wij zijn immers onafscheidelijk.

Hoewel Wij drie Goddelijke Personen zijn, zijn Wij altijd één.
De Wil is immers één, de Heiligheid is één, onze Macht is één.

Daarom zien Wij de mens altijd *alsof er maar 'één' was*, zelfs als hij een zeer lange generatie zou hebben.
Hij is echter altijd gecentraliseerd in 'de ene'.

Wij hebben in de mens de ongeschapen Liefde ingeblazen.
Daarom moest hij van Ons geven en zijn zoals Wij.
Onze Wil, die als Ene Ons werkt, moest ook als Ene in de mens handelen om de eenheid van allen en de onlosmakelijke band tussen allen te vormen.

Door zich terug te trekken uit ons Goddelijk Fiat is de mens misvormd en ontwricht geraakt.
Hij kan de Kracht van de eenheid en onafscheidelijkheid, zowel met zijn Schepper als met alle generaties, niet meer voelen
Hij voelt zich als een verdeeld lichaam, gebroken in zijn ledematen, en hij voelt de volledige kracht van zijn hele lichaam niet meer.

Daarom wil mijn Goddelijke Wil opnieuw in de mens binnengaan, als eerste Daad. Hij wil de gebroken ledematen herenigen en de mens de eenheid en de onafscheidelijkheid teruggeven, zoals hij uit onze scheppende Handen gekomen is.

Wij bevinden Ons in de situatie van een kunstenaar die een prachtig beeld gemaakt heeft, dat de Hemel en de aarde met verbazing vervult. De kunstenaar hield zoveel van zijn beeld dat hij zijn eigen leven er ingelegd heeft.

Zo voelt hij elke handeling en elke beweging van zijn prachtig beeld in zichzelf. De kunstenaar houdt er zeer veel van en kan niet anders dan er voortdurend naar kijken.

Maar temidden van al deze liefde heeft het beeld een ongeluk.
En het blijft gebroken achter, in de ledematen en in het vitale deel dat het verbonden en verenigd hield met de maker.

Hoe groot zal zijn pijn zijn en wat zal hij niet doen om zijn prachtig beeld te herstellen! Hij houdt er immers nog zoveel van. En aan zijn overmatige liefde is nu ook een lijdende liefde toegevoegd.

Zo staat de Godheid tegenover de mens
Het is onze overmatige Liefde en Pijn die Ons ertoe brengt om het mooie beeld van de mens te willen herstellen.

En aangezien het ongeluk plaatsvond in het vitale deel van onze Wil,

dat hij bezat, zal het mooie beeld voor Ons hersteld worden en zal onze Liefde bevredigd zijn, wanneer onze Wil in hem zal hersteld zijn.

Daarom wil ik van jou niets anders dan dat mijn Goddelijke Wil in jou kan leven."

(7) Hij voegde er op een nog meer tedere toon aan toe:

(8) "Mijn dochter, in de geschapen dingen heeft de Godheid niet de Liefde geschapen, maar de schittering van zijn Licht, van zijn Kracht, van zijn Schoonheid, enz.

Je kan dus zeggen dat door de hemelen, de sterren, de zon, de wind, de zee en de aarde te scheppen, Wij onze Werken en de schittering van onze wonderbare Eigenschappen naar buiten brachten.

Alleen voor de mens geldt dit grootste Wonder van het scheppen van het Leven, en het Leven van onze Liefde zelf.

Er wordt daarom gezegd dat hij naar ons Beeld en Gelijkenis geschapen is. En daarom houden Wij zoveel van hem, omdat hij het Leven en het Werk is dat uit Ons voortgekomen uit.

En het Leven is kostbaarder dan wat dan ook.

25-18- 29 december 1928 – Stille hemelen en zonnen. Hemelen en zonnen die spreken. God herneemt zijn Schepping. De Hemel zal niet langer vreemd zijn aan de aarde.

(1) Ik volgde het Goddelijk Fiat in de Schepping om zijn daden te begeleiden. Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, kijk eens, kijk eens hoe mooi mijn Schepping is! Wat een orde, wat een harmonie bevat ze.

En hoe mooi ze ook is, de hemel, de sterren, de zon, ze zijn allemaal stom. Ze hebben de kracht niet om ook maar één woord te zeggen.

Daarentegen hebben de hemelen, de sterren, de zon en de heersende wind van mijn Goddelijke Wil, allemaal een stem. Ze spreken met een zodanige welsprekendheid dat niemand hen kan evenaren.

De engelen, de heiligen, de geleerden blijven zwijgen en voelen zich onwetend tegenover de Woorden van de Hemelen van mijn Wil.

Maar waarom spreken deze Hemelen en deze Zonnen?

Omdat zij het Leven bevatten.

Maar weet je wat deze Hemelen en deze Zonnen zijn die spreken?

Zij zijn **de Kennis** die Ik je geopenbaard heb over mijn Goddelijke Wil. Mijn Wil is niet enkel Leven.

Hij is de oorsprong, de Bron en het Leven van al het leven.

Daarom kunnen de Hemelen van deze Kennis niet zwijgen.

Elke Kennis over mijn Goddelijk Fiat is een Hemel, een Zon, een Wind, allemaal verschillend van elkaar.

Zij hebben de kracht van het Woord.

En zij bezitten het Goddelijk Leven.

Zij hebben de kracht hebben om nog mooiere nieuwe hemelen en zonnen te scheppen, krachtigere winden, zuiverdere, om de harten te doordringen en te veroveren met hun zacht gekreun.

Mijn dochter, je ziet nu dat bij het bekendmaken van zoveel Kennis over mijn Goddelijke Wil, mijn Liefde zeer veel groter was dan de Liefde die Ik in de Schepping had.

In feite is in de Schepping, één hemel, één zon, enz., voldoende voor onze Liefde. Wij richtten onze vurige Liefde op "de sprekende mens". En voor 'de mens die spreekt', wilden Wij hemelen en zonnen die spreken creëren in de diepte van zijn ziel.

Door zich terug te trekken uit onze Goddelijke Wil, heeft hij onze Liefde beperkt. En de hemelen die spreken hadden geen leven meer in hem.

Maar onze Liefde zei niet "Genoeg". Zij stopte hooguit en wachtte af.

Maar omdat Zij zich niet langer kon beheersen, legde Hij zijn Schepping van de Hemelen en de Zonnen die spreken in de kleine dochter van mijn Goddelijke Wil.

Kijk zeer diep in je ziel.

Al mijn Kennis over mijn Fiat, alles is geordend en in harmonie

- *de ene is Hemel*: hij spreekt en vormt een andere hemel,
- *een andere is Zon*: ze spreekt en vormt, door licht en warmte te geven, een andere Zon.
- *een andere is Zee* en vormt haar Golven die spreken.

Door te spreken vormt zij een andere Zee

- om de hele wereld te bedekken met haar sprekende Golven,
- om zich te doen gelden met haar scheppend Woord en
- om zich te laten horen, om iedereen de nieuwe zee van Vrede en Vreugde van mijn Wil te brengen.

Een andere is Wind, en hij spreekt:

- nu eens met zijn heerschappij om de hardste harten te breken,
 - dan weer met zijn liefkozingen om geen angst te zaaien, en
 - soms spreekt hij met gekreun van liefde om bemind te worden.
- Terwijl hij spreekt, vormt hij andere winden. Zijn Woord verspreidt zich om het Leven bekend te maken, de Kracht van mijn Goddelijke Wil.

Kortom, al de Kennis over mijn Goddelijke Wil is een nieuwe Schepping, mooier, gevarieerder dan de Schepping zelf. Zij is veel mooier omdat het een Schepping is die spreekt. Haar Woord is het Leven van mijn Goddelijke Wil, dat Hij aan de mens brengt.

Daarom ben Ik gelukkig in jouw ziel. Omdat Ik temidden van mijn Hemelen, mijn Sterren en mijn zonnen ben, die spreken. Maar mijn geluk wordt verdubbeld wanneer je het offer brengt om te schrijven.

Want ik zie:

- dat deze Hemelen die spreken zullen verschijnen en
- dat hun Woord nieuwe hemelen zullen vormen die het Leven van mijn Goddelijk Fiat onder de mensen zullen brengen.

Dan zal de Hemel niet langer vreemd zijn aan de aarde. Want deze Hemelen die spreken, zullen op aarde de nieuwe hemelse Familie vormen. Hun Woord zal de Schepper en het schepsel met elkaar in verbinding brengen.

De winden van deze Kennis zullen de geheime vreugden van de

Allerheiligste Drie-Eenheid zijn. De mens zal eigenaar zijn van de goddelijke Heiligheid en Gelukzaligheid.

Alle kwaad zal verdwijnen. Ik zal de vreugde hebben om de mens gelukkig te zien, net zoals hij was toen het uit onze scheppende Handen kwam.

25-19- 1 januari 1929 - Pagina's uit haar Leven die een tijdperk zullen vormen. Het Nieuwjaarsgeschenk dat Jezus wil. De Besnijdenis. De Beslissing van God. Hij wacht op de beslissing van de mens.

(1) Ik dacht na over wat ik het kleine Kindje Jezus als geschenk zou kunnen geven op de eerste dag van het jaar.

Zou het niet mooi zijn om Hem terug mijn wil te geven als krukje voor zijn kleine voetjes of als speelgoedje voor zijn kleine handjes?

Ik dacht hieraan.

Toen bewoog mijn kleine Jezus zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, jouw wil behoort mij reeds toe. Je bent er al niet meer de baas over nadat je hem Mij al zo vaak gegeven hebt.

En Ik gebruik hem, soms als een krukje, soms als een speelgoedje in mijn Handen. Of Ik bewaar hem in mijn Hart als de mooiste verovering en een geheime vreugde die mijn vele smarten verzacht.

Wil je weten wat Ik vandaag graag als geschenk zou willen krijgen?

Alle daden die je dit jaar in mijn Wil verricht hebt.

Deze daden zullen als zovele zonnen zijn die je om Mij heen plaatst.

Wat zal Ik blij zijn om te zien dat de kleine dochter van mijn Goddelijke Wil Mij de vele zonnen van haar daden geschonken heeft.

En in ruil daarvoor zal Ik je de Genade schenken, om de zonnen van de daden die in mijn Wil verricht zijn, te verdubbelen, zodat je Mij een nog mooier en rijker geschenk kunt geven.

Toen **voegde Hij eraan toe:**

(3) “Mijn dochter, elke Openbaring die Ik je over mijn Goddelijke Wil

gegeven heb, is als een bladzijde uit je leven.

Als je eens wist hoeveel mooie dingen deze bladzijden bevatten!

Elk van hen is een stroom tussen de Hemel en de aarde

Het is een extra Zon die op alle hoofden zal schijnen.

Deze bladzijden zullen de boodschappers zijn van het Hemels vaderland. Het zijn stappen die mijn Goddelijke Wil zet om dichterbij de mensen te komen.

Daarom zullen deze Openbaring, als bladzijden uit het leven, een tijdperk vormen voor de toekomstige generaties.,

Hierin zullen zij lezen:

- het Koninkrijk van mijn Fiat en
- de vele stappen die Hij gezet heeft om onder hen te komen, en
- de nieuwe rechten die Hij hun gegeven heeft, om zijn Koninkrijk terug binnen te gaan.

Mijn Openbaringen zijn Decreten.

Alleen wanneer Ik dit Goede wil schenken, openbaar Ik een Kennis.

Bijgevolg vormt alles wat Ik je over mijn Goddelijke Wil verteld heb, een Goddelijk Kapitaal dat Ik voortgebracht heb.

Deze pagina's bevatten de lange geschiedenis van mijn Wil.

Zij zullen de mooiste van je leven zijn.

En verweven met de geschiedenis van de wereld, zullen zij de mooiste periode van alle eeuwen vormen.

(4) Daarna dacht ik aan de hevige pijn die het Kindje Jezus gevoeld had bij **de Besnijdenis**.

Hij was pas acht dagen oud en onderging zo'n pijnlijke ingreep.

Jezus bewoog zich in mij en **Hij zei mij**:

(5) "Mijn dochter, Adam heeft in het eerste deel van zijn leven door te zondigen een wonde in zijn ziel veroorzaakt, waarin de Goddelijke Wil naar buiten kwam.

In plaats daarvan kwamen duisternis, ellende en zwakheden binnen, die als een houtworm, alle Goede Dingen van de mens aangetast hebben.

Als hij dus enig goed bezit, buiten mijn Goddelijke Wil om,

wat die goede dingen ook mogen zijn, zijn ze:

- door wormen aangevreten, verrot, zonder inhoud, en
- bijgevolg zonder kracht en zonder waarde.

Ik bemin de mens zozeer. En in de eerste dagen van mijn Leven hier op aarde, heb Ik Mij onderworpen aan de Besnijdenis.

Ik heb een zeer wrede snede ondergaan, die Mij tranen deed wenen.

En door deze Wonde heb Ik de deur geopend om de menselijke wil opnieuw in de Mijne te laten binnenkomen.

Ik wou met mijn Wonde die van de menselijke wil genezen en de mens opnieuw in mijn Goddelijk Fiat opsluiten.

Deze zou hem zou bevrijden van de worm, de ellende, de zwakheden en de duisternis. Krachtens mijn Almachtig Fiat zouden al zijn Goede Dingen worden hersteld en gerestaureerd zijn.

Dochter, vanaf het moment van mijn Conceptie en vanaf de eerste dagen van mijn Geboorte, dacht ik

- aan het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil en
- aan de manier om het veilig te stellen onder de mensen.

Mijn zuchten, mijn tranen, mijn herhaalde snikken hadden enkel tot doel om het Koninkrijk van mijn Fiat op aarde te herstellen.

In feite maakte het niet uit welke Goede Dingen Ik hem zou geven, Ik wist dat de mens nooit gelukkig zou zijn, dat hij nooit de volheid van de goede dingen, van heiligheid, noch het teken van zijn schepping dat hem tot koning en meester maakt zou bezitten.

Hij is altijd de dienende mens, zwak en ellendig.

Maar met mijn Wil en door Hem in hem te laten heersen,
zou Ik de mens in één klap alle Goede Dingen, zijn koninklijk paleis en zijn verloren koninkrijk teruggeven.

Ongeveer twintig eeuwen zijn verstreken en Ik ben niet gestopt.

Mijn hevige verlangens duren nog steeds voort.

Ik heb je zoveel Kennis over mijn Goddelijke Wil bekend gemaakt.

Ze zijn niets anders dan de *woorden en de onuitwisbare tekens van mijn Lijden en mijn vurige verlangens*.

Omgezet in woorden, openbaren zij zich aan jou, om je op de meest tedere en overtuigende manier, op papier te laten schrijven:

- *alles wat mijn Goddelijke Wil betreft, en*
- *hoezeer Hij op aarde wil heersen zoals Hij in de Hemel heerst.*

Onze **Godheid** heeft voor zichzelf besloten, met onuitwisbare en onveranderlijke decreten, *dat onze Goddelijke Wil op aarde zal heersen*. Niemand kan Ons van gedachten doen veranderen. Als teken daarvan hebben Wij vanuit de Hemel het Leger van zijn Kennis gestuurd.

Als dat niet zo was, zou het niet de moeite waard zijn om de grote Rijkdommen van een Goddelijke Wil in gevaar te brengen. Zij zouden voor de mensen verborgen blijven, zoals zij dat gedurende vele eeuwen zijn geweest.

Nu wachten Wij op de beslissing van de mensen, die nog aarzelen en twijfelen om een beslissing te nemen. Ik denk vooral aan degenen die wachten, in plaats van zich in te zetten om de Geheimen van mijn Goddelijke Wil en de grote Zegen van zijn Kennis bekend te maken.

Menselijke wil, wat ben je toch ondankbaar!

Ik wacht op je beslissing zodat Wij elkaar kunnen kussen en Ik jou het Koninkrijk kan geven dat Ik voor jou voorbereid heb. En jij aarzelt nog steeds?!

Mijn dochter, bid en werp geen obstakels op, voor iets dat zo groot is. Het zal de subliemste Manifestatie van onze Liefde zijn.

25-20- 6 januari 1929 – Een menigte mensen hebben de normale grootte niet bereikt, omdat ze het erfgoed van het Goddelijk Fiat verlaten hebben. Overal waar het Goddelijk Fiat aanwezig is, is de communicatieve kracht van Goddelijke Zegeningen aanwezig.

(1) Ik ga door met mijn gebruikelijke overgave aan het Goddelijk Fiat. Toen ik zijn Handelingen volgde, zag ik een menigte mensen, allemaal

klein van gestalte, ondervoed, ziekelijk, mager en sommigen gewond.

Er was in deze menigte noch kinderlijke frisheid, noch de schoonheid van de jeugd, noch de waardigheid van volwassen mensen.

Ze leken op een bonte verzameling mensen

- zonder regime, uitgehongerd,

- zonder voldoende voedsel.

Als ze aten, leken ze nooit verzadigd te geraken.

Wat een medelijden wekte deze grote menigte in mij.

Zij leek bijna de hele wereld te vertegenwoordigen.

Ik wist niet wie ze waren, noch wat de betekenis van hun aard was, noch waarom geen enkel van hen zijn normale lengte bereikt had.

Mijn geliefde Jezus bewoog zich in mij en **Hij zei mij**:

(2) “Mijn dochter, *wat een menigte ongelukkigen!*

Zij zijn niets anders dan de grote menigte van hen, die het erfdeel van hun Vader verlaten hebben, het geschenk van hun hemelse Vader.

Arme kinderen, zonder vaderlijk erfdeel!

Ze hebben geen land om veilig te leven.

Ze hebben niet genoeg voedsel om zichzelf te voeden.

En ze zijn gedwongen om te leven van roof en diefstal, en van voedsel zonder voedingswaarde.

Daardoor is het voor hen bijna onmogelijk om hun normale lengte te bereiken. Hun ledematen zijn immers niet sterk genoeg zijn om zich te ontwikkelen. Ze zijn dus ziekelijk, kreupel, uitgehongerd en nooit verzadigd.

Alles wat ze eten is niet geschikt voor hun groei.

Omdat het geen voedsel is dat geschikt is voor hen en hen past.

En het maakt ook geen deel uit van hun erfgoed.

Mijn dochter, het erfgoed dat mijn hemelse Vader aan deze menigte mensen gaf, was: ***mijn Goddelijke Wil***.

Daarin moesten zij *de voeding vinden* om te groeien en de juiste grootte te bereiken en *de balsemende lucht* die hen gezond en sterk moest maken.

Op hun gezicht zou de frisheid van het kind, de schoonheid van de jeugd en de waardigheid van de volwassen mens gedrukt worden.

Aan dit erfgoed ontbrak het aan niets.

De mens moest er heer en meester zijn en alle goede dingen die hij wenste tot zijn beschikking hebben, in zijn ziel en in zijn lichaam.

Toen hij dus het Erfgoed van mijn Goddelijke Wil verliet,
- vond de mens deze dingen niet meer tot zijn beschikking,
- was hij niet langer meester, maar dienaar, en gedwongen om in armoede te leven.

Hoe kan hij zijn normale grootte bereiken?

Daarom wacht Ik met zoveel Liefde ***op de menigte van hen die zullen leven in onze Erfenis van het Goddelijk Fiat.***

Zij zullen voor Ons de prachtigste menigte vormen van mensen van normale grootte, vol schoonheid en frisheid, gevoed met voedzaam voedsel dat hen sterk en goed ontwikkeld zal maken.

En zij zullen de hele Glorie van ons Scheppingswerk vormen.
Onze droefheid is groot wanneer Wij deze menigte zien, ongelukkig en misvormd.

In onze pijn ***herhalen Wij:***

"Ah! Ons Werk is niet uit onze scheppende Handen gekomen zonder vorm, zonder schoonheid noch frisheid!

Het was een genot om er gewoon naar te kijken.

Meer nog, het fascineerde ons zozeer omdat het zo mooi was."

Door dit te zeggen, groeit onze Liefde en wil Zij overstromen.

Zij wil onze Goddelijke Wil in gang zetten om te heersen onder de mensen om ons Werk, mooi en gracieus, te herstellen, precies zoals het uit onze scheppende Handen voortgekomen is.

(3) Daarna bleef ik nadenken over het Allerhoogste Fiat.

O, hoeveel begreep ik van Hem.

Het leek alsof ik Hem zag in al zijn Majesteit, al zijn Licht.

Hij straalde geluk, kracht, heiligheid en liefde uit.

Deze uitstortingen vormden grenzeloze zeeën
die zich over de mensen wilden uitstorten.
Maar helaas, zij dachten er niet eens aan om hen te ontvangen.
En deze zeeën bleven boven hun hoofden hangen.

Mijn geest was ondergedompeld in het Goddelijk Fiat
*Mijn lieve Jezus, bewoog zich in mij. **Hij zei mij:***

(4) “Mijn dochter,
overal waar de Goddelijke Wil aanwezig is, vinden Wij
de communicatieve kracht van Goddelijke Goede Dingen en,
als krachtige golven, onze uitstortingen van geluk, licht, kracht, enz.,
die neerstromen op de zielen die Hem bezitten.

En Hij heeft de kracht om de aard van de dingen te veranderen
- de hardste, de meest pijnlijke en de meest bittere.

Waar mijn Goddelijk Fiat aanwezig is,
- worden de moeilijkste dingen zacht,
- verandert het lijden in vreugde,
- wordt bitterheid omgezet in zoetheid,
- wordt de aarde, de Hemel, en
- worden offers, overwinningen.

Jouw voorbeeld is meer dan voldoende om je te overtuigen van wat Ik
je zeg. Kijk, al die jaren was je aan je bed gekluisterd, zonder te
kunnen genieten van de zon, de lucht of de geneugten van de aarde.
Je zou zelfs kunnen zeggen dat je hen niet kent.
Als mijn Wil niet in jou aanwezig was, dan zou je het ongelukkigste
wezen geweest zijn. Oh, hoe hard en bitter zou jouw toestand dan
geweest zijn!

Mijn Goddelijk Fiat bezit de Bron van het Geluk.
*Hij stroomde over je heen om zelfs in het merg van je botten te
vloeien. Hij deelt zijn Geluk met jou.*
Met zijn Kracht doet Hij alle kwaad in jou verdwijnen.
En Hij maakt je gelukkig.
En als je eens wist hoe blij Ik ben dat je gelukkig bent.

Bovendien zie Ik dat je gelukkig bent

- niet omdat je plezier hebt of je vermaakt,
- maar omdat je aan bed gekluisterd bent.

Dat brengt Mij in vervoering. Het doet Mij opspringen van liefde en trekt Mij zozeer naar je toe. In mijn liefdesroes **zeg ik**:

"O wonder van mijn Goddelijk Fiat, dat mijn dochter gelukkig maakt in een toestand die de wereld:

- zou omschreven hebben als ongelukkig,
- onfortuinlijk zou hebben genoemd, en
- misschien nog nooit gezien of begrepen heeft.

Maar met mijn Goddelijke Wil, is zij de gelukkigste mens.

Zij is de meest vredevolle. Zij is heerseres over zichzelf.

In haar stroomt immers de ader van het geluk van mijn Fiat.

Deze kan alles omzetten in eindeloze vreugde en gelukzaligheid.

Mijn dochter, de mens gelukkig zien, is mijn enige voldoening.

Wat haar ongelukkig maakt, is de menselijke wil.

Zodra die wordt weggenomen, verdwijnen alle tegenslagen en zij hebben zelfs geen reden meer om te bestaan.

Maar alleen mijn Wil doet alle menselijk leed verdwijnen.

Voor Hem verdwijnt alle kwaad.

Mijn Wil is als de opkomende ochtendzon en Hij heeft de kracht om de duisternis van de nacht te verdrijven. Voor het licht sterft de duisternis en heeft zij geen bestaansrecht meer.

Zo is het ook met mijn Goddelijke Wil.

25-21- 13 januari 1929 – De Profeten. Het Koninkrijk van de Verlossing en dat van het Fiat gaan hand in hand. Wat het Koninkrijk van de Goddelijke Wil betreft, moet bekend zijn.

(1) Ik vervolgde mijn rondgang doorheen de Handelingen van het Goddelijk Fiat.

Ik kwam aan bij **de profeten**. De Goddelijke Wil openbaarde hen wanneer en op welke manier de toekomstige Verlosser zou komen. En ik volgde hen toen zij onder tranen, gebeden en boetedoeningen, vurig naar Hem verlangden.

Ik maakte al hun daden tot de mijne. Dit alles was immers de vrucht was van het Eeuwig Goddelijk Fiat.

Ik bracht hen als offer om zijn Koninkrijk op aarde te vragen.

Ik was hiermee bezig.

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. En **Hij zei mij:**

(2)“ Mijn dochter, wanneer een Geschenk universeel is en het moet en kan iedereen goed doen, is het noodzakelijk dat hele volkeren, en ingeval niet alle volkeren, dan toch ten minste een groot deel ervan weten, welk geschenk zij zullen ontvangen.

En zij moeten dan door gebeden, verzuchtingen, verlangens en werken om zo'n groot Geschenk vragen.

Zodat het Goede dat zij willen, in hun geest, in hun zuchten, in hun verlangens en in hun daden, en zelfs in hun hart is.

Dan wordt hun het Goede dat ze zo vurig verwachtten, geschonken.

Wanneer een Zegen die moet ontvangen worden, universeel is, is de kracht van een volk nodig om hem te bekomen.

Wanneer hij echter individueel of lokaal is, kan één persoon volstaan om het te verkrijgen.

Daarom kan Ik zeggen, dat vooraleer Ik naar de aarde kwam en verwekt werd in de Soevereine Koningin van de Hemel,

Ik eerst verwekt ben in de geest van de profeten.

Ik heb deze vorm van conceptie in hen bevestigd en waarde gegeven door mijn Openbaringen over de tijd en de manier waarop Ik naar de aarde moest komen om de mensheid te verlossen.

En de profeten, trouwe uitvoerders van mijn Openbaringen, dienden als herauten door de volkeren met hun woorden te laten weten wat Ik geopenbaard had over mijn komst op aarde.

En door het in woorden te vatten, verspreidden zij van mond tot mond het nieuws, dat het Woord naar de aarde wilde komen.

Zo werd Ik ontvangen, niet alleen in de woorden van de profeten, maar ook in de woorden van het volk. Allen spraken erover, baden en wachtten vol hoop op de toekomstige Verlosser.

En toen het nieuws van mijn komst op aarde onder de volkeren verspreid werd, was er bijna een geheel volk dat, met de profeten aan het hoofd, bad en in tranen en boetedoening wachtte.

En pas toen, nadat Ik in hun wil ontvangen was, heb Ik de Koningin toegestaan om tot leven te komen, zij in wie Ik in werkelijkheid zou verwekt worden om mijn intrede te doen in een volk, dat zeer vurig naar Mij verlangd had en al veertig eeuwen lang op Mij wachtte.

Welke misdaad zouden de profeten begaan hebben, indien zij de manifestaties over mijn Komst verborgen gehouden hadden en voor zichzelf gehouden hadden!

Zij zouden mijn Conceptie in de geest, de gebeden, de woorden en de werken van het volk, verhinderd hebben. En dit was de noodzakelijke voorwaarde, opdat God een universeel Goed zou kunnen schenken, nl. mijn Komst op aarde.

(3) Mijn dochter, het Koninkrijk van de Verlossing en het Koninkrijk van mijn Goddelijk Fiat gaan hand in hand.

Dit laatste is ook een universeel Goed.

En allen die willen, kunnen er binnenkomen.

Het is dus noodzakelijk dat velen dit nieuws kennen en dat dit Koninkrijk leeft in de geest, de woorden, de werken en de harten van velen. Dan kunnen zij zich door gebeden, door verlangens en door een heilig leven, voorbereiden om het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil onder hen te ontvangen.

Als dit nieuws niet bekend gemaakt wordt, zullen mijn Openbaringen niet als herauten kunnen fungeren: De Kennis over mijn Goddelijk Fiat zal niet van mond tot mond doorgegeven worden. Noch zal zij aanwezig zijn in de geest, de gebeden, de verzuchtingen en de verlangens van de mensen. Mijn Goddelijke Wil zal dan niet triomfantelijke op aarde kunnen neerdalen om er te heersen.

Zie hoe noodzakelijk het is dat de Kennis over mijn Fiat bekend wordt!

Niet enkel dat.

Het is ook noodzakelijk dat bekendmaakt wordt dat mijn Goddelijke Wil reeds onder de mensen wil komen om op aarde te heersen zoals Hij in de Hemel heerst.

Het is aan de priesters, als nieuwe profeten, om door het woord, door geschriften en door hun daden, als herauten te dienen en bekendheid te geven aan alles wat mijn Goddelijk Fiat betreft

Als deze priesters zich niet zoveel mogelijk inzetten met betrekking tot mijn Goddelijke Wil, zal hun misdaad niet minder zijn, dan die van de profeten die mijn Verlossing zouden verborgen hebben.

Zij zullen de oorzaak zijn dat zo'n groot Goed noch gekend, noch ontvangen wordt door de mensen.

En het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil verstikken, een Zegening die zo groot is, dat er geen gelijke bestaat, in het ongewisse laten, is dat misschien geen misdaad?!

Daarom beveel Ik je aan: laat van jouw kant niets na.

En bid voor degenen die zich moeten inzetten om zo'n grote Zegen bekend te maken.

Hij voegde er op zachtere toon aan toe:

(4) "Mijn dochter, dat is de reden waarom Ik de komst van priesters noodzakelijk gemaakt heb, zodat je alle Waarheden die Ik over mijn Goddelijk Fiat gezegd heb, als een heilige Schat, in hen kon neerleggen.

Zo kunnen zij dan de aandachtige en trouwe uitvoerders zijn van wat Ik wil, d.w.z. **het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil bekendmaken.**

Wees er zeker van dat Ik hun komst niet zou toegestaan hebben, tenzij met het doel om mijn groot Plan met de bestemming van de menselijke familie te vervullen.

In het Koninkrijk van de Verlossing, heb Ik mijn Moeder Koningin in het midden van de apostelen nagelaten.

Zo konden zij met haar, en door haar geholpen en geleid worden om, het Koninkrijk van de Verlossing te doen ontstaan.

Want **de soevereine Koningin van de Hemel** wist meer dan alle apostelen en zij was er het meeste bij betrokken.
Je kan zeggen **dat zij het Koninkrijk in haar Moederhart bewaarde.**

Hierdoor kon zij de apostelen zeer goed onderrichten in hun twijfels, in de manier waarop en in de omstandigheden. Zij was voor hen de ware zon. Eén enkel woord van haar was genoeg om mijn apostelen sterk, verlicht en gesterkt te maken

Zo houd Ik jou nog steeds in ballingschap voor het Koninkrijk van mijn Goddelijke Fiat, dat ik in jou neergelegd heb.

Zo kunnen de priesters, in jou vinden, als in een nieuwe moeder, alles wat hen kan dienen als Licht, Gids en Hulp, om het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil bekend te maken.

En als ik zie hoe weinig interesse zij tonen, lijd Ik daar enorm onder!
Bid daarom, bid!

**25-22- 20 januari 1929 - De Schepping is een goddelijk Leger.
Waar de Goddelijke Wil aanwezig is, is er Eeuwig Leven.**

(1) Mijn overgave aan het Goddelijk Fiat gaat verder.
Ik volgde zijn daden in de hele Schepping. Ik wou mijn Schepper de glorie schenken die in elk geschapen ding aanwezig is.

In feite is alles wat geschapen is glorieus, nobel, heilig, van goddelijke oorsprong, omdat het in het Scheppende Fiat gevormd is.

Elk ding heeft echter een verschillende eigenschap dan een ander. Zo geeft elk ding zijn eigen glorie aan Degene die het geschapen heeft.

Mijn arm, klein verstand liep doorheen de Schepping.
Intussen bewoog mijn lieve Jezus zich in mij.

Hij zei mij:

(2) Mijn dochter, elk geschapen ding heeft zijn speciale functie, naargelang God het geschapen heeft.

Ze zijn Mij allemaal trouw in de functie die ze hebben.
Ze geven Mij voortdurend eer, elk op hun eigen manier.

De Schepping is mijn Goddelijk Leger – verenigd en onafscheidelijk.

De geschapen dingen zijn verschillend van elkaar.

Elk daarvan loopt zonder ooit te stoppen, met als enig doel zijn Schepper te verheerlijken.

De geschapen dingen zijn als een leger:

- de ene fungeert als generaal,
- een ander als kapitein,
- weer een ander als officier en
- anderen zijn gewone soldaten.

Ze zijn allemaal vastbesloten om de koning te dienen.

Ieder heeft zijn plaats, in perfecte orde.

Ze zijn allemaal trouw in de uitoefening van hun taken.

Elk geschapen ding bezit een daad van mijn Goddelijke Wil.

Alles blijft op zijn plaats in perfecte orde, altijd mooi en altijd nieuw, en steeds bezig met het verheerlijken van Degene die het geschapen heeft.

Overal waar mijn Goddelijke Wil aanwezig is,
is er eeuwig leven, harmonie, orde, onwankelbare standvastigheid,
zodat geen enkele gebeurtenis hen van hun plaats kan brengen.
Ze zijn allemaal gelukkig in hun eigen functie.

Zo zou het voor de mens ook zijn geweest indien de menselijke wil hem niet aan mijn Wil had onttrokken:

- een prachtig, goed geordend leger,
- iedereen gelukkig in zijn functie en
- altijd bezig Mij te verheerlijken.

Door zijn Schepper te verheerlijken, zou de mens zichzelf ook verheerlijken.

Daarom wil Ik dat mijn Goddelijke Fiat zijn heerschappij onder de mensen terugkrijgt. Ik wil immers mijn leger goed geordend, nobel, heilig is en dat het de afdruk draagt van de Glorie van zijn Schepper.

25-23- 3 februari 1929 – De Schepping en de Verlossing erkennen, is de Goddelijk Heerschappij erkennen. Tussen de Hemel en de mens die in de Goddelijke Wil leeft, bestaan er nauwe banden. Degenen die in de Goddelijke wil leven, vormen één geheel.

(1) Mijn arme, kleine geest baadt in zeer bittere smart van het gemis van mijn lieve Jezus. Ik voel me als verloren zonder Hem. En ik verlang meer dan ooit naar mijn hemels Vaderland. Hoe bitter is de aarde zonder Jezus. Met Hem is het draaglijker. Maar zonder Hem kan je helemaal niet leven.

Naast de zee van het Hem missen, stroomt er echter ook de uitgestrektere Zee van het Goddelijk FIAT. Met zijn Licht verzachtte Hij gedeeltelijk de bitterheid en de intensiteit van de pijn vanwege het gemis van Jezus.

Indien dit niet zo geweest was, dan zou ik wellicht, wie weet hoe lang geleden al, de vlucht naar de hemelse regionen genomen hebben, vanwege de hevigheid van de pijn.

Maar, Fiat, Fiat!

Ik vervolgde dus mijn rondgang doorheen de Schepping en de Verlossing. Ik haalde alle Daden van God terug in mijn gedachten om hen te volgen en voor elke Daad eerbetoon, aanbidding, liefde en dankbaarheid te geven.

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, door aan de Handelingen van de Schepping en de Verlossing te denken, om hen te volgen, te eren en te kennen, erkent de mens de Goddelijke Heerschappij in alle dingen.

Mijn Goddelijke Wil voelt dat Hij de eer en hulde ontvangt die Hem toekomt. Hij wordt aangetrokken en vormt zijn Koninkrijk onder de mensen.

(3) Daarna had ik het gevoel dat ik niet meer verder kon zonder Jezus. De krachten verlieten mij.

Ik was zo ontmoedigd dat als je mijn innerlijke lijden had kunnen zien, ik de hemel en de aarde tot tranen toe bewogen zou hebben.

Maar ik geloof dat net zoals het Goddelijk Fiat mijn lieve Jezus uit mijn zicht verdringt met zijn Licht, dit Licht ook mijn lijden overschaduwet. Zodus weet niemand iets af van mijn zwaar martelaarschap. Het is een geheim tussen mij, Jezus en de Goddelijke Wil.

Wat de anderen betreft, niemand weet iets. Als ze mij zien onder de regen van het Licht van het Fiat, denken ze misschien dat ik het gelukkigste wezen ben dat er bestaat.

Oh, macht van de Goddelijke Wil!
U weet hoe U de dingen kan veranderen. Waar U bent, zorgt U ervoor dat alles mooi en goed lijkt. Sterker nog, met uw Licht, verfraait U het lijden en laat U het zo zeldzaam lijken als kostbare parels, die in zich zeeën van vreugde en geluk bevatten.
Hoe ingenieus bent U, oh Goddelijke Wil!
Onder uw Heerschappij van Licht kunnen wij alleen maar verstommen, U beminnen en U volgen.

Terwijl mijn kleine geest ronddoolde in zijn Licht en in de vreselijke nachtmerrie van het missen van Jezus, voelde ik zeer zwak, zijn aanwezigheid in mij.

Hij zei mij:

(4) *Mijn dochter*, houd moed, laat je niet ontmoedigen.

De hele Hemel heeft zijn ogen op jou gericht.

Door de onweerstaanbare kracht van mijn Fiat identificeren zij zich met jou om je te beminnen en deel te nemen aan al jouw daden.

Je moet weten ***dat de Engelen, de Heiligen en de Soevereine Koningin één geheel vormen.***

Hun wezen is niets anders dan Eén Daad van Goddelijke Wil.

Daarom verschijnt er niets anders in hen dan de Goddelijke Wil. De gedachte, het woord, de blik, het werk, de stap, niets verschijnt behalve het Fiat! Fiat!
En dat vormt de volheid van het geluk van alle heiligen.

Zij die in mijn Wil handelt en leeft, is gelijk aan de bewoners van de Hemel, dat wil zeggen één geheel. En zij vormt één geheel met hen. Het is zodanig dat,

- als de pelgrimerende ziel denkt, denken alle heiligen met haar mee,
- als zij liefheeft, als zij handelt, beminnen zij en handelen zij met haar.

De banden tussen haar en de Hemel zijn zo nauw,
dat zij allen samen één enkele Daad van mijn Wil vormen.
Zozeer zelfs dat alle bewoners van de Hemel op de uitkijk staan
om te zien wat deze ziel op aarde gaat doen, opdat niets hen ontgaat.

Waar mijn Goddelijke Wil heerst,
- heeft Hij zijn Hemel en
- bezit Hij de kracht om de Hemel op de aarde en de aarde in de Hemel te brengen, en er één geheel van te maken.

Wees dus moedig, geef niet op.
Bedenk dat je in gezelschap bent van een Goddelijke Wil.
En dat zou je blij moeten maken.

25-24- 10 februari 1929 – Zij die in de Goddelijke Wil leeft, leent Hem haar niets. Het Fiat gebruikt dit niets als ruimte om erin te scheppen.

(1) Ik maakte mijn rondgang doorheen de Schepping om alle Daden te volgen die het Goddelijk Fiat verricht heeft en nog steeds verricht. Meer nog, want mijn arme geest volgde alles wat de Goddelijke Wil gedaan had in Adam en in alle generaties, voor en na de Verlossing.

Het leek mij alsof alle daden die in de Goddelijke Wil volbracht waren, in de Schepping en in de mensen, meer waren dan zonnen. En ik moest hen volgen, omarmen en mij toe-eigenen.

En zelfs terwijl ik dit deed, kon mijn arm hart niet voorkomen van gekweld te zijn door het gemis van mijn allergrootste Goed, Jezus. Hij bewoog zich in mij en **Hij zei mij:**

(2) Mijn dochter, houd moed. In degene die leeft in mijn Goddelijke Wil en zijn Daden volgt, zet mijn Fiat zijn Schepping verder. In elk van de Daden die zij volgt, maakt Hij zich om zijn schepping te creëren.

Mijn Goddelijk Fiat is enkel tevreden wanneer Hij al zijn Daden ziet in de ziet die in zijn Wil leeft:

- levend, goed op elkaar afgestemd en geordend
- als een nieuwe Schepping, en bijgevolg
- als een nieuwe hemel, een nieuwe zon, een nieuwe zee, allemaal mooier, nieuwer, in nog verrassender bloei.

De schepping van de mens was de mooiste en tederste Daad. Hij werd volbracht in de meest intense vurige Liefde.

En mijn Goddelijk Fiat wil in de mens die in mijn Wil leeft, de Daden herhalen die bij de schepping van de mens verricht zijn.

En, oh! Wat een feest voor mijn Fiat om zijn Daden te herhalen. Want alleen in degene die in Hem leeft, kan mijn Fiat zijn daden bij de schepping herhalen, de dingen die Hij heeft gedaan evenals nieuwe dingen.

In feite leent de ziel Hem haar ziel die leeg is en mijn Wil gebruikt deze leegte als ruimte om daarin te creëren wat Hij wil.

Het is een beetje zoals Hij de leegte van het universum gebruikt heeft om de hemelen uit te spreiden, de zon te creëren en grenzen te stellen aan de zee zodat de aarde haar prachtige bloei kon vormen.

Daarom *zijn jouw rondgangen in de Daden van mijn Fiat*, alsof er vele Golven van Licht door je geest gaan. En je hen jezelf doordringen als meerdere taferelen:

- de Schepping,
- de mens die geschapen wordt,
- de Koningin van de Hemel die ontvangen wordt,
- het Woord dat neerdaalt,
- en vele andere Daden die door mijn Wil volbracht zijn.

Het is de Kracht van mijn Scheppend Fiat, dat altijd wil handelen, altijd wil geven, zonder ooit te stoppen.

Wees dus opmerkzaam. Want het gaat om iets Groots.
Het gaat om niets minder dan te blijven in de handeling om *de voortdurende Daad van mijn Scheppende Wil te volbrengen*.

Als mijn Scheppende Wil niet al zijn Daden in jouw ziel opgesloten ziet, als het bewijs en de triomf van zijn Heerschappij in jou, dan zal Hij het gevoel hebben dat Hij zijn Werk in jou niet voltooid heeft.

Daarom moet jij steeds aandachtig zijn om te zien of al zijn Daden in jou leven.

En weet je hoe deze Daden in jou gecreëerd worden?

Dat gebeurt wanneer je *je hen herinnert, hen erkent en hen bemint*.
Bij jouw herinnering en jouw liefde, spreekt mijn Wil zijn Fiat uit.
En Hij vormt het Leven van zijn Daden in jou.

De continuïteit van zijn Werken in jou is zodanig dat mijn Wil niet ophoudt, zelfs als Hij ziet dat je gekweld bent door Mij te missen.
Hij heeft immers veel te doen en daarom gaat Hij verder.
En Ik laat Hem zijn gang gaan.

Want jij en Ik geven in alles voorrang aan onze Wil voor de rechtvaardige triomf van zijn Zaak, en om Hem het terrein te geven waar Hij zijn Koninkrijk kan vormen.

25-25- 17 februari 1929 – De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, is onlosmakelijk met Hem verbonden. Voorbeeld van het Licht.

(1) Ik deed mijn rondgang in de Daden van het Goddelijk Fiat.
Ik voelde een beklemming die mij het leven ontnam, wegens het gebruikelijk gemis van mijn lieve Jezus.
Alles was lijden en onuitsprekelijke bitterheid.

De Goddelijke Wil gaf mij het Leven gaf en beschikte over immense zeeën van Licht, Vreugde en eindeloos Geluk. Maar nu leek Hij voor mij overschaduwd te worden door wolken van kwelling en bitterheid.

Nadat wij zo lang samen hadden geleefd en waren opgegroeid, moet ik Hem nu missen, En zijn afwezigheid vormt de wolken die het Licht en het Geluk van zijn eigen Goddelijke Wil voor mij met bitterheid omhullen. O Heer, wat een lijden!

In deze toestand volgde ik de Daden van het Goddelijk Fiat. Mijn geliefde Jezus bewoog zich nauwelijks in mij. **Hij zei mij:**

“Mijn dochter, houd moed, kwel jezelf niet zo.

Je moet weten dat de ziel die in mijn Goddelijke Wil leeft, onafscheidelijk is én van Hem, én van Mij.

Mijn Wil is als het Licht, dat licht, warmte en kleuren bevat. Alhoewel zij van elkaar verschillen, zijn zij toch onlosmakelijk met elkaar verbonden:

Licht kan niet bestaan of leven zonder warmte.

Warmte kan niet leven zonder licht.

En kleuren worden gevormd door de kracht van licht en warmte.

Het ene kan niet zonder het andere

- het ene is het leven,
- de andere is de kracht.

Licht, warmte en kleuren

- beginnen samen hun leven en
- zetten hun leven verder zonder ooit uit elkaar te gaan.

Als ze moeten sterven, eindigt hun leven samen in één klap.

Zo is de ziel die in mijn Goddelijke Wil leeft, onafscheidelijk van Mij en van alle Daden van mijn Goddelijk Fiat.

Zij treedt binnen in het Leven van het Licht en de Warmte van mijn Goddelijke Wil. En zij verkrijgt het Leven van zijn Licht en zijn Warmte.

Zijn onophoudelijke Daad kan de veelheid en oneindigheid van zijn Daden genoemd worden, de kleuren die mijn Goddelijke Wil voortbrengt. Zo vormt de ziel één enkele Daad met Hem.

Je moet weten dat de onafscheidelijkheid van de ziel die in mijn Goddelijke Wil leeft zodanig is, dat toen de eeuwige Wijsheid de hemelen, de zon en het hele universum schiep, jij bij Mij was.

En jij vloeide als licht, warmte en kleuren in mijn Goddelijk Fiat.

Ik zou zeer veel gearzeld hebben om ook maar één Daad van mijn Wil te volbrengen zonder mijn kleine dochter of een ziel die in Hem leeft. Het zou zijn alsof Ik de Kracht, het Licht, de Warmte of de Kleuren zou missen. En dat kan Ik niet...

Daarom ben je onlosmakelijk met Mij verbonden.
Dus houdt moed en kwel jezelf niet.

(3) Toen ik dit hoorde, zei ik Hem:
Mijn Liefde, als het waar is dat ik bij al uw Goddelijke Daden was was ik er ook bij toen Adam zondigde, want vóór de zonde bezat Adam uw Fiat. Ik zou dat zeer betreuren.

Jezus voegde eraan toe:

(4) Mijn dochter, je moet weten dat er in mijn Goddelijke Wil *de toegelaten daad is en de gewilde daad*.

In de zondeval van Adam was er *de toegestane daad*, die echter niet *gewild was* door mijn Wil.

In de toegestane daad trekken het Licht, de Warmte en de veelheid van Kleuren van mijn Goddelijke Wil zich terug. Zij blijven onaantastbaar en mengen zich niet in de menselijke daad.

Daarentegen vormen zij in de gewilde handeling één enkele Handeling en één enkel ding.

Wordt het zonlicht bezoedeld omdat het over afval schijnt?
Zeker niet.

Het licht blijft altijd licht en het afval blijft altijd afval.
Integendeel, het licht schijnt over alles.

En het blijft onaantastbaar door wat dan ook, ongeacht of het wordt vertrapt of de smerigste dingen bedekt.

Want dingen die vreemd zijn aan het licht, kunnen niet in zijn leven van licht binnenkomen.

Mijn Goddelijke Wil is meer dan Licht.

Net als het licht stroomt Hij doorheen alle menselijke handelingen.
Maar Hij blijft onaantastbaar door alle kwaad van de mensen.
Alleen zij die Licht, Warmte en Kleuren willen zijn, d.w.z.
degenen die alleen en altijd willen leven vanuit zijn Goddelijke Wil,
kunnen in Hem binnengaan.

Al het andere behoort Hem niet toe.
Je kunt er dus zeker van zijn dat je niet in de val van Adam bent
terechtgekomen.
Want zijn val was geen daad van licht, maar van duisternis.
En het ene vlucht voor het andere.

**25-26- 22 februari 1929 – Wanneer Luisa schrijft, dicteert de
Goddelijke Wil. Hij is zowel Acteur als Toeschouwer. De Godheid
heeft een gewone en een buitengewone Orde in de Schepping.**

(1) Op het hoogtepunt van mijn bitterheid vanwege het gemis van mijn
lieve Jezus, schreef ik wat hierboven staat. Ook al kostte het me
enorm veel moeite, gezien de toestand waarin ik me bevond, wilde ik
dit toch doen. Ik wou dit doen als een laatste eerbetoon aan dit Fiat
dat zich met zoveel Liefde aan mij bekend gemaakt heeft.

En nu wil ik, hoewel Hij zo beknopt is in zijn spreken, de weinige
kleine druppels Licht die Hij mij geeft, niet verloren laten gaan.
"Wie weet", zei ik tegen mezelf, "is dit niet de laatste druppel licht
die ik op papier zet?"

Ik dacht daaraan toen mijn geliefde Jezus zich in mij bewoog.
Hij wierp zich om mijn hals en Hij drukte me zeer stevig tegen Zich
aan. **Hij zei mij:**

(2) "*Mijn dochter*, zodra je begon te schrijven, voelde Ik Mij zo sterk
aangetrokken dat Ik onmogelijk kon weerstaan.

Mijn Fiat vloeide uit jou over. En Hij zette Mij ertoe aan om de leiding
te geven terwijl jij schrijft wat Ik je over mijn Goddelijke Wil
meegedeeld heb.

Dat is een verplichting. Hij heeft dit heilig en goddelijk Recht om,
terwijl jij schrijft, de Handelende, de Dicterende en de Toeschouwer te

zijn. Zo zal alles Licht zijn. En de verrassende Waarheden zullen zodanig weergegeven worden, dat de goddelijke Letters van mijn Wil in heldere noten bekend gemaakt worden.

Denk je dat jij degene bent die schrijft? Nee, nee – je bent niets anders dan het oppervlakkige deel.

De Substantie, het belangrijkste deel, Degene die dicteert, is mijn Goddelijke Wil. Als je de Tederheid, de Liefde, de vurige Verlangens zou zien, waarmee mijn Fiat zijn Leven op deze papieren schrijft, zou je sterven, verteerd door Liefde.”

(3) Nadat Hij dit had gezegd, trok Hij zich terug in mijn binnenste.

En alsof ik was ontwaakt uit de betovering van Jezus, schreef ik verder. Maar ik voelde me volkomen licht.

Alles werd mij ingefluisterd, ik werd gevoed met woorden.

Ik ben niet in staat te zeggen wat ik tijdens het schrijven ervaren heb. Toen ik klaar was met schrijven, begon ik te bidden, maar met een steek in mijn hart omdat ik niet wist wanneer Jezus zou terugkomen.

Ik klaagde: "Waarom neemt Hij me nog niet mee naar de Hemel?"

Ik herinnerde me alle keren dat Hij me naar de poorten van de dood d gebracht had, alsof ik de poorten van de Hemel zou binnengaan.

Maar net toen ze opengingen om mij te verwelkomen in de gezegende Woning, drong zich gehoorzaamheid op (zie deel 4, september 1900, en 4 september 1902) aan mijn arme bestaan. Door de poorten voor mij te sluiten werd ik gedwongen om in de harde ballingschap van het leven te blijven.

O, hoe heilig, maar ook hoe wreed en bijna tiranniek is de gehoorzaamheid in bepaalde omstandigheden!

En toch dacht ik bij mezelf: "Ik zou graag willen weten of het de gehoorzaamheid was of dat het einde van mijn bestaan hier op aarde nog niet was gekomen".

Ik dacht hieraan. En nog zovele andere dingen gingen door mijn hoofd, met een onbeschrijfelijke bitterheid die me leek te vergiftigen, Toen verraste mijn allerliefste, Jezus, mijn dierbaar Leven, mij.

Hij bewoog zich in mij en **Hij zei mij**:

(4) “Mijn dochter, je moet weten dat er in onze Godheid een **gewone Orde** voor de hele Schepping bestaat.

Geen enkel incident kan Hem bewegen: geen moment, geen minuut te vroeg, geen minuut te laat.

Het leven eindigt volgens hetgeen door Ons vastgesteld is.

Wij zijn onveranderlijk in dit opzicht.

Maar er is ook een buitengewone Orde in Ons.

Wij zijn Meesters over de wetten van de hele Schepping. Daarom hebben Wij het recht om hen te veranderen wanneer Wij dat willen.

Maar als Wij hen veranderen, moet dat zijn:

- voor onze grotere Glorie en
- voor het hoogste Goed van de hele Schepping.

Wij veranderen onze wetten niet omwille van kleine dingen.

Maar, *mijn dochter*, weet dat het grootste Werk is:

- het Koninkrijk van onze Goddelijke Wil op aarde vestigen, en
- het bekend te maken.

Er is geen goed dat de mens kan ontvangen als hij het niet kent.

Waarom verbaast het je dan dat Wij hebben toegegeven aan gehoorzaamheid om je niet te laten sterven?

Temeer omdat je door jouw band met mijn Goddelijke Fiat toetreedt tot de buitengewone Orde.

Elke Kennis over mijn Goddelijke Wil bevat vele Goddelijke Levens die uit onze Schoot voortgekomen zijn.

Het offer van je leven was dus noodzakelijk om hen te ontvangen, evenals het missen van de Hemel, waaruit je door gehoorzaamheid weggerukt werd.

Bovendien zijn mijn Goddelijke Wil, zijn Kennis, zijn Heerschappij:

- niet alleen het grootste Goed voor de aarde,
- maar ook de volledige Glorie voor de hele Hemel.

Zo smeekte de hele Hemel Mij (zie deel 6, 12 februari 1904) om toe te geven aan de gebeden van degene die over jou heerste.

Terwijl Ik de deuren opende voor jou, heb Ik, met het oog op mijn Wil, toegegeven aan hun gebeden.

Denk je dat Ik je groot Offer niet ken, je voortdurend martelaarschap omdat je gescheiden bent van het hemels Vaderland, en dit enkel om mijn Wil te volbrengen via degene, die je mijn Wil oplegde!

In feite heeft dit offer Mij vele Levens van Kennis van mijn Fiat laten geven. En er was nog een ziel nodig die de Hemel kende en die wist hoe mijn Goddelijke Wil in de Hemelse Woning vervuld wordt. Want zo kon mijn Wil haar zijn Geheimen, zijn Geschiedenis, zijn Leven toevertrouwen.

Door deze te waarderen, kon deze ziel hen tot haar eigen Leven maken en bereid zijn haar leven op te offeren, zodat anderen zo'n groot Goed kunnen kennen.

(5) Jezus zweeg. In mijn lijden, klaagde ik.
En ik verweet Jezus dat Hij me niet mee naar de hemel wilde nemen.

Hij zei:

(6) Houd moed, mijn dochter, de Geschriften over mijn Goddelijke Wil zullen spoedig voltooid zijn. Zelfs mijn stilzwijgen zegt je dat ik op het punt sta de *grote Openbaringen van het Evangelie van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil, te beëindigen*.

Dat heb Ik gedaan in **het Koninkrijk van de Verlossing**: tijdens de laatste dagen van mijn Leven heb Ik niets toegevoegd. Integendeel, Ik heb Me teruggetrokken.

Als Ik iets heb gezegd, was dat een herhaling om te bevestigen wat Ik al gezegd had. Want wat Ik gezegd had, was voldoende om de zegeningen van de Verlossing te ontvangen. Het was aan hen om er gebruik van te maken.

Zo zal het ook zijn voor **het Koninkrijk van de Goddelijke Wil**.

Wanneer Ik alles zal gezegd hebben, zodanig dat er niets meer ontbreekt om het Goede te kunnen ontvangen, het te kennen en al de Goede dingen te kunnen bezitten, dan zal Ik er geen belang meer bij

hebben om jou op aarde te houden. Het zal dan aan hen zijn om er gebruik van te maken.”

25-27- 27 februari 1929 – Alle heiligen zijn een effect van de Goddelijke Wil. Zij die in Hem leven, zullen zijn Leven bezitten.

(1) Mijn overgave aan het Goddelijk Fiat is voortdurend.
Ik probeerde zo goed mogelijk de Daden van de Goddelijke Wil te volgen en ik omarmde alles en alle mensen.

Toen bewoog mijn lieve Jezus zich in mij. En **Hij zei mij**:

(2) “*Mijn dochter*, de hele schepping, alle heiligen,
zijn niets anders dan uitingen van mijn Goddelijke Wil.

Als mijn Wil spreekt, schept en vormt Hij de mooiste werken.
Elke kleine beweging van mijn Wil vormt boeketten van wonderen die Hij over de mensen verspreidt.
Zijn kleinste ademtichtjes werpen een verscheidenheid aan schoonheden op degenen die hen ontvangen.

Een mooi beeld hiervan is dat van de zon, die door zeer eenvoudig de aarde met haar licht te bedekken, alle kleuren en smaken van alle planten voortbrengt.
Niemand kan ontkennen dat hij, door zich gewoon maar door haar licht te laten aanraken, het goede ontvangt dat zij bevat.

Mijn Goddelijke Wil is meer dan de zon.
Het volstaat dat iemand zich door Hem laat aanraken.
En deze wonderbare Aanraking brengt in hem een Genade voort,
- parfumeert hem en verwarmt hem met zijn Licht,
- laat hem de heilzame effecten van Heiligheid, Licht en Liefde voelen.

Aan degenen die mijn Goddelijke Wil doen, die zijn bepalingen aanbidden en die, met geduld verdragen wat Hij wil, worden de effecten van mijn Goddelijke wil gegeven.
Hierbij erkent de mens dat er een Allerhoogste Wil bestaat.
Omdat mijn Wil erkend wordt, onthoudt Hij hem zijn wonderbare effecten niet.

De mens die in mijn Wil moet leven, moet echter in zich bezitten:

- niet enkel de Effecten van mijn Goddelijk Fiat,
- maar ook zijn Leven met alle Effecten.

Er is geen heiligheid, in het verleden, het heden of de toekomst, waarvan mijn Goddelijke Wil niet de eerste oorzaak geweest is.

Hij heeft alle soorten heiligheid die er bestaan gecreëerd.

Mijn Wil bevat daarom in zichzelf alle Zegeningen en alle effecten van de heiligheid die zij voortgebracht heeft.

Deze mens zou kunnen zeggen:

"De anderen hebben een gedeeltelijke heiligheid bereikt.

Ik heb echter alles gedaan. Ik heb alles wat elke heilige volbracht heeft, in mijzelf geïntegreerd."

Daarom zal de heiligheid van de oudsten, die van de profeten en die van de martelaren in haar aanwezig zijn.

De heiligheid van de boetelingen, zowel de grote als de kleine heiligheid zullen zichtbaar zijn.

Er is nog meer. Want de hele Schepping zal in haar geschilderd zijn.

In feite verliest mijn Goddelijke Wil niets door zijn Werken voort te brengen. Integendeel, wanneer Hij hen voortbrengt, bewaart mijn Wil hen in Zichzelf als eerste Bron.

Bijgevolg is er voor de mens die in Hem leeft niets, dat mijn Wil gedaan heeft of zal doen, dat hij niet zal bezitten.

Hoe betoverend en verbazingwekkend zou het zijn als iemand de hele sfeer van de zon met zijn licht, in zich zou bevatten?

Wie kan dan niet zeggen dat hij alle effecten, kleuren, zachtheid en licht bevat, die de zon gegeven heeft en zal geven aan de hele aarde en aan alle planten, groot en klein?

Als dat mogelijk was, zouden de hemel en de aarde zeer versteld staan. En iedereen zou erkennen dat al hun eigen effecten aanwezig zijn in deze persoon, die de sfeer van de zon bezit, die met al haar effecten zijn leven is.

Maar menselijk gezien is dat onmogelijk. De mens is immers niet in

staat is om de kracht van al het zonlicht, noch die van zijn warmte, in zich op te nemen. Hij zou verbranden.
En de zon zou ook niet de kracht hebben om hem niet te verbranden.

Mijn Wil daarentegen heeft de kracht zichzelf in te sluiten, zich kleiner te maken, zich uit te breiden, zoals Hij wil. En Hij doet dit.

Mijn Wil transformeert de mens in zichzelf, houdt hem in leven. En Hij geeft hem alle kleuren van Schoonheid.

Hierdoor wordt hij heerser en bezitter van zijn Goddelijke Domeinen.

Wees daarom aandachtig, mijn dochter.

Erken in jezelf het grote Geschenk van het Leven in mijn Fiat.

Door jou te bezitten, wil Hij jou de bezitter maken van alles wat Hem toebehoort.

(3) Daarna **voegde Hij eraan toe**:

(4) “Mijn dochter, de mens die in mijn Wil leeft, houdt nooit op de Wegen van zijn Schepper te volgen en doet Ons na.

Onze Essentie, onze Wil, ons Leven, onze Liefde en onze Kracht zijn 'Eén'. Wij zijn echter drie verschillende Personen.

Op dezelfde manier is voor de ziel die in mijn Wil leeft, haar hartslag 'één'. En bij elke hartslag verricht zij drie handelingen:

- de ene omarmt God,
- de tweede omarmt alle mensen en
- de derde omhelst zichzelf.

Zo vormt zij deze drie handelingen wanneer ze spreekt, wanneer ze handelt, en in alles wat ze doet.

In navolging van de Kracht, de Wijsheid en de Liefde van Degene die haar geschapen heeft, omarmt zij alles en alle mensen.”

25-28- 3 maart 1929 - De Goddelijke Wil is altijd bezig met het vernieuwen van wat Hij gedaan heeft bij de schepping van de mens. Hij bevat de fascinerende kracht.

(1) Ik vervolgde mijn rondgang in het Goddelijk Fiat.

Ik kwam aan in **Eden**. En ik aanbad de Allerhoogste Wil in de

Schepping van de mens. Ik wilde deelnemen aan deze Eenheid van Wil die tussen de Schepper en de mens bestond toen deze geschapen werd.

Mijn allergrootste Goed, Jezus, bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) *“Mijn dochter, de schepping van de mens was de mooiste en meest plechtige Daad van de hele Schepping.*

In het volle vuur van onze scheppende Liefde heeft ons Fiat in Adam alle andere mensen geschapen.

Hij is altijd bezig met het scheppen en vernieuwen van elke mens, zoals Wij dat voor de eerste mens gedaan hebben.

Al zijn nakomelingen moesten immers hun oorsprong bij hem hebben.

Zo nam onze Goddelijke Wil de verbintenis op zich, om naarmate de mensen het levenslicht zouden zien, bij elk van hen:

- onze uitstorting van Liefde te vernieuwen,
- al onze goddelijke Eigenschappen te manifesteren, en
- een nieuwe vertoning te geven van Schoonheid, Genade, Heiligheid en Liefde.

Elke mens moest voor Ons:

- een nieuw feest zijn,
- een nieuwe welgekomene en
- een gelukkige gebeurtenis die de hemelse familie zou vergroten.

Oh! Hoe verheugde zich onze Goddelijke Wil om altijd

- aan de mens te kunnen geven en
- de Pracht, de Subliemheid van zijn ongeëvenaard Meesterschap dat Hij in elke mens had, te kunnen vernieuwen

Adam is echter uit onze Goddelijke Wil uitgegaan.

Hierdoor zijn zijn nakomelingen de weg kwijtgeraakt die hen naar de eerste Daad van de Schepping van de mens leidt.

Onze Goddelijke Wil is echter niet gestopt. Want wanneer Wij besluiten een daad te volbrengen, kan niemand ons daarvan weerhouden. Daarom *blijft onze Wil altijd bezig met de Wonderen van de Schepping te vernieuwen.*

Maar Hij vindt niemand om deze op te hernieuwen. Hij wacht met Goddelijk Geduld en Standvastigheid totdat de mens terugkeert naar zijn Wil. Dan kan Hij zijn Daad, die altijd in werking is, hervatten en herhalen wat Hij bij de Schepping van de mens gedaan heeft.

Hij wacht op hen allemaal. Hij vindt echter alleen zijn kleine dochter, de pasgeborene van mijn Goddelijke Wil, die elke dag de eerste Daad van de schepping van de mens binnengaat.

Daar toonde ons Goddelijk Wezen al onze goddelijke Eigenschappen, om van de mens de kleine koning en onze onafscheidelijke zoon te maken, en hem te verfraaien met ons goddelijk Insigne. Zo konden allen hem herkennen als het grootste Wonder van onze Liefde.

Mijn dochter, als je eens wist met hoeveel liefde Hij wacht op je **dagelijkse bezoeken aan Eden**, waar onze Fiat, in een uitbarsting van Liefde, zich in feeststemming bracht om de mens te scheppen!

Oh! Hoeveel onderdrukte daden, zuchten van liefde, vreugde, hoeveel schoonheid zijn er opgesloten gebleven in mijn Goddelijke Wil, omdat niemand aanwezig is om deel te nemen aan zijn scheppende Daad, om de ongekende Zegeningen te ontvangen die Hij wil geven.

Ik zie jou en jij gaat in de allerheiligste Goddelijke Wil, de Schepping van de mens binnen.

Oh! Hoezeer verheugt Hij zich en hoezeer voelt Hij zich aangetrokken, als door een krachtige magneet, om zich aan de mensen bekend te maken. Want dan zal Hij zijn Goddelijke Wil onder hen kunnen laten heersen. En zij zullen de weg kunnen vinden om de eerste Daad van de Schepping van de mens te bereiken.

Hij zal de zegeningen die Hij aan de mensen wil geven, niet langer in zichzelf moeten opsluiten en onderdrukken.

Oh, als de mensen wisten hoeveel nieuwe scheppingsdaden, de ene nog mooier dan de andere, mijn Goddelijk Fiat op het punt staat te scheppen en uit Zichzelf te laten voortkomen, om ze over elk van hen uit te storten!

Oh, hoe zouden zij zich haasten om mijn Goddelijke Wil binnen te

gaan om in Hem hun leven opnieuw te beginnen en om zijn oneindige Zegeningen te ontvangen.

(3) Ik volgde vervolgens de heilige Goddelijke Wil en ik dacht:

"Is het echt waar dat ik dit heilige Fiat bezit?

Het is waar dat ik me niet in staat voel om iets anders te willen of te verlangen.

Het is waar dat de Goddelijke Wil als een zee binnen en buiten mij stroomt en overvloedt, dat Hij mij volledig omhult in zijn Goddelijk Fiat, zodanig dat ik het gevoel heb dat alle andere dingen niet van mij zijn. Maar wie weet of ik Hem echt bezit?

Ik dacht hierover na. **Mijn geliefde Jezus voegde eraan toe**:

(4) "Mijn dochter, *het teken dat een ziel mijn Wil bezit, is het gevoel dat zij zichzelf beheerst*, zodat haar hartstochten zich niet durven te vertonen voor het Licht van mijn Fiat. Ze voelen zich niet in staat om te handelen, alsof ze geen leven hebben.

In feite overweldigen de Kracht en de Heiligheid van mijn Wil alles.

Hij verspreidt zijn licht, zijn heiligheid en de mooiste bloesems over de ellende van de menselijke wil. Zo zet Hij deze ellende om in een vruchtbare en gezegende grond.

Deze aarde weet niet meer hoe ze doornen moet voortbrengen, maar alleen nog hemelse bloemen en rijpe en smakelijke vruchten.

En de beheersing van deze gelukkige ziel is zo groot dat zij zich meester voelt over God zelf, over de mensen en alle geschapen dingen. Zij bezit een fascinerende kracht, zodat degene die het geluk heeft haar te kennen, zich zodanig aan haar gehecht voelt dat hij zich niet van haar kan losmaken.

De kracht van mijn Fiat in haar, charmeert God, die gelukkig is om in haar opgesloten te blijven. En mijn Fiat charmeert de mensen, omdat zij de balsemachtige geur van mijn Goddelijk Fiat ruiken. Deze brengt ware vrede en goedheid in hun hart.

Wat zouden zij niet doen om één enkel woord van jou te krijgen, dat, net als het Leven, in hun hart kan neerdalen?

Wees daarom aandachtig en zet je vlucht voort in mijn Goddelijke Wil.

25-29- 8 maart 1929 – De Schepping is het Hemels Orkest. Het Fiat bezit de Scheppende Kracht.

(1) Ik zet mijn rondgang verder in de Daden van het Goddelijk Fiat. Ik bracht de hele schepping bij elkaar. En ik vroeg in elk ding dat de Goddelijke Wil op aarde zou heersen.

Ik bracht hen allemaal samen naar mijn Schepper

- om Hem de Glorie van de hele Schepping te geven en

- om Hem te zeggen:

"Aanbiddenswaardige Majesteit, luister alstublieft: de hemelen, de sterren, de zon, de wind, de zee en de hele schepping vragen

- dat uw Fiat op aarde moge heersen.

- dat de wil van allen één moge zijn."

Terwijl ik dit deed, kwam mijn geliefde Jezus uit mijn innerlijk tevoorschijn. Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, **de hele schepping vormt het Hemels Orkest.**

Elk geschapen ding bevat het Licht en de Kracht van mijn Goddelijk Fiat. Dit produceert de mooiste muziek.

Elk geschapen ding is anders dan het andere.

Met zijn Scheppend Woord, heeft mijn Goddelijke Wil hen verschillend van elkaar gemaakt.

Hij heeft in elk ding een eigen klank gelegd.

Zo zijn er evenveel klanken als geschapen dingen.

Ze vormen het mooiste concert, dat door geen enkele aardse muziek kan geëvenaard worden. De veelheid aan klanken met de bijbehorende noten is even groot als de geschapen dingen.

Zo bevatten de hemelen een klank, heeft elke ster zijn eigen klank, heeft de zon weer een andere, enz. Deze klanken zijn niets anders dan een bijdrage aan de harmonie die de Goddelijke Wil bezit.

Het Fiat bezit de genererende, communicerende en vruchtbaar makende kracht. Overal waar het Fiat uitgesproken wordt, laat het zijn wonderbaar Licht, schoonheid en onvergelijkbare harmonie zien.

Is het niet *zijn communicatieve Kracht* die zoveel Schoonheid, Orde en Harmonie aan het hele universum overgebracht heeft?

En is het niet door middel van zijn Adem

- dat Hij de hele Schepping voedt,
- dat Hij haar fris en mooi houdt, net zoals Hij haar geschapen heeft?

Oh! Als de mensen zich zouden laten voeden door de Adem van mijn almachtig Fiat, zou het kwaad in hen geen leven meer hebben.

Zijn scheppende en voedende kracht zou hen Licht, Schoonheid en Orde schenken, in de mooiste harmonie.

Wat kan mijn Fiat niet oen en geven? Alles.

Mijn dochter, je verzamelde alle geschapen dingen om hen aan Ons te brengen als het mooiste eerbetoon, om Ons ons Koninkrijk op aarde te vragen.

Alle dingen hebben in zich de tonen en klanken die hen eigen zijn. Daarom begonnen ze onmiddellijk hun muziek te spelen, zo mooi en zo harmonieus.

Onze Godheid luisterde aandachtig en zei:

"De kleine dochter van onze Fiat brengt Ons het Hemels Orkest.

In hun muziek zeggen ze Ons:

"Moge het Koninkrijk van uw Goddelijke Wil op aarde komen!".

Oh!

- hoe aangenaam is deze klank voor Ons,
- hoe diep dringt hij door in ons Goddelijk Hart en
- hoe zet hij Ons aan tot mededogen voor zoveel mensen zonder het Leven van ons Fiat.

Ah! Eén enkele ziel die in Hem leeft, kan

- de hemel en de aarde bewegen en
- zich verheffen tot onze vaderlijke Knieën, om van Ons een zo grote Zegen te verkrijgen, namelijk

"het Fiat Voluntas Tua op aarde zoals in de Hemel."

(3) Daarna volgde ik de Goddelijke Wil in de vele effecten, die Hij in de hele Schepping teweegbrengt.

Mijn altijd vriendelijke **Jezus voegde eraan toe**:

(4) “Mijn dochter, mijn Fiat brengt met één enkele Daad talrijke effecten teweeg die de hele Schepping ondersteunen.

Zijn Daad is het leven dat Hij geeft om elk geschapen ding te vormen. De effecten zijn het verschillend voedsel dat Hij aan elk ding toedient, om hen vers en mooi te houden, net zoals Hij hen geschapen heeft.

Mijn Goddelijke Wil is dus de Steun, Degene die voedsel en leven geeft aan de hele Schepping.

Maar de ziel die in mijn Goddelijke Wil leeft, ondersteunt, voedt en houdt met Hem alle geschapen dingen levend.

Zij is onlosmakelijk verbonden met mijn Fiat

Wanneer de ziel in Hem handelt, verkrijgt zij de Adem. Door te blazen met mijn Fiat, houdt zij wat ooit geschapen is, altijd in leven.

Meer nog, zij heeft de kracht om de vele Daden van mijn Wil, die door de menselijke wil gedood zijn, terug tot leven te brengen

In feite schenkt mijn Wil voortdurend aan de mensen. Wanneer zij echter mijn Wil niet deden, zijn deze Handelingen voor hen dood. Degene die in mijn Wil leeft, bezit de kracht om hen tot leven te brengen en in leven te houden.

25-30- 13 maart 1929 – De Goddelijke Liefde vloeit over in de Schepping. De Goddelijke Wil kan geen gebroken dingen maken. Elk gemis van Jezus is een nieuw lijden.

(1) Ik voel in mij een Kracht, een Goddelijke Macht. Zij trekt mij voortdurend naar de eeuwige Wil. Het is alsof Hij mij voortdurend in het gezelschap van zijn Daden wil hebben

- om zijn pasgeboren dochter het Leven van deze Daden te geven en
- om de vreugde te hebben hen te horen herhalen, of hen samen met haar te herhalen.

Het lijkt erop dat het Goddelijk Fiat veel liefde en vreugde voelt wanneer Hij het kleine pasgeboren kindje in zijn Armen van Licht ziet,

- om haar iets te vertellen over zijn lange geschiedenis,
- of om haar met Hem te laten herhalen wat Hij doet.

Het Goddelijk Fiat ervaart veel vreugde en geluk met zijn Scheppingswerk.

Zijn Licht bracht mijn klein verstand **naar Eden**.

In een uitbarsting van Liefde, schiep onze Schepper het leven van liefde in Adam, om hem altijd te beminnen. Dat is precies wat Hij deed om op zijn beurt door hem bemind te worden, onophoudelijk en met een oneindige Liefde.

Hij wilde hem beminnen met een Liefde die nooit 'genoeg' zegt. Maar Hij wilde ook terug bemind worden.

Mijn geest dwaalde rond in de Liefde van de Schepper en de mens. Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, in de eerste Daad van de Schepping van de mens stroomde onze Liefde zo overvloedig en haar vlammen stegen zo hoog op. Haar mysterieuze Stemmen waren zo sterk en doordringend!

De hemelen, de sterren, de zon, de wind, de zee en alle dingen voelden zich overspoeld door mysterieuze Stemmen **die boven het hoofd van de mens riep:**

"Ik bemin je, Ik bemin je, Ik bemin je".

Deze mysterieuze en krachtige stemmen riepen de mens.

Het was alsof hij uit een zoete slaap gewekt werd. Hij was vervoerd door elk ***"Ik bemin je"*** van Degene die hem geschapen had.

En in een uitbarsting van liefde, riep hij ook, in de zon, in de hemel, in de zee en in alle dingen:

"Ik bemin U, ik bemin U, ik bemin U, O mijn Schepper!"

Onze Goddelijke Wil die in Adam heerste liet geen enkel ***"Ik bemin je"*** van Ons verloren gaan, waarop hij met het zijne antwoordde. Het was charmant en zelfs betoverend om te horen.

De kracht van ons Goddelijk Fiat nam het ***"ik bemin U"*** van onze zoon, het dierbaar juweel van ons Hart, op de vleugels van zijn Licht. Het overspoelde de hele schepping en liet Ons in elk geschapen ding zijn voortdurend ***'ik bemin U'*** horen, net als het Onze.

Onze Goddelijke Wil kan alleen maar voortdurende en ononderbroken dingen doen. Zolang Adam in het bezit was van zijn dierbare erfenis van onze Fiat, bezat hij zijn voortdurende Daad.
Je kan zeggen dat hij met Ons wedijverde.

Want wanneer Wij een daad verrichten, houdt Hij nooit op.
Bijgevolg was er volledige harmonie tussen hem en Ons:
harmonie van Liefde, Schoonheid, Heiligheid.

Ons Fiat liet hem niets tekortkomen van al onze dingen.
Door zich terug te trekken uit onze Wil, verloor hij de weg om onze dingen te bereiken. Hij heeft vele leegtes tussen hem en Ons gecreëerd: leegtes van Liefde, Schoonheid en Heiligheid.
En hij heeft een kloof van afstand tussen God en hem gecreëerd.

Daarom wil ons Fiat terugkeren in de mens als een Bron van Leven:
- om deze leegtes te vullen en
- om hem als een pasgeboren kindje terug te brengen in zijn Armen,
- om hem zijn voortdurende Daad te geven, net zoals Hij hem geschapen heeft.

(3) Daarna bevond ik me zonder mijn allergrootste Goed, Jezus.
Ik voelde een zodanige droefheid dat ik het onmogelijk kan uitleggen.
Na een lange tijd van wachten kwam mijn geliefde Leven terug.

Ik zei Hem: "Zeg mij, geliefde Jezus,
waarom is het lijden van uw gemis altijd terug nieuw?"

Wanneer U zich verbergt, voel ik

- een nieuwe pijn in mijn ziel,
- een nog wredere, nog hartverscheurender dood dan die ik eerder meegemaakt heb wanneer u zich voor mij verbergt."

Mijn altijd vriendelijke **Jezus zei mij**:

(4) "Mijn dochter, je moet weten dat telkens wanneer Ik naar jou toe kom, Ik je een nieuwe Daad van mijn Godheid meedeel.

Ik deel je mee:

- nieuwe kennis over mijn Goddelijke Wil,
- soms een nieuwe Schoonheid,
- soms een nieuwe heiligheid
- enz. voor al onze Goddelijke Eigenschappen.

Deze nieuwe Daad die Ik je meedeel, zorgt ervoor, dat wanneer je zonder Mij blijft, deze grotere Kennis een nieuwe pijn in de ziel teweegbrengt. Want hoe meer je een Goed kent, hoe meer je ervan houdt. En deze nieuwe liefde veroorzaakt een nieuw lijden wanneer je het moet missen.

Daarom voel je een nieuw leed je ziel overspoelen, wanneer je zonder Mij bent. Maar dit nieuwe lijden bereidt jou voor om te ontvangen. Zij bereidt de leegte in jou voor, waar Ik de nieuwe Kennis over mijn Goddelijke Wil kan plaatsen.

De pijn, de nieuwe hartverscheurende dood die je lijdt door het Mij missen, is de nieuwe oproep die Mij met een mysterieuze, geheimzinnige stem roept. Dan kom Ik. En in ruil daarvoor openbaar Ik je een nieuwe Waarheid die je het nieuwe Leven van uw Jezus brengt.

Elke Kennis van mijn Goddelijk Fiat is een Goddelijk Leven, dat voortkomt uit de Schoot van onze Godheid. De goddelijke pijn die je lijdt vanwege mijn gemis, heeft de kracht om deze goddelijke Levens van de Kennis van mijn Wil uit de Hemel te roepen om zich aan jou bekend te maken, om hen op aarde te laten heersen.

O, als je wist welke waarde één enkele Kennis over mijn Goddelijke Wil bevat, al het goede dat zij kan voortbrengen, dan zou je haar bewaren als de kostbaarste relikwie, nog meer dan een sacrament.

Laat Mij daarom mijn gang gaan en geef je over in mijn armen, in afwachting dat uw Jezus je het Goddelijk Leven van de Kennis van zijn Fiat brengt!

25-31- 17 maart 1929 - Wat Jezus geopenbaard heeft over zijn aanbiddelijke Wil zijn goddelijke Geboorten. Zijn Droefheid wanneer Hij ziet dat deze Waarheden niet goed bewaard worden.

(1) Ik was helemaal overgegeven aan het Goddelijk Fiat. Ik voelde mijn arme geest ondergedompeld in de zee van zijn oneindig Licht. Mijn aanbiddelijke Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, mijn Goddelijke Wil ligt in het voortdurend creëren van Geboorten. In deze Geboorten genereert en baart Hij:

- het Licht,
- andere Levens die op Hemzelf gelijken,
- Heiligheid en Schoonheid.

De eerste generatie wordt gevormd in onze Goddelijke Schoot. Vervolgens komen de ontelbare geboorten uit Ons voort.

Maar weet je wanneer Wij deze Geboorten vormen en voortbrengen?

Wanneer Wij een Waarheid willen manifesteren.

We genereren haar eerst in onze Schoot als een dierbaar kind.

Vervolgens laten We haar uit Ons komen als een Geboorte, zodat Zij

- naar de mensen kan afdalen en
- degene die haar ontvangt de vrijheid geeft om haar te laten voortbrengen, zodat zij meer geboorten kan voortbrengen.

Zo kunnen de mensen ons dierbaar kind krijgen dat in ons Hart voortgebracht is. Onze Waarheden dalen dus neer uit de Hemel om in de harten geboorten te verwekken en de lange generatie te vormen van goddelijke Geboorten die uit Mij voortkomen.

Mijn dochter, elke Waarheid die Ik je heb geopenbaard over mijn Goddelijke Wil, was een kind dat in onze vaderlijke Schoot verwekt werd.

Zodat, toen Wij haar uit zijn Schoot haalden, Hij jou het kind bracht

- van ons Licht, van onze Schoonheid,
- van onze Heiligheid en van onze Liefde.

En als jij de genade gekregen hebt om hen te baren, dan is dat omdat ze in jou de ruimte en vrijheid gevonden hebben om zich te kunnen ontwikkelen.

Je was niet in staat om de vele geboorten van de kinderen van onze Waarheden in jezelf te bevatten. Je hebt hen getoond aan degenen die het geluk hadden naar jou te luisteren.

Wij kunnen dus zeggen dat wie geen rekening houdt met deze

Waarheden, één van onze kinderen niet waardeert en de grootste dingen die in de Hemel en op aarde bestaan, niet bemint. Omdat ze niet geliefd en gewaardeerd worden, verstikken zij deze Kinderen en verhinderen zij hun voortplanting.

Er is geen groter kwaad dan dit: niet alle zorg besteden aan het behoud van één van onze Waarheden, als de grootste schat, omdat zij ons kind is, draagster van ons Leven op aarde.

Welk Goed kan één van onze Waarheden niet doen!
Het bevat de kracht van ons Fiat.
Zij is zo groot dat zij de macht heeft om een hele wereld te redden.

Meer nog. Want elke Waarheid bevat
- een duidelijk Goed dat aan de mensen kan gegeven worden, evenals
- een Glorie voor Degene die haar voortgebracht heeft.

Een belemmering vormen voor het Goede en de glorie die onze dierbare Geboorten Ons zouden moeten brengen, is de grootste van alle misdaden.

Daarom heb Ik jou zoveel genade gegeven, de woorden ingegeven, je hand geleid toen je schreef, opdat de Kinderen van mijn Waarheden niet verstikt zouden worden en als begraven in je ziel.

En opdat je niets vergeet, ben ik naast jou gaan zitten en heb Ik je in mijn armen gehouden zoals een tedere moeder haar dochtertje vasthoudt.
En soms heb Ik je aangetrokken met mijn beloften, gecorrigeerd en streng berispt toen Ik zag dat je weerhoudend was om de Waarheden te schrijven die Ik je geopenbaard had.

Want voor Mij zijn zij Levens en Kinderen die, zo niet vandaag, morgen aan het Licht zullen komen.

Je kunt je mijn verdriet niet voorstellen bij de nalatigheid van degenen die de drie boekdelen over mijn Goddelijke Wil verloren hebben.
Hoeveel Waarheden bevatten die niet!

Hoeveel Levens hebben ze niet verstikt, waardoor ze het graf vormden voor mijn kinderen, die Ik met zoveel liefde uit mijn vaderlijke Schoot voortgebracht had!

Wat betreft degenen die zo nalatig waren dat ze hun verlies veroorzaakten, heb Ik het gevoel dat zij het plan van mijn Goddelijke Wil verstoord hebben, van zijn lange geschiedenis, die Ik jou met zoveel liefde verteld heb om Hem bekend te maken.

Telkens wanneer Ik me voorbereidde om je over mijn Fiat te spreken, was mijn Liefde immer zo vurig, dat Ik het gevoel had **de daad van de Schepping te hernieuwen**, vooral toen, in de vurigheid van onze Liefde, **de mens geschapen werd**.

(3) Toen ik dat hoorde, voelde ik mijn ziel doorboord en alsof ze in stukken gescheur was. Ik zei Hem:

"Mijn geliefde, als U wil, kunt U met uw almacht een wonder verrichten om ervoor te zorgen dat ze teruggevonden worden.

Zo hoeft U niet te lijden onder zoveel onderdrukte Waarheden en de lange geschiedenis van uw gebroken Goddelijke Wil.

Ook ik lijd veel en ik ben niet eens in staat mijn verdriet uit te leggen."

Jezus voegde eraan toe:

(4) "Het is de echo van mijn verdriet dat in jou zit.

Het is de verscheuring van zoveel van mijn levens die verstikt zijn, die je in jezelf voelt. De waarheden die verloren gegaan zijn, zijn in het diepste van je ziel gegrift.

Want Ik schreef ze eerst in jou met mijn scheppende Hand, vooraleer jij hen op papier zette. Daarom voel je hun verscheuring zo levendig. Het is dezelfde verscheurdheid die je in je hart voelt.

Als je eens wist hoezeer Ik lijd!

In elke Waarheid van deze boekdelen, die zo nonchalant verloren gegaan zijn, voel Ik Mij ter dood gebracht, - en even vaak als er waarheden in stonden.

En niet alleen dat. Ik onderging ook de dood:

- van al het Goede dat deze Waarheden moesten brengen,

- van de Glorie die ze Mij moesten geven.

Maar ze zullen daarvoor moeten boeten, met evenveel vuur in het vagevuur, als er Waarheden waren, die zij verloren lieten gaan.

Weet echter dat als zij alles in het werk moeten stellen om hen terug te vinden. Want Ik wil hun medewerking. En Ik zal het wonder niet verrichten, dat sommigen zouden willen om hen terug te vinden. Dat is de straf voor hun nalatigheid.

Deze Geboorten, deze Waarheden, deze dierbare Kinderen en deze dierbare Levens die Wij voortgebracht hebben, zullen echter niet teruggenomen worden.

Want wat uit de Schoot van onze Godheid voortkomt als Drager van een groot goed voor de mensen, nemen Wij niet weg vanwege de ondankbaarheid en de nalatigheid van degenen die zovele van onze Waarheden verloren hebben.

Wanneer het Koninkrijk van onze Wil bekend zal zijn en op aarde zal heersen, zal Ik ervoor zorgen dat wat verloren is gegaan opnieuw bekend gemaakt wordt.

Want als Ik dat niet zou doen, zou de samenhang en het verband ontbreken, en het hele plan van het koninkrijk van het Goddelijke Fiat

(5) Toen ik dat hoorde, zei ik Hem wenend:

Mijn Liefste, dan zal ik moeten wachten. Mijn ballingschap op aarde zal dan nog lang duren. Maar U moeten missen is voor mij zo'n kwelling dat ik niet langer van het hemels vaderland verwijderd kan blijven.

Jezus voegde eraan toe:

(6) “Mijn dochter, wees niet bedroefd. Het is ook niet nodig dat Ik je vertel op welke manier, hoe en aan wie Ik het moet bekendmaken; als zij niet verliezen wat verloren is gegaan, hoef Ik het noch aan jou, noch aan anderen te zeggen

Wat jou betreft, *doe wat je moet doen voor **het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil***. Wanneer je de laatste daad hebt verricht die Wij van jou verwachten, voor de vervulling van onze Goddelijke Wil, zal uw Jezus geen minuut verliezen om je in zijn Armen mee te nemen naar de hemelse gewesten.

Is dat niet wat Ik heb gedaan in het Koninkrijk van Verlossing?

Ik heb alles volbracht zonder iets weg te laten, zodat

- er niets ontbreekt van mijn kant en
- iedereen het goede van de Verlossing kan ontvangen.

En nadat Ik alles volbracht had, ben Ik naar de hemel opgevaren zonder op het resultaat te wachten. En deze taak heb Ik aan de apostelen overgelaten.

Hetzelfde zal met jou gebeuren.

Wees daarom aandachtig en verzamel je moed.

25-32- 22 maart 1929 – In zijn Werken gebruikt God menselijke middelen. In de Schepping had de Goddelijke Wil zijn werkterrein en Hij vormde het Leven van alle dingen. De Godheid handelt alleen als medewerker en als toeschouwer.

(1) Mijn arme geest leek gefixeerd op de Goddelijke Wil en ik dacht:

"Hoe kan zijn Koninkrijk ooit op aarde komen?

En bovendien, hoe kan het komen als het niet bekend is?"

Dat dacht ik. Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. En Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, in mijn Werken gebruik Ik menselijke middelen.

Ik verricht zelf het eerste deel, de fundamenteën en de hele inhoud van het Werk dat Ik wil volbrengen. Daarna maak Ik gebruik van de mensen om mijn Werk bekend te maken en tot leven te brengen te midden van de mensen.

Dat is wat Ik gedaan heb in de Verlossing. Ik heb de apostelen ingezet om haar bekend te maken, haar te verspreiden en de vruchten van de Verlossing te ontvangen en te geven.

Als de apostelen niets gezegd hadden van wat Ik gezegd en gedaan had toen Ik op aarde was; als zij gezwegen hadden en geen enkel offer gebracht hadden, noch hun leven gegeven hadden om de grote Weldaden van mijn komst op aarde bekend te maken, dan zouden ze vanaf het begin de dood van mijn Verlossing veroorzaakt hebben.

En de generaties zouden gebleven zijn zonder het Evangelie, zonder de sacramenten en zonder al de Weldaden die mijn Verlossing gebracht heeft en nog zal brengen.

Toen ik in de laatste jaren van mijn leven hier op aarde de apostelen om mij heen riep, was het mijn bedoeling om hen in te zetten als verkondigers van wat ik gedaan en gezegd had.

Oh, als de apostelen gezwegen hadden, dan zouden zij verantwoordelijk geweest zijn voor de dood:

- van vele zielen die het Goede van de Verlossing niet zouden gekend hebben;
- van zoveel Goeds dat de mensen niet zouden gedaan hebben.

Maar zij hebben niet gezwegen en zij hebben hun leven gegeven. Wij kunnen hen, na Mij, als de bewerkers en oorzaak zien:

- van de redding van en groot aantal zielen en
- van al het Goede dat in mijn Kerk gedaan is, door als eerste verkondigers haar onwankelbare pijlers te vormen.

Het is onze goddelijke gewoonte om

- eerst onze eerste Daad in onze Werken te verrichten,
- alles te geven wat nodig is, en
- dit vervolgens aan de mensen toe te vertrouwen,
- hen voldoende genade te schenken zodat zij kunnen verderzetten wat Wij gedaan hebben.

Daarom worden onze werken bekendgemaakt naar gelang de belangstelling en de goede wil van de mensen

Zo zal het ook zijn met het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.

Ik heb je geroepen om voor Mij een tweede moeder te zijn.

Ik was alleen met jou, zoals Ik deed met mijn Moeder in het Koninkrijk van Verlossing.

Ik heb je de vele geheimen van mijn Goddelijk Fiat bekend gemaakt, de grote weldaden ervan, en hoezeer het over de aarde wil heersen.

Ik kan zeggen dat Ik alles gedaan heb.

Ik heb mijn dienaar opgeroepen zodat je je voor hem zou openstellen om hem alles bekend te maken.

Het was mijn bedoeling dat hij belangstelling zou tonen voor het bekendmaken van zo'n groot Goed.

En als die interesse ontbrak bij degenen die zich daarvoor zouden moeten inzetten, zou het Koninkrijk van mijn Wil het risico lopen om te sterven zodra het geboren was. Zij zouden zelf verantwoordelijk zijn voor al het Goede dat zo'n heilig Koninkrijk kan brengen.

Of ze zouden het verdienen dat Ik hen opzijschuif en andere verkondigers en verspreiders van de Kennis van mijn Goddelijk Fiat roep.

Zolang Ik geen mensen vind die ernaar streven om deze Kennis bekend te maken alsof het hun leven zelf was, zal het Koninkrijk van mijn Wil noch een begin, noch leven op aarde hebben.

(3) Daarna ging ik verder met mij over te geven aan het Goddelijk Fiat.

Mijn allergrootste Goed **Jezus voegde eraan toe:**

(4) “Mijn dochter, in de Schepping was het mijn Goddelijke Wil die zijn Werk verrichtte.

“Mijn dochter, in de Schepping was het de Goddelijke Wil die zijn werkterrein had. En toch werkte onze Godheid mee, want Wij zijn onlosmakelijk met Hem verbonden.

Maar de eerste daad, de handeling, kwam geheel voort uit onze Wil.

Hij sprak en Hij werkte;

Hij sprak en bracht orde.

Wij waren toeschouwers van wat onze Allerhoogste Wil deed, met zo'n meesterschap, orde en harmonie, dat Wij ons op waardige wijze verheerlijkt voelden en dubbel zo gelukkig door onze eigen Wil.

De Schepping is zijn Werk. En bijgevolg bevinden alle kracht van de Schepping en alle Goede Dingen waarmee Hij haar verrijkt heeft, zich allemaal in mijn Allerhoogste Wil.

Hij is het eerste Leven van alle dingen.

Daarom houdt Hij zo veel van de Schepping

Want Hij voelt zijn eigen Leven in alle geschapen dingen
Het is zijn eigen Leven dat in hen stroomt.

Door de mens te scheppen, wilde Hij een grotere vertoning geven van zijn Macht, van zijn Liefde en van zijn Meesterschap.
Hij wilde in hem de gehele kunst van de hele Schepping insluiten.
Niet alleen dat, Hij wilde haar overtreffen door hem zodanige penseelstreken van goddelijke Kunst te geven, om van hem de kleine God te maken.
En Hij spreidde zich in en buiten hem uit, naar links en naar rechts, boven zijn hoofd en onder zijn voeten.

Ik heb hem gedragen in mijn Goddelijke Wil als een uitstorting van onze Liefde, als de overwinnaar en bewonderaar van zijn onovertroffen meesterschap.

Het was daarom het recht van mijn Goddelijk Fiat dat de mens overal en altijd in de Goddelijke Wil zou leven.
Wat had Hij niet voor hem gedaan!

Hij had hem uit het niets geroepen.
Hij had hem gevormd.
Hij had hem zijn Wezen gegeven en
Hij had hem een dubbel leven gegeven,
- het leven van de mens en
- het leven van mijn Goddelijke Wil
om hem altijd stevig in zijn creatieve Armen te houden, om hem mooi, nieuw en gelukkig te houden, net zoals Hij hem geschapen had.

Toen de mens zondigde, had mijn Fiat het gevoel dat Hem het Leven dat Hij in zijn Schoot droeg, ontruikt werd.
Hoe hevig was zijn pijn!
Er bleef een leegte in zijn Schoot achter, de leegte van deze mens.
Toch had Hij hem met zoveel Liefde een plaats in zijn eigen Leven gegeven om hem gelukkig en veilig te houden.

En denk je dat het bij de verlossing niet mijn Goddelijke Wil was, Die vlees aannam om te komen en de verloren mens terug te vinden?

Het was inderdaad Hij, want 'Verbum' betekent 'Woord'.
En ons Woord is het Fiat.

Net als *bij de Schepping sprak Hij en schiep Hij.*
In de Verlossing wilde Hij Zichzelf incarneren.
Want het was zijn lege Schoot die om dit kind vroeg,
dat op zo'n wrede manier uit Hem weggerukt was.

En wat heeft mijn Wil niet gedaan in de Verlossing!

Maar Hij is nog steeds niet tevreden met wat Ik gedaan heb.
Hij wil zijn Schoot vullen, Hij wil de mens niet langer misvormd zien
door de zonde, door zijn ongelijkheid met Hem.

Hij wil hem zien
- versierd met het teken van de Schepping,
- versierd met zijn Schoonheid en zijn Heiligheid, en
zijn plaats in zijn goddelijke Schoot opnieuw laten innemen.

Het 'Fiat Voluntas Tua op aarde zoals in de Hemel' is precies dit:
dat de mens terugkeert naar mijn Goddelijke Wil.

Enkel wanneer Hij zijn kind opnieuw gelukkig ziet,
wanneer het zal leven in zijn Huis, met de rijkdom van zijn bezittingen,
dan zal Hij tot rust komen.

En enkel dan **kan Hij zeggen**: "Mijn kind is teruggekomen.
Hij heeft zijn koningsgewaden aangetrokken, hij draagt de koninklijke
kroon en hij leeft met Mij.
En Ik heb hem de rechten teruggegeven die Ik hem bij zijn schepping
gegeven had. De wanorde in de Schepping is beëindigd.
Want de mens is teruggekeerd in mijn Goddelijke Wil."

**25-33- 25 maart 1929 – De Schepping zet haar duizelingwekkende
vaart naar haar Schepper verder. Zij die in de Goddelijke Wil
leeft, is onlosmakelijk met Hem verbonden.
Jezus heeft bij het openbaren van de Waarheden over de
Goddelijke Wil, de Orde bewaard. Vernieuwing van de Schepping.
Het belang van de Waarheden.**

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil gaat verder. Ik voelde de kleinheid van mijn arme ziel temidden van alle geschapen dingen. En het lijkt me dat mijn beweging, mijn voortdurende rondgang in de gehele Schepping, onlosmakelijk met haar verbonden is. Hoewel ik mijn eigen beweging heb, mijn eigen rondgangen in de hele Schepping, voel ik mij onlosmakelijk met haar verbonden. Mijn wil en de wil van de Schepping zijn 'één', namelijk de Ene en unieke Goddelijke Wil.

Daarom, aangezien de Wil van allen één is, doen we allemaal hetzelfde, en rennen we allemaal naar ons eerste Centrum, onze Schepper, om Hem te zeggen:

"Uw Liefde heeft ons geschapen. Het is diezelfde Liefde die ons naar U terugbrengt, in een duizelingwekkende vaart,
- om U te zeggen: *'wij beminnen U, wij beminnen U'*.
- om de lof te zingen van uw onblusbare en oneindige Liefde."

En dat treden wij terug uit zijn Centrum om onze onophoudelijke reis verder te zetten. En wij komen alleen maar binnen en buiten zijn goddelijke Schoot om onze liefdescirkel te vormen, onze liefdesloop naar onze Schepper.

Ik liep samen met de hele Schepping om mijn reis van Liefde naar de goddelijke Majesteit te vormen. Toen toonde mijn altijd lieve Jezus zich buiten mij. **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, zij die in mijn Wil leeft, is verbonden met de hele Schepping. De Schepping kan niet zonder deze gelukkige ziel zijn, net zomin als de mens zich kan losmaken van de geschapen dingen. Want de Wil van beiden is 'Eén', namelijk mijn Goddelijke Wil.

Ze vormen één lichaam met vele ledematen, die onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

Ik kijk naar degene die in mijn Goddelijke Wil leeft, en *Ik zie de hemelen*. Ik richt mijn blik op haar en *Ik zie de zon*.

Mijn ogen, verrukt door zoveel schoonheid, richten zich nog meer op haar en *Ik vind de zee*.

Kortom, Ik zie in haar alle variëteiten van de geschapen dingen.

En **Ik zeg**: “O, kracht van mijn Goddelijk Fiat:

- hoe mooi maakt U degene die voor Mij in U leeft .
- U geeft haar voorrang op de hele schepping.
- U geeft haar een koers, zo snel dat ze sneller loopt dan de wind.

Zij overtreft alles. Zij is de eerste die mijn Goddelijk Centrum binnenkomt om Mij te zeggen:

"Ik bemin U, ik verheerlijk U, ik aanbid U."

Haar echo weerklinkt in de hele schepping,
en allen herhalen haar charmante refreinen.

Mijn dochter, daarom vind Ik zoveel vreugde in het openbaren van alles wat betrekking heeft op mijn Goddelijke Wil;

Alles wat Ik je hierover geopenbaard heb, is niets anders dan de hele orde van zijn Koninkrijk. Dat alles zou vanaf het begin van de Schepping geopenbaard zijn als Adam niet gezondigd had.

Want bij elke openbaring over mijn Goddelijk Fiat moest de mens groeien in de heiligheid en schoonheid van zijn Schepper.

Daarom behield Ik mij het recht voor om dit beetje bij beetje te laten gebeuren, door hem als het ware kleine slokjes van het Goddelijk Leven te geven, om hem te laten groeien zoals mijn Goddelijke Wil het wilde.

Maar door zijn zonde, onderbrak de mens mijn Lessen en bracht hij Mij tot zwijgen. Na vele eeuwen, omdat Ik wilde dat de mens terugkeerde naar mijn Fiat, heb Ik mijn Lessen hervat.

Ik sprak met zoveel Liefde, meer dan een tedere moeder wanneer zij bemint en vol ongeduld op de geboorte van haar kind wacht om het:

- te kunnen kussen,
- met haar genegenheid te kunnen omringen,
- te beminnen en het aan haar moederhart te drukken, en
- te overladen met al haar bezittingen en al haar geluk.

Dit heb Ik gedaan door mijn Lessen te hervatten en je bekend te maken:

- de volledige orde van het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil, en
- de weg die de mensen in mijn Koninkrijk moeten volgen.

Het openbaren van al deze Waarheden over mijn Fiat, betekende niets minder dan *het herstellen* van de hele *orde* en alle *liefde*, die Ik behouden had:

- indien de mens niet gezondigd had en
- indien mijn Koninkrijk zijn Leven op aarde gehad had.

In mijn Lessen *heb Ik een zodanige Orde gelegd dat de ene Waarheid met de andere verbonden is.*

En als je een Waarheid zou verwijderen of verbergen, dan zou er een leegte gevormd worden in het Koninkrijk van mijn Goddelijk Fiat. En de mensen zouden een kracht verliezen die hen aanspoort om in mijn Koninkrijk te leven.

Elke Waarheid met betrekking tot mijn Goddelijke Wil, is immers

- *een plaats* die Hij inneemt om te heersen onder de mensen,
- en *een weg en een leegte die zij vinden* om Hem in bezit te nemen.

Zo zijn alle Waarheden die Ik je verteld zo goed met elkaar verbonden dat, als er enkele zouden worden weggenomen, die plaats er zou uitzien als: een hemel zonder sterren, een lege ruimte zonder zon, een aarde zonder bloei.

Eigenlijk ligt in al deze Waarheden die Ik je meegedeeld heb, de vernieuwing van de hele Schepping besloten.

In elke Waarheid wil mijn Fiat, meer dan de zon, terug in actie komen, net zoals Ik dat in de Schepping gedaan heb.

En door opnieuw Zijn werkterrein te betreden, wil Hij met zijn Licht al het kwaad van de mensen in de schaduw stellen.

Mijn Fiat wil zijn sluier van Licht over allen uitspreiden, om hen zoveel genade te schenken, zodanig dat Hij hen zijn scheppende Hand reikt, om hen terug in de Schoot van zijn Goddelijke Wil te brengen.

Alles wat Ik je verteld heb over mijn Goddelijke Wil is zo belangrijk! Het kost Mij meer dan de hele Schepping.
Want het is de vernieuwing ervan.

Wanneer iets vernieuwd wordt, vraagt deze om dubbel zoveel liefde.

Om het zekerder te maken, geven Wij een dubbele Genade en een dubbele Licht aan de mensen, zodanig dat Wij geen tweede keer dit lijden hoeven te ondergaan. Dit zou misschien nog pijnlijker zijn dan het eerste, dat Wij ondergingen aan het begin van de Schepping. Want toen zondigde de mens en onze Liefde, ons Licht en het kostbare Erfgoed van onze Allerhoogste Wil faalden in hem.

Daarom let Ik er zeer goed op dat van hetgeen Ik je over mijn Goddelijke Wil vertel, niets verloren gaat.
Want deze Waarheden zijn zo belangrijk:
Indien sommige verborgen zouden blijven, dan zou het zijn alsof je
- de zon zou willen verplaatsen, of
- de zee uit haar oevers zou halen.

Wat zou er dan met de aarde gebeuren?
Denk daar zelf maar eens over na.
En dat is wat er zou gebeuren, als één van de Waarheden die Ik je over mijn Goddelijke Wil geopenbaard heb, zou ontbreken!

25-34- 31 maart 1929 – Absolute Rechten van de Goddelijke Wil. De menselijke wil heeft het menselijk en Goddelijk lot veranderd. Als de mens niet gezondigd had, zou Jezus in glorie op aarde gekomen zijn en zou de mens met de scepter van het gezag, de drager van zijn Schepper geweest zijn.

(1) Ik voel in mij de voortdurende Kracht van het Goddelijk Fiat, dat mij met zo'n Macht omhult dat mijn stervende wil geen tijd heeft om ook maar de minste handeling te verrichten.

Hij roemt zich erop dat Hij hem niet volledig laat sterven.
Want in dat geval verliest Hij het aanzien om in te werken op de menselijke wil van een ziel, die nog steeds levend, vrijwillig de vitale Daad van het Goddelijk Fiat in zich ontvangt.
En zij is gelukkig om te leven, terwijl zij sterft, om het leven en de absolute heerschappij aan de Allerhoogste Wil te geven.

De Goddelijke Wil zegeviert met zijn goddelijke Rechten.
Hij breidt zijn grenzen uit en roept overwinning uit over de stervende wil van de mens. Hoewel zijn wil aan het sterven is, glimlacht hij en voelt hij zich gelukkig en vereerd dat een Goddelijke Wil zijn werkingsgebied in zijn ziel heeft.

Ik voelde me onder de heerschappij van het Goddelijk Fiat.
Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij en **Hij zei mij**:

(2) “Kleine dochter van mijn Goddelijke Wil, je moet weten dat mijn Goddelijk Fiat absolute rechten van voorrang heeft, op elke handeling van de mens. Wie zijn voorrang ontkent, ontnemt Hem zijn goddelijke Rechten, die Hem terecht toekomen.
Want Hij is de Schepper van de menselijke wil.

Mijn dochter, wie kan je al het kwaad vertellen dat een mens kan doen wanneer hij zover gaat, dat hij zich terugtrekt uit de Wil van zijn Schepper?

Eén enkele daad van terugtrekking uit onze Goddelijke Wil was voldoende om niet alleen het lot van menselijke generaties, maar ook het lot van onze Goddelijke Wil zelf, te veranderen.

Als Adam niet gezondigd had, zou het Eeuwige Woord, dat de Wil van de Hemelse Vader zelf is, op aarde gekomen om te heersen, zichtbaar vergezeld door de koren van de engelen, die iedereen had kunnen zien.

Met de pracht van zijn Glorie zou Hij iedereen gefascineerd hebben en hen door zijn Schoonheid tot zich aangetrokken
Hij zou tot Koning gekroond zijn, met de scepter van het Gezag, om Koning en Hoofd van de menselijke familie te zijn.

Dat had aan de mensen de grote eer gegeven van te kunnen zeggen:
"Wij hebben een Koning die Mens en God is."

Temeer omdat uw Jezus niet uit de Hemel kwam om de mens zwak te vinden. Als hij zich niet uit mijn Goddelijke Wil teruggetrokken had, bestond er immers geen ziekte, noch van het lichaam, noch van de ziel.

In feite is het de menselijke wil die de arme mens met lijden overspoelt. Het Goddelijk Fiat was ontoegankelijk voor elk lijden. En zo moest het ook voor de mens zijn.

Daarom moest Hij komen om de mens gelukkig, heilig te maken en met de volheid van de bezittingen waarmee hij geschapen was. Maar omdat de mens zijn wil wilde doen, heeft hij ons Plan veranderd.

Wanneer de Godheid iets besluit, kan niemand Hem daarvan weerhouden. En aangezien er vastgesteld was dat Ik naar de aarde zou afdalen, heb Ik enkel de manier en het uiterlijke veranderd.

Maar Ik ben wel degelijk neergedaald, zij het in de meest nederige gedaante: arm, zonder glorie, lijdend en wenend, beladen met alle ellende en lijden van de mens.

De menselijke wil heeft Mij hierheen gebracht om de mens te vinden: ongelukkig, blind, doof en stom, beladen met alle ellende.

En om hen te genezen, moest Ik deze op Mij nemen. Om hen niet bang te maken, moest Ik Mij als één van hen tonen, hun broeder worden en hen de medicijnen en remedies geven die ze nodig hadden.

De menselijke wil heeft dus de kracht om de mens gelukkig of ongelukkig, heilig of zondig, gezond of ziek te maken.

Als de ziel besluit om altijd mijn Goddelijke Wil te doen en in Hem te leven, zal zij haar lot veranderen.

Mijn Goddelijke Wil zal zich over de mens uitstorten.

Hij zal hem tot zijn bezit maken en hem de kus van de Schepping geven. Hij zal zijn uiterlijk en zijn handelwijze veranderen. Hij zal van uiterlijk en gedrag veranderen.

Terwijl Hij de mens aan zijn Hart drukt, **zal Hij zeggen:**

"Laten Wij alles opzij zetten. De eerste dagen van de Schepping zijn teruggekeerd voor jou en voor Mij. Alles zal geluk zijn tussen jou en Mij. Je zult in ons Huis wonen, als ons kind, in de overvloed van de bezittingen van je Schepper."

Luister, kleine pasgeborene van mijn Goddelijke Wil:

- als de mens niet gezondigd had,
 - als hij zich niet teruggetrokken had uit mijn Goddelijke Wil,
- zou Ik naar de aarde gekomen zijn.

Maar weet je hoe?

Vol Majesteit, zoals toen Ik uit de dood opstond,

Ik had weliswaar mijn Mensheid, die vergelijkbaar was met die van de mens, verenigd met het Eeuwige Woord.

Maar er was een verschil.

Mijn verrezene Mensheid was verheerlijkt, gehuld in licht, niet aan lijden onderworpen, noch aan de dood. Ik was de ware Goddelijke Overwinnaar.

Vooraleer Ik stierf was mijn Mensheid echter, alhoewel vrijwillig, onderworpen aan alle soorten lijden.

Meer nog, Ik was de Man van Smarten.

Aangezien de ogen van de mens nog steeds verblind waren door de menselijke wil, was hij nog steeds ziek.

En er waren er maar weinigen die Mij als de Verrezene gezien hebben. Dit diende om mijn Verrijzenis te bevestigen.

Vervolgens steeg Ik op naar de Hemel om de mens de tijd te geven de geneesmiddelen en medicijnen in te nemen:

- opdat hij genezen zou worden en
- opdat hij zich zou voorbereiden om mijn Goddelijke Wil te kennen, om niet volgens de zijne te leven, maar volgens de Mijne.

Dan zal Ik Mij vol Majesteit en Glorie aan de kinderen van mijn Koninkrijk kunnen laten zien.

De Wederopstanding is dus de bevestiging van het 'Fiat Voluntas Tua op aarde zoals in de hemel'.

Na zo'n lange lijdensweg die Mijn Goddelijke Wil eeuwenlang heeft doorstaan, omdat Hij zijn Rijk op aarde, zijn absolute heerschappij, niet had, was het rechtvaardig dat zijn Mensheid zijn Goddelijke Rechten veiligstelde en mijn en zijn oorspronkelijke Doel

verwezenlijkte: Zijn Rijk te stichten te midden van de mensen.

Mijn Goddelijke Wil heeft eeuwenlang, langdurig geleden omdat Hij zijn Koninkrijk op aarde, zijn absolute Heerschappij, niet had. Het was dan ook terecht dat mijn Mensheid zijn goddelijke Rechten veilig zou stellen en Zijn oorspronkelijke Plan en het Mijne verwezenlijkte : Zijn Rijk temidden van de mensen stichten.

(3) Om beter te begrijpen hoe de menselijke wil haar lot en dat van de Goddelijke Wil ten opzichte van haar veranderde, moet je weten dat er in de hele wereldgeschiedenis slechts twee mensen in de Goddelijke Wil geleefd hebben, zonder ooit hun eigen wil te doen. Dat waren de Soevereine Koningin en Ikzelf.

En de afstand, het verschil tussen Ons en de andere mensen is oneindig.

Zo zeer zelfs dat zelfs onze lichamen niet op aarde gebleven zijn. Ze hadden gediend als koninklijk Paleis voor het Goddelijk Fiat.

daarom eiste Hij ze op, en met Zijn heersende kracht ontvoerde Hij Onze lichamen samen met Onze zielen naar Zijn Hemelse Vaderland. En waarom dit alles? De hele reden is dat onze menselijke wil nooit één daad van leven heeft verricht, maar dat alle heerschappij en het hele werkterrein van mijn Goddelijke Wil waren. Zijn Macht is oneindig, Zijn Liefde is onovertroffen.”

En het Goddelijk Fiat voelde zich onafscheidelijk verbonden met onze lichamen. Daarom eiste Hij hen op. En met zijn heersende Kracht *heeft Hij onze lichamen samen met onze ziel, naar het hemels Vaderland meegenomen.*

En waarom dit alles? De enige reden is dat onze menselijke wil nooit één enkele daad van leven verricht had. De volledige Heerschappij en het hele Werkterrein waren die van mijn Goddelijke Wil met zijn oneindige Macht en zijn onovertroffen Liefde.

Daarna zweeg Hij en ik voelde me ondergedompeld in de Zee van het Fiat. Oh, hoeveel heb ik begrepen!

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

(4) “Mijn dochter, door mijn Goddelijke Wil niet te doen, brengt de mens wanorde in de Orde die mijn Goddelijke Majesteit in de Schepping handhaafde.

Hij onteert zichzelf, hij zakt af in de diepte, verwijderd zich van zijn Schepper. Hij verliest het begin, het midden en het einde van dit Goddelijk Leven, dat hem met zoveel Liefde in de Daad van de Schepping ingeblazen was.

Wij hielden zoveel van deze mens, dat Wij onze Goddelijke Wil in hem legden, als Bron van het Leven.

We wilden door hem gefascineerd worden. Wij wilden in hem onze Kracht, onze Macht, ons Geluk en onze eigen voortdurende Echo vinden. En wie anders dan onze Goddelijke Wil, die in hem aanwezig was, kon Ons dit alles laten voelen en zien.

Wij wilden in de mens de drager van zijn Schepper zien, die hem gelukkig zou maken in tijd en eeuwigheid.

Toen hij zich onze Goddelijke Wil niet deed, voelden Wij de intense pijn van ons verstoord Werk. Onze Echo verstomde.

Onze fascinerende kracht, die Ons in vervoering moest brengen, om hem nieuwe verrassingen van Geluk te geven, was omgezet in zwakte. Kortom, alles stond op zijn kop.

Wij kunnen een dergelijke wanorde in ons Werk niet tolereren.

Als Ik zoveel gesproken heb over ***mijn Goddelijk Fiat, dan is dat juist met dit doel***: Wij willen de mens in de Orde plaatsen, zodat hij kan terugkeren naar de eerste momenten van de Schepping, en opdat onze Wil, die als levenssap in hem stroomt, opnieuw onze drager, ons Koninklijk Paleis op aarde kan zijn, zijn geluk en het Onze.

25-35- 4 april 1929 – De eersten die in het Goddelijke Fiat zullen leven, zullen als gist zijn voor het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil duurt verder. Als een

krachtige magneet trekt Hij mij naar Zich toe, om mij, slok voor slok te geven:

- zijn Leven, zijn Licht, zijn wonderbare Daden,
 - zijn bewonderenswaardige en aanbiddelijke Kennis.
- Mijn arme geest verloor zich in Hem.

Mijn lieve Jezus, bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, de eersten die mijn Goddelijke Wil zullen doen en in Hem zullen leven, zullen zijn als de gist van zijn Koninkrijk.

De vele kennis die ik je hierboven heb geopenbaard over mijn Goddelijke Fiat zal zijn als het meel voor het brood, dat, wanneer het de gist ontmoet, blijft gisten, hoeveel meel er ook wordt toegevoegd.

Maar meel alleen is niet voldoende. Er is ook gist en water nodig om een echt brood te vormen om de menselijke generaties te voeden.

Zo heb Ik *de gist* nodig van de weinige mensen die in mijn Goddelijke Wil leven, evenals de veelheid van hun *Kennis* over mijn Wil.

Deze zal dienen als een massa van Licht die alle Goede Dingen zal geven, die nodig zijn om al diegenen die in het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil willen leven, te voeden en gelukkig te maken.

Maak je dus geen zorgen als je alleen bent en als er maar weinig mensen zijn die iets weten over mijn Goddelijke Wil.

Zolang het klein beetje gist maar gevormd wordt, verenigd met de Kennis, zal de rest vanzelf volgen.

(3) Daarna volgde ik de daden van het Goddelijk Fiat in de Schepping. Terwijl ik zijn Daden volgde in de hemel, in de zon, in de zee en in de wind, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij. **Hij zei mij:**

(4) “Mijn dochter, kijk: ***alles wat de hele menselijke familie op universele wijze dient, is altijd Eén.*** Anderzijds zijn er andere dingen, die niet universeel dienen, en die zijn veelvoudig.

- *De hemel is één* en strekt zich uit boven alle hoofden,
 - *de zon is één* en dient als licht voor iedereen,
 - *het water is één* en geeft zich daarom aan iedereen,
- En ook al lijkt het verdeeld in fonteinen, zeeën en bronnen, waar het

- ook vandaan komt, het bezit één enkele kracht.
- *De aarde is één* en strekt zich uit onder ieders voeten.

En het is in de bovennatuurlijke orde zoals in de natuurlijke orde van de schepping.

God is het bovennatuurlijke Wezen, en Hij is 'Eén'.

En omdat 'Eén' de God van allen is,

- geeft Hij zich aan iedereen,
 - omhult Hij hen allen,
 - is Hij overal,
 - doet Hij iedereen goed,
- en Hij is het leven van iedereen.

'Een' is de Maagd, en bijgevolg universele Moeder en Koningin van allen.

'Eén' is uw Jezus, en daarom

- strekt mijn Verlossing zich overal en universeel uit.
- alles wat Ik heb gedaan en geleden staat ter beschikking van iedereen en van ieder afzonderlijk.

'Eén' is de kleine pasgeboren dochter van mijn Goddelijke Wil.

Daarom zal het hele universum op universele wijze alle Goede Dingen ontvangen, de Manifestaties en de Kennis van mijn Goddelijk Fiat.

Ik heb die als een heilige schat in jou neergelegd, opdat, meer dan een schitterende zon, mijn Fiat zijn ontelbare stralen kan uitzenden om de hele wereld te verlichten.

Daarom bevat alles wat Ik je zeg de universele Kracht die

- zich aan iedereen zal geven en
- iedereen goed zal doen.

Wees dus aandachtig en volg altijd mijn Goddelijke Wil.

*Moge alles voor de eer van God zijn en
voor de vervulling van zijn Fiat!*

Deo gratias

25-1- 7 oktober 1928 – Opening van het Huis van de Goddelijke Wil in Corato. Vergelijking met de geboorte van Jezus in Bethlehem. Mijn intrede in het Huis. De Eucharistische lamp en de levende lamp van degene die de Goddelijke Wil doet. De gevangene is dicht bij de Gevangene. Jezus is blij met dit gezelschap.	5
25-2- 10 oktober 1928 – Meer dan veertig jaar ballingschap. De deugd en de kracht van een langdurig offer. Materiaal verzamelen om het te ordenen. Gelukzaligheid van Jezus bij het zegenen van zijn kleine gevangen dochter. De kussen in de Goddelijke Wil. Beslissing van de priesters om de Geschriften voor te bereiden voor publicatie. De verrassende genaden die Jezus aan de priesters zal schenken.	10
25-3- 17 oktober 1928 – Elke Waarheid van het Fiat is een fascinatie voor de menselijke wil. De oorlog van het Fiat. Analogie tussen de Conceptie van Jezus en de Eucharistie, en tussen de Gevangene en de gevangene.	15
25-4- 25 oktober 1928 – De ziel die in het Fiat leeft, doet alle Goddelijke Werken herleven en maakt hen allemaal actief. Voorbeeld. De verwelkoming van de Hemelse Vader.	18
25-5- 28 oktober 1928 – Niet alles wat door God gedaan is, is door de mens aangenomen. De Werken van Jezus. Het Feest van Christus Koning, de voorbode van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.	21
25-6- 4 november 1928 – Het Licht van de Eeuwige Wil bezit de kracht om het Leven van de Schepper te doen herleven in het hart van de mens. De Zegen van Jezus.	24
25-7- 10 november 1928 – De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, heeft haar eigen zee. Zij sluit alles in zich op en wanneer ze bidt, laat zij de hemel, de zon en de sterren fluisteren. De Zegen van Jezus. Allen maken zich klaar voor een feest en wedijveren om	

de kleine dochter van de Goddelijke Wil te zegenen.	27
25-8- 14 november 1928 – De mens bezit de menselijke eenheid. Wie in de Goddelijke Wil leeft, bezit de Goddelijke Eenheid. Wie de Goddelijke Wil doet, wordt moeder.	30
25-9- 20 november 1928 – Zij die in de Goddelijke Wil leeft, is in het bezit van de eeuwige Dag. Zij kent geen nacht en wordt eigenaar van God Zelf.	33
25-10- 2 december 1928 – Het Eucharistisch Tabernakel en het Tabernakel van de Goddelijke Wil.	35
25-11- 5 december 1928 – Voor degene die de Goddelijke Wil doet en in Hem leeft, is het alsof zij de zon op aarde laat neerdalen. Verschil.	38
25-12- 8 december 1928 - De hele Schepping viert de Conceptie van de Soevereine Koningin. De Maagd Maria wacht op haar dochters in haar zeeën, zodat zij koninginnen kunnen worden. Het Feest van de Onbevleete Ontvangenis.	40
25-13- 13 december 1928 - Alle geschapen dingen bezitten een dosis Gelukzaligheid. Het gemis van Jezus doet het Leven herleven.	45
25-14- 14 december 1928 – De Boom van de Goddelijke Wil. De Ene Daad van God. Zij die in de Goddelijke Wil leeft, vormt de echo ervan in alle geschapen dingen.	47
25-15- 16 december 1926 – Over de negen Excessen van Jezus in de Incarnatie. De voldoening van Jezus. Zijn Woord is een Schepping. Jezus ziet de taferelen van zijn Liefde zich herhalen. Voorbodes van zijn Koninkrijk.	50
25-16- 21 december 1928 – De Zee van Liefde in de Overmatige Liefde van Jezus. Voorbeeld van de zee. De Goddelijke Wil, Zonnestraal die het Leven van de Hemel brengt. De Goddelijke Wil aan het werk. Geluk van Jezus.	53
25-17- 25 december 1928 - De kleine dochter bereidt voor het Kindje Jezus een Feest voor. Zij maakt Hem gelukkig. Adam is de eerste Zon. Voorbeeld van de ambachtsman.	57

25-18- 29 december 1928 – Stille hemelen en zonnen. Hemelen en zonnen die spreken. God herneemt zijn Schepping. De Hemel zal niet langer vreemd zijn aan de aarde.....	61
25-19- 1 januari 1929 - Pagina's uit haar Leven die een tijdperk zullen vormen. Het Nieuwjaarsgeschenk dat Jezus wil. De Besnijdenis. De Beslissing van God. Hij wacht op de beslissing van de mens.....	64
25-20- 6 januari 1929 – Een menigte mensen hebben de normale grootte niet bereikt, omdat ze het erfgoed van het Goddelijk Fiat verlaten hebben. Overal waar het Goddelijk Fiat aanwezig is, is de communicatieve kracht van Goddelijke Zegeningen aanwezig.	67
25-21- 13 januari 1929 – De Profeten. Het Koninkrijk van de Verlossing en dat van het Fiat gaan hand in hand. Wat het Koninkrijk van de Goddelijke Wil betreft, moet bekend zijn.	71
25-22- 20 januari 1929 - De Schepping is een goddelijk Leger. Waar de Goddelijke Wil aanwezig is, is er Eeuwig Leven.	75
25-23- 3 februari 1929 – De Schepping en de Verlossing erkennen, is de Goddelijk Heerschappij erkennen. Tussen de Hemel en de mens die in de Goddelijke Wil leeft, bestaan er nauwe banden. Degenen die in de Goddelijke wil leven, vormen één geheel.....	77
25-24- 10 februari 1929 – Zij die in de Goddelijke Wil leeft, leent Hem haar niets. Het Fiat gebruikt dit niets als ruimte om erin te scheppen.....	79
25-25- 17 februari 1929 – De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, is onlosmakelijk met Hem verbonden. Voorbeeld van het Licht.....	81
25-26- 22 februari 1929 – Wanneer Luisa schrijft, dicteert de Goddelijke Wil. Hij is zowel Acteur als Toeschouwer. De Godheid heeft een gewone en een buitengewone Orde in de Schepping..	84
25-27- 27 februari 1929 – Alle heiligen zijn een effect van de Goddelijke Wil. Zij die in Hem leven, zullen zijn Leven bezitten. .	88
25-28- 3 maart 1929 - De Goddelijke Wil is altijd bezig met het	

vernieuwen van wat Hij gedaan heeft bij de schepping van de mens. Hij bevat de fascinerende kracht.	90
25-29- 8 maart 1929 – De Schepping is het Hemels Orkest. Het Fiat bezit de Scheppende Kracht.	94
25-30- 13 maart 1929 – De Goddelijke Liefde vloeit over in de Schepping. De Goddelijke Wil kan geen gebroken dingen maken. Elk gemis van Jezus is een nieuw lijden.	96
25-31- 17 maart 1929 - Wat Jezus geopenbaard heeft over zijn aanbiddelijke Wil zijn goddelijke Geboorten. Zijn Droefheid wanneer Hij ziet dat deze Waarheden niet goed bewaard worden.	99
25-32- 22 maart 1929 – In zijn Werken gebruikt God menselijke middelen. In de Schepping had de Goddelijke Wil zijn werkterrein en Hij vormde het Leven van alle dingen. De Godheid handelt alleen als medewerker en als toeschouwer.	104
25-33- 25 maart 1929 – De Schepping zet haar duizelingwekkende vaart naar haar Schepper verder. Zij die in de Goddelijke Wil leeft, is onlosmakelijk met Hem verbonden. Jezus heeft bij het openbaren van de Waarheden over de Goddelijke Wil, de Orde bewaard. Vernieuwing van de Schepping. Het belang van de Waarheden.	108
25-34- 31 maart 1929 – Absolute Rechten van de Goddelijke Wil. De menselijke wil heeft het menselijk en Goddelijk lot veranderd. Als de mens niet gezondigd had, zou Jezus in glorie op aarde gekomen zijn en zou de mens met de scepter van het gezag, de drager van zijn Schepper geweest zijn.	112
25-35- 4 april 1929 – De eersten die in het Goddelijke Fiat zullen leven, zullen als gist zijn voor het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.	117